

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน

และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สำนักนายกรัฐมนตรี

ร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

371.95 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ส 691 ร รายงานการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน
และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความ
สามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/
สนธิดา เกียรติวงศ์ และคณะ. กรุงเทพฯ : สกศ., 2546.
180 หน้า

ISBN 974-241-740-7

1. การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ-วิจัย.
2. สนธิดา เกียรติวงศ์ และคณะ. 3. ชื่อเรื่อง

**รายงานการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และ
หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความ
สามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 120/2545

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2546

จำนวน 2,000 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0 2668 7123 ต่อ 2526
โทรสาร 0 2668 7329

Web Site : <http://www.onec.go.th>

สำนักพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์
296 ซอยจรัญสนิทวงศ์ 40 ถนนจรัญสนิทวงศ์
แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0 2433 0026-7, 0 2433 8586
โทรสาร 0 2433 8587

คำนำ

การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพนับว่าเป็นหัวใจสำคัญ ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นไปได้ต่อเมื่อระบบการศึกษาตระหนักถึงความแตกต่างและสามารถตอบสนองเด็กแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะในกรณีผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษที่เหนือกว่าเด็กในวัยเดียวกัน กลุ่มผู้เรียนเหล่านี้มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 10 วรรคสี่ว่า **“การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น”**

สำหรับประเทศไทย องค์ความรู้และหลักวิชาที่ถูกต้องในเรื่องการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย โดยเฉพาะด้านภาษา ซึ่งไม่เพียงแต่จะมีคุณค่าในตัวเองเท่านั้น ยังเป็นส่วนสำคัญที่เสริมให้ความสามารถด้านอื่นๆ โดดเด่นไปด้วย เด็กกลุ่มนี้จะสามารถรับรู้หรือเรียนรู้ทางภาษาได้รวดเร็วลึกซึ้งกว่าเด็กทั่วไป พูดได้ก่อนวัย ชอบเล่นคำ เล่นภาษา รักการอ่าน สนใจกิจกรรมทางภาษา มีอารมณ์ขัน เป็นต้น หากเด็กเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแล พัฒนาความสามารถอย่างถูกต้อง เหมาะสม ความสามารถโดดเด่นที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลจะนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานในหลากหลายสาขาที่มีคุณประโยชน์อย่างอนันต์ต่อสังคม

ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการเสาะหาและกระบวนการเรียนรู้
สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในด้านภาษา สามารถนำไป
ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชา และเหมาะสมกับบริบทของ
ประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึง
สนับสนุนให้ ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กและเยาวชน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียน
บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนารูปแบบและหลักสูตร
การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทย และ
ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ขอบขอบคุณคณะ
ผู้วิจัย ผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนของโรงเรียนดังกล่าว ตลอด
จนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ร่วมมือและช่วยเหลือ จนทำให้การดำเนินงาน
สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าองค์ความรู้ที่ได้
จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาของไทยอย่าง
กว้างขวางต่อไป

๕๐ ๓๖ —
๖ —————

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้สนับสนุนให้ดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนารูปแบบและหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และสมาคมครู - ผู้ปกครองให้เงินอุดหนุนสมทบการดำเนินงานวิจัยดังกล่าวด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อรายงานผลการใช้หลักสูตร การผลิตสื่อ และคู่มือครู ที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ที่จะเป็นทรัพยากรอันมีค่าของประเทศต่อไป

เอกสารเล่มนี้ เป็นรายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกสารชุดนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 14 เล่ม จำแนกตามโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ซึ่งแต่ละโปรแกรมจะประกอบด้วย รายงานการวิจัย 1 เล่ม คู่มือและแผนการสอน 1 เล่ม ดังรายชื่อเอกสารต่อไปนี้

1. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

(Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. รายงานการวิจัยการประเมินพัฒนาการสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6. คู่มือการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

7. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

8. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

9. รายงานการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

10. คู่มือและแผนการสอนหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

11. รายงานการวิจัยการประเมินพัฒนาการสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

12. คู่มือการจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตร สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

13. สรุปรายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอน สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

14. รายงานสรุปสภาพปัจจุบันและยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสำหรับเด็กและ เยาวชนที่มีความสามารถพิเศษของประเทศไทย

คณะผู้วิจัยและผู้ดำเนินงานโครงการฯ

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความสามารถสูงเกินกว่าปกติด้านภาษาอังกฤษ พร้อมกับประเมินคุณภาพของหลักสูตรนี้ และเพื่อศึกษาระบบการบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ

ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และ**กลุ่มตัวอย่าง** คือ นักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกจำนวน 64 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเสาะหาและคัดเลือกเด็กที่มีความสามารถสูงเกินกว่าปกติด้านภาษาอังกฤษ (Identification Process)

การประเมินหลักสูตร ได้ทำหลังจากทดลองใช้ไปแล้ว 1 ภาคการศึกษา เพื่อศึกษาคุณภาพของหลักสูตร โดยให้ผู้เรียนประเมินตนเองตามจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ หลังจากนั้นรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากบันทึกของผู้เรียนเพื่อศึกษา

ความสอดคล้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงปริมาณ ต่อไปทำการสัมภาษณ์ผู้สอนและผู้บริหารถึงความเห็น และทำายสุดสรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้บริหารจากโรงเรียนในโครงการ และสรุปให้ข้อเสนอแนะ

ผลของการประเมินแสดงให้เห็นถึงระดับคุณภาพของหลักสูตร ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ 3.97-4.49 หรือเฉลี่ย 4.23 โดยผู้เรียนมีความเห็นว่าหลักสูตรนี้ได้พัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะการจัดการ การวางแผนงาน และการทำงานร่วมกันมากที่สุดถึง 4.49 ส่วนทักษะที่รองลงมาคือ ทักษะการทำงานเป็นทีม การยอมรับความสามารถของผู้อื่น และการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยถึง 4.37

ในส่วนของภาษา ผู้เรียนเห็นว่าหลักสูตรนี้ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา นอกจากนี้ยังให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน กอรปกับทำให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในการทำโครงการอันเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นได้ ซึ่งทั้งหมดนี้มีค่าเฉลี่ย 4.15 - 4.22

ผู้สอนทุกท่านเห็นพ้องต้องกันถึงประโยชน์ของหลักสูตรนี้ในแนวเดียวกับผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม การดำเนินการยังประสบปัญหาทั้งในด้านตัวผู้สอนเอง ซึ่งมีเวลาจำกัดในการศึกษาหลักสูตรอย่างลึกซึ้งและในการสอน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาจากความไม่เข้าใจของบุคคลากรอื่นและผู้บริหารของโรงเรียน

สรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้ คือ ควรใช้หลักสูตรนี้กับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน เพื่อการคัดเลือกเด็ก

ที่มีความสามารถพิเศษจะได้เด็กนักเรียนประมาณ 1 ห้อง หรือ ประมาณ 20 คน ซึ่งหากน้อยกว่านั้นจะไม่คุ้มค่ากับการสอน ใน ส่วนของผู้บริหาร ผู้บริหารระดับสูงของโรงเรียนต้องให้ความสำคัญ สนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม มีความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โดยสนับสนุนเรื่องงบประมาณ สถานที่ บุคลากร และช่วยอำนวยความสะดวกทางด้าน การจัดการเรียน การดำเนินการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผล ตลอดจนการประสานงานติดต่อกับผู้ปกครอง ในส่วน ของผู้สอน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนผู้ มีความสามารถพิเศษทางภาษา มีทัศนคติที่ดี และถูกต้องต่อเด็ก ลักษณะนี้ ต้องมีความมั่นคงทางอารมณ์ ใจกว้าง อดทน อุทิศตัว และควรมีความคิดสร้างสรรค์ด้วย

การนำหลักสูตรนี้ไปใช้จะต้องปรับใช้ให้เหมาะสมกับเด็กนักเรียน และสภาพของโรงเรียน และเนื่องจากหลักสูตรนี้เน้นที่ทักษะและ กระบวนการเรียน ครูจึงควรเลือกใช้กิจกรรม หรือสื่ออุปกรณ์อื่นให้ เข้ากับบริบทของตนเอง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
คำชี้แจง	
บทคัดย่อ	
สารบัญ	
บทที่ 1: บทนำ	1
1.1 ภูมิหลัง	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	5
1.3 ความสำคัญของงานวิจัย	6
1.4 ขอบเขตของงานวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2: เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 ใครคือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	11
2.1.1 คำจำกัดความของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา	11
2.1.2 ลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	13
2.1.3 ปัญหาและความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	16
2.1.4 สีลาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	20

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.1.5 การเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา	22
2.2 ทฤษฎีหุปัญญา	27
2.2.1 การใช้หุปัญญาในห้องเรียน	31
2.2.2 สมองกับพัฒนาการทางภาษา	34
2.3 การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ	36
2.3.1 หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน	38
2.3.2 หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์	38
2.3.3 หลักสูตรขยายประสบการณ์	39
2.3.4 หลักการใช้ในการวัดผล	42
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ	42
2.4.2 งานวิจัยในประเทศ	44
บทที่ 3: การพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ	45
3.1 การพัฒนาหลักสูตร	45
3.1.1 การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน	46
3.1.2 หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.3 หลักการที่ใช้ในการประเมิน ผลการเรียน	68
3.1.4 แผนการเรียนหลักสูตรลดระยะเวลา เรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์	68
3.2 การประเมินคุณภาพหลักสูตร	71
3.3 สรุปผลและข้อเสนอแนะการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนในโครงการ	103
3.4 ผลกระทบของโครงการที่มีต่อผู้เกี่ยวข้อง	113
บทที่ 4: สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	121
4.1 สรุปผลของการศึกษาวิจัยและอภิปราย	121
4.1.1 การประเมินหลักสูตรพัฒนา ผู้มีความสามารถพิเศษภาษาอังกฤษ	122
4.1.2 การประเมินผลกระทบจากโครงการ	124
4.2 ข้อเสนอแนะ	126
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	135
* ตัวอย่างทำเนียบนักเรียน	137
* ตัวอย่างผลงานนักเรียน	160

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	อาการที่ควรระวังของเด็กที่มีพรสวรรค์ทาง ภาษาแต่ขาดการพัฒนา	18
2.2	แบบสำรวจเด็กเก่งภาษา	24
2.3	ความแตกต่างระหว่างหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และหลักสูตร ขยายประสบการณ์	40
2.4	ลักษณะร่วมกันของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และหลักสูตรขยายประสบการณ์	41
3.1	การประเมินหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	73
3.2	การประเมินหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)	79
3.3	การประเมินหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา	91

บทที่ 1

บทที่ 1

1.1 ภูมิทัศน์

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นกระบวนการพัฒนาของบุคคล (อุษณีย์ โพธิสุบ, 2541) เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542) การศึกษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญยิ่งในการเตรียมคนให้สามารถเผชิญกับโลกอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางนวัตกรรมที่ยิ่งใหญ่ด้านเศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างด้านประชากรและสังคม ความโกลาหลดังกล่าวดูเหมือนว่าจะทวีความเข้มข้นขึ้น และในอนาคตย่อมเป็นการเพิ่มแรงกดดันให้ประชาคมในแวดวงการศึกษาให้รับมือกับความต้องการทางการศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นทุกขณะ รวมทั้งปัญหาท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลกด้วย

อินัม อัล มุฟตี (1996) กล่าวว่าการศึกษาที่จะสามารถรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวได้สำเร็จนั้น แผนปฏิรูปการศึกษาทั้งในระดับ

ชาติและระดับนานาชาติจะต้องก้าวไปให้ไกลกว่าการวางแผนและการจัดสรรงบประมาณในลักษณะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นโยบายปฏิรูปการศึกษาทั้งหมดควรต้องวางเป้าหมายสูงสุดไว้ที่ “การบรรลุความเป็นเลิศทางการศึกษา”

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่ารัฐบาลและหน่วยงานระหว่างประเทศในประเทศกำลังพัฒนาต่างก็พยายามแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากการพัฒนา นับเป็นความสำเร็จของภารกิจในการเพียรพยายามบรรลุเป้าหมาย “การศึกษาเพื่อปวงชน” ของยูเนสโก แต่การขยายตัวทางการศึกษากลับพุ่งเป้าไปที่การตอบสนองในเชิงปริมาณโดยไม่ให้ความสนใจเชิงคุณภาพเท่าใดนัก ผลลัพธ์ที่ตามมาก็คือจำนวนนักเรียนที่แออัดกันในห้องเรียน วิธีการสอนที่ล้าสมัยที่อิงการท่องจำ และครูอาจารย์ที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับแนวทางการสอนสมัยใหม่ ซึ่งเน้นการกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนตามครรลองประชาธิปไตย สภาวะดังกล่าวคืออุปสรรคในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในปัจจุบัน

ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือ การขยายระบบการศึกษาอย่างรวดเร็วจนทำให้หลาย ๆ ประเทศต้องแบกรับภาระที่หนักเกินขีดความสามารถ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถดูแลความเสมอภาคทางการศึกษาซึ่งวางเป้าหมายไว้ที่การจัดบริการการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการอันหลากหลายของผู้เรียนซึ่งมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไป ความต้องการของผู้เรียนที่มีศักยภาพสูงถูกละเลย แต่ถึงแม้จะมีความมุ่งหวังที่ดีเพียงใดก็ตาม การไม่เปิดโอกาสที่เหมาะสมทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีศักยภาพโดดเด่น ก็เท่ากับเป็นการปิดกั้นโอกาสไม่ให้สังคมมีทรัพยากรมนุษย์ที่ดีที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิผลอย่างแท้จริง ฉะนั้นจึงจำเป็นต้อง

ตระหนักและสนองความต้องการในเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษให้กับนักเรียนที่มีศักยภาพโดดเด่นด้วย โดยการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้มากขึ้น ด้วยการจัดสร้างหลักสูตรและใช้วิธีการสอนที่มีความก้าวหน้ามากกว่าเดิมเพื่อสนองความแตกต่างในศักยภาพของผู้เรียน และเพื่อให้ท้าทายความสามารถของเด็กที่มีพรสวรรค์ นอกจากนั้นครูผู้สอนก็ควรได้รับการฝึกอบรมให้สามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีพรสวรรค์เป็นพิเศษด้วย เป้าหมายลำดับแรกๆ ของทุกๆ โรงเรียนควรจะมุ่งไปที่การพัฒนาหลักสูตรที่ท้าทายความสามารถผู้เรียน ภารกิจดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะเท่ากับเป็นการสร้างผู้นำในอนาคต ผู้ซึ่งจะกลายมาเป็นหัวหอกนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในที่สุดได้

ดังนั้นการวางเป้าหมายไว้ที่ความเป็นเลิศทางการศึกษาก็คือการพยายามยกร่างหลักสูตรที่มีความเข้มข้นและหลากหลายมากกว่าเดิม นอกจากนี้ยังต้องดูแลให้มีการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนให้ประจักษ์ รวมทั้งพัฒนาและดูแลเอาใจใส่พรสวรรค์ที่โดดเด่นของนักเรียนบางคนด้วย และที่สำคัญมากเช่นกันคือจะต้องมีการฝึกอบรมครูให้เรียนรู้วิธีการใช้หลักสูตรในระดับสูงที่พัฒนาขึ้นมาอย่างถูกต้อง เพราะมิเช่นนั้นแล้วสารที่สังคมสื่อสารไปยังตัวนักเรียนก็คือการวางเป้าหมายการเรียนรู้ไว้ที่ระดับพอใช้ได้แทนความเป็นเลิศทางการศึกษาอย่างแน่นอน

สอดคล้องกับการศึกษาของไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 10 วรรค 4 ที่ว่า **“การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถสูงเกินกว่าปกติ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถ**

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ของบุคคล” เพื่อมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถสูงเกินกว่าปกติด้านภาษาอังกฤษ ต้องการหลักสูตรที่เหมาะสมและสนองตอบตามความต้องการของเด็กแต่ละคนเพื่อมุ่งหวังที่จะได้พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของเด็กเหล่านี้ให้สูงยิ่งขึ้นไป กรอบแนวคิดและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2539 ในระดับประถมศึกษามุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น อันจะนำไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนกลางและมาตรฐานพื้นฐานตอนปลายในชั้นมัธยมศึกษาให้ต่อเนื่องตลอดแนว แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นที่เนื้อหาและความจำมากกว่าการเน้นกระบวนการเรียนและหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริง ดังนั้นนักเรียนส่วนใหญ่จึงยังไม่สามารถคิดตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวว่า การจัดการศึกษาด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษควรมุ่งส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการคิดเป็นสำคัญ ดังนี้ **วอลเตอร์** (Walter, 1981) และ **เคล็นเด็นิง กับ เดวีส์** (Clendening and Davies, 1980) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษควรมียืดหยุ่น เป็นนามธรรม พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การให้เหตุผล การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริมให้เด็กใช้ความสามารถในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

คัลลาฮาน (Callahan, 1981) **โคลแอนเจลโลและเดวิส**

(Colangelo and Davis, 1991) **แม่คloydด์และครอพลีย์** (Mcleod and Cropley, 1989) กล่าวว่า การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทำได้ 2 วิธี คือ การพัฒนาหลักสูตรโดยการสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้งขึ้นนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ และวิธีที่ 2 คือการจัดหลักสูตรเร่งการเรียน (Acceleration Program) เพื่อให้นักเรียนใช้เวลาในการเรียนเร็วกว่าปกติตามขีดความสามารถและความต้องการของตน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) เป็นหลักสูตรที่จะช่วยพัฒนาและสนองตอบความสามารถอันหลากหลายของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง พวกเขาจะได้ค้นพบและพัฒนาศักยภาพตามความต้องการของตนเอง มีโอกาสพัฒนาทักษะกระบวนการคิดระดับสูง อาทิเช่น ใช้ความคิดสร้างสรรค์ คิดเชิงวิจารณ์ญาณ คิดแก้ปัญหา คิดซับซ้อน ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับสูงของนักเรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์) มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.2.1 เพื่อพัฒนาและประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2.2 เพื่อศึกษาระบบการบริหารจัดการการศึกษาของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยา โดยการคัดเลือกนักเรียนจากคะแนนเฉลี่ย GPA (Grade Point Average) และคะแนนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ภาคเรียน จำนวนร้อยละ 20 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งระดับชั้น

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2544 ซึ่งได้แก่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยา ได้มาด้วยการสุ่มตัวอย่าง

แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากร โดยใช้กระบวนการเสาะหาและคัดแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ (Identification Process) ดังนี้

- การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านเกณฑ์เกินร้อยละ 85

- การใช้แบบสำรวจแววภาษา

- แบบสอบถามประวัติจากผู้ปกครอง

- การทดสอบระดับความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก โดยใช้แบบทดสอบ TCT-DP (Test for Creative Thinking - Drawing Production) ของ เจลเลนและเคลาส์ (Jellen & Klaus, 1986)

- การทดสอบสติปัญญาด้านภาษา (Verbal-Linguistic Intelligence)

- อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เสนอชื่อ (Teacher's Nomination)

- ผู้ปกครองเสนอชื่อ (Parent's Nomination)

- เพื่อนเสนอชื่อ (Peer's Nomination)

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

- ◆ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

- ◆ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ

1.5 นวัตกรรมที่เฉพาะ

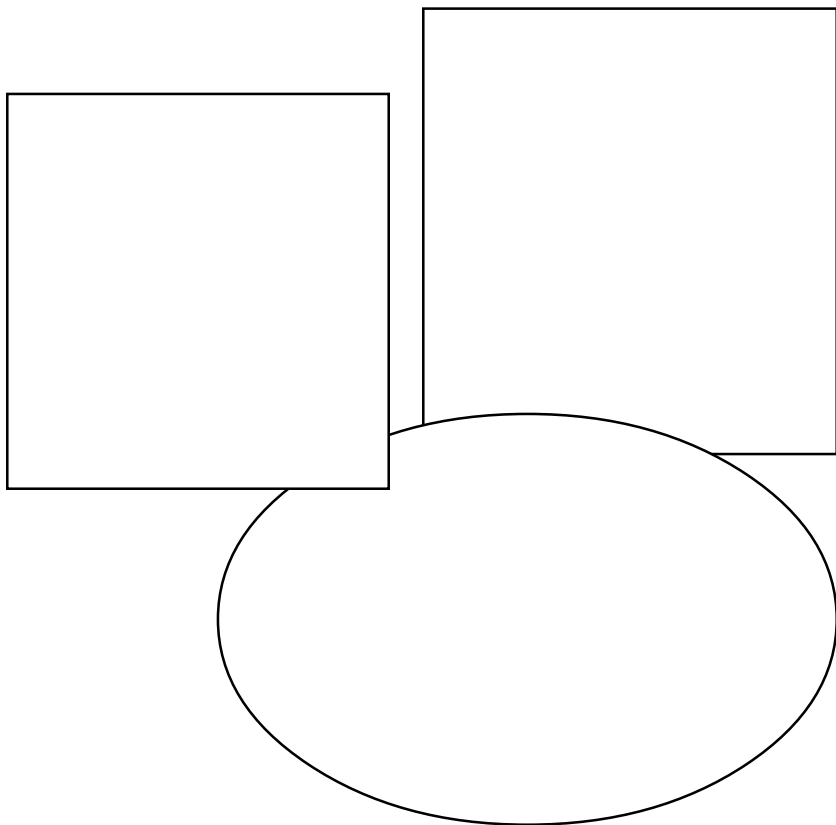
1.5.1 การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) หมายถึง วิธีการจัดการศึกษาแบบขยายกิจกรรมในหลักสูตรให้กว้างขวางและลึกซึ้งกว่าที่มีอยู่ในหลักสูตรปกติ และมุ่งเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหา การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ จะช่วยให้เด็กพัฒนาสิ่งที่สนใจได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการบูรณาการทักษะการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ สืบสวนสอบสวนหาความรู้จริง และสนับสนุนให้เด็กได้ศึกษาหาความรู้ที่นอกเหนือจากจุดมุ่งหมาย (อุษณีย์ โพรธิสุข, 2543)

1.5.2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความสามารถพิเศษสูงกว่าเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน ได้ลดระยะเวลาเรียนในชั้นเรียนให้สั้นลง เนื่องจากเด็กเหล่านี้จะเรียนได้เร็วกว่าเพื่อนในห้องเรียนเดียวกันเพราะมีความสามารถสูงกว่า

1.5.3 เด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถอันโดดเด่นไม่เหมือนใคร มีความเฉลียวฉลาด ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเกินเด็กในวัยเดียวกันหรือในระดับชั้นเดียวกัน มีทักษะในการสื่อความหมายหรือการแสดงออกทางด้านภาษาที่เฉียบคม สนใจและชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษสามารถอ่านและแปลความหมายได้ถูกต้องชัดเจน และได้รับการคัดเลือกให้เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษตามกระบวนการเสาะหาและคัดแยกเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้าน

ภาษาอังกฤษ (Identification Process)

1.5.4 ภาษาอังกฤษ หมายถึง ภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับประชาคมโลก และการเรียนการสอนจะมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารทั้งด้านการใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และการใช้ภาษาในการสื่อความหมายอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ (อ้างอิงจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539)

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอนดังนี้

2.1 ใครคือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted and Talented Children)

2.1.1 คำจำกัดความของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ

2.1.2 ลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

2.1.3 ปัญหาและความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

2.1.4 สไตล์การเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Learning Styles)

- 2.1.5 การเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา
- 2.2 ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)
 - 2.2.1 การใช้พหุปัญญาในห้องเรียน
 - 2.2.2 สมองกับพัฒนาการทางภาษา
- 2.3 การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
 - 2.3.1 หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน
 - 2.3.2 หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์
 - 2.3.3 หลักสูตรขยายประสบการณ์
 - 2.3.4 หลักการวัดผล
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ใครคือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted and Talented Children)

2.1.1 คำจำกัดความของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา

คำนิยามของ U.S. Office of Education (1972, 1993) ได้มาจาก U.S. Department of Education (1993) ที่พัฒนาและปรับปรุงจาก Marland Report (U.S. Department of Education, 1972) อ้างอิงจากรายงานการวิจัยประกอบการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวถึงคำจำกัดความเด็กที่มีความสามารถพิเศษว่า

“เด็กและเยาวชนที่มีการแสดงออกถึงความสามารถอันโดดเด่น หรือแสดงถึงศักยภาพของความเก่งเป็นที่ประจักษ์และ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประสบความสำเร็จแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่มีอายุหรือ
ประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมเดียวกัน”

“เด็กเหล่านี้แสดงออกถึงความสามารถและสมรรถภาพ
ในเรื่องสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และ/หรือความสามารถ
ทางศิลปะ มีลักษณะเป็นผู้นำหรือเป็นเลิศทางวิชาการ เด็กกลุ่ม
นี้ต้องการการบริการหรือกิจกรรมที่การศึกษาปกติในโรงเรียนไม่ได้จัด
ไว้ให้”

คำจำกัดความข้างต้นสอดคล้องกับคำจำกัดความของ
สภาผู้แทนการศึกษาแห่งชาติ สหรัฐอเมริกาที่ได้ให้คำจำกัดความ
ของคำว่า “เด็กที่มีความสามารถพิเศษ” ไว้ว่า

“เด็กและเยาวชนที่ได้รับการคัดแยกว่าเป็นเด็กที่มี
ความสามารถพิเศษทั้งในระดับก่อนวัยเรียน ปฐมวัย หรือระดับ
ประถมศึกษา และเป็นผู้ที่แสดงออกถึงคุณสมบัติหรือความสามารถ
ที่บ่งบอกถึงศักยภาพเป็นที่ประจักษ์ในด้านความสามารถที่แสดง
ออกถึงพัฒนาการระดับสูงด้านต่างๆ อาทิเช่น ด้านสติปัญญา
ความคิดสร้างสรรค์ การศึกษาลักษณะวิชาเฉพาะสาขา หรือความ
สามารถด้านการเป็นผู้นำหรือด้านพัฒนาการและทัศนศิลป์”...
นาซาร์โร (Nazarro, 1978)

ศาสตราจารย์แบรกการ์ท (Professor Braggart) ผู้
เชี่ยวชาญทางด้านนี้ของ ออสเตรเลีย เคยกล่าวไว้ว่า

“ความสามารถพิเศษนี้อาจจะเป็นพรสวรรค์ที่มีมาแต่
กำเนิด แต่ที่สำคัญกว่าคือสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ เด็กหลายคนเกิด
มาที่มีความสามารถพิเศษแต่ขาดการพุ่มพัก การให้การดูแลอย่าง
ใกล้ชิด และขาดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เขาได้แสดงความสามารถของเขา

ออกมาและพัฒนาให้สูงขึ้น ทำให้ความสามารถนี้หายไปในที่สุด หรือกลายเป็นความสามารถฟื้นฟู” (กรณีศึกษา : โรงเรียนไผทอุดมศึกษา)”

จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ หมายถึง เด็กที่มีความโดดเด่น มีความเฉลียวฉลาดด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเกินเด็กในวัยเดียวกันหรือในระดับชั้นเดียวกัน เด็กเหล่านี้มีศักยภาพด้านการสื่อความหมาย หรือการแสดงออกทางด้านภาษาที่เทียบคม สนใจชอบอ่านและเขียนหนังสือที่มีตัวอักษรและคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยากและซับซ้อน มีทักษะความคิดระดับสูงด้านการคิดวิเคราะห์เชิงวิจารณ์-ญาณ และสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ออกมาในลักษณะการอ่านและการเขียนภาษาอย่างสร้างสรรค์จากสื่อ นวัตกรรม รูปภาพได้อย่างดีเยี่ยม อีกทั้งยังได้รับการคัดเลือกให้เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ โดยการสังเกตแววจาครูและผู้ช่วยในการสังเกต แบบสอบถามประวัติและการเสนอชื่อจากผู้ปกครอง ครูและเพื่อน และจากคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเกินเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 85

2.1.2 ลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

หม่อมดุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา (2531) เขียนไว้ในหนังสือ “เด็กปัญญาเลิศ” ว่า ลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษส่วนใหญ่จะสามารถมองเห็นแววได้ตั้งแต่เยาว์วัย คือตั้งแต่สองขวบเป็นต้นไป และมีเด็กอยู่จำนวนมากที่ไม่มีใครรู้ว่าเด็กเหล่านี้มีความสามารถพิเศษแฝงเร้นอยู่และรอคอยการพัฒนา จนเด็กบางคนอาจกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาไปเลยก็มี

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จุน (June, 1982) เขียนไว้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นเด็กที่มีอารมณ์อ่อนไหว มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเรียนรู้ สร้างสรรค์หรือเข้าใจสิ่งต่างๆ เด็กเหล่านี้ชอบการได้ลงมือสำรวจ สังเกตและทำการทดลองทุกวิธีการของการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่มีความหลากหลายนี้ให้เกิดความเข้าใจและมีความคิดที่ลึกซึ้งขึ้น และสร้างความคิดรวบยอดได้ดี บุคลิกลักษณะเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายและท้าทายมากขึ้น

พาร์ค (Parke, 1989) กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของเด็กที่มีพรสวรรค์และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ดังนี้

ลักษณะทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Characteristics) มีลักษณะดังนี้

- ▣ มีความสามารถสูงในการแปรค่าสัญลักษณ์ต่างๆ (An advanced ability to manipulate symbols)
- ▣ มีความสามารถในการจำที่ไม่ธรรมดา (Unusual ability to remember)
- ▣ มีความสามารถในการกักเก็บข้อเท็จจริงต่างๆ มากมาย (Large storehouses of facts) คือ โดยทั่วไปเด็กที่มีพรสวรรค์จะรู้จำนวนของสิ่งของ แต่ถ้าพวกเขาสนใจ พวกเขาจะรู้รายละเอียดในสิ่งเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง
- ▣ มีระดับความเข้าใจเรื่องต่างๆ อย่างทะลุปรุโปร่ง (Unusually deep levels of comprehension)

▣ มีสมาธิดีเยี่ยม (Advanced ability to concentrate)

ลักษณะทางจิตพิสัย (Affective Characteristics) มีลักษณะดังนี้

◆ มีความรู้สึกไวต่อพวกเขาเอง คนอื่น และสิ่งแวดล้อมของพวกเขา (Sensitivity to themselves, others and their environment)

◆ ชอบที่จะอยู่กับผู้ใหญ่หรือเด็กที่มีอายุมากกว่า (Preference to be with adults or older children)

◆ มีความมานะบากบั่นที่จะเห็นผลสำเร็จของงาน (Intensity)

◆ เจ้าความคิด เป็นขุมทรัพย์ทางความรู้ (Resourcefulness) มีความสามารถในการแก้ปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ดี

◆ มีความเป็นผู้นำ (Leadership ability)

ลักษณะของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ (Characteristics of Creative Students) มีลักษณะดังนี้

● มีสติปัญญาสูง (High intelligence)

● มีธรรมชาติที่จะทดลองความคิดใหม่ๆ หรือเรื่องใหม่ๆ อยู่เสมอ (Natural drive to explore idea)

● มีสายตากว้างไกลสามารถมองสิ่งต่างๆ ในภาพรวมได้ (Ability to see things wholistically)

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ขอบงานที่ท้าทายและแปลกใหม่ (Challenging of the conventional)
- มีความคิดเป็นของตนเอง (Independent thinking)
- ชอบความสนุกสนาน ขี้เล่น (Playfulness)

2.1.3 ปัญหาและความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Students Needs)

อุษณีย์ โพธิสุ (2537) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษว่า โดยปกติแล้วเด็กกลุ่มนี้จะมีลักษณะพิเศษบางประการที่สังเกตได้ในเรื่องของความสนใจ ความถนัด ความอยากรู้อยากเห็น หรือบางคนอาจชอบหลากหลายลักษณะผสมผสานกัน แต่บางคนไม่แสดงออก ซึ่งอาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมหรือการขาดการกระตุ้นที่เหมาะสมหรือจากปัจจัยอื่นๆ จึงมักถูกสรุปว่าเด็กเหล่านี้ไม่ใช่เด็กที่มีความสามารถพิเศษและละเลยไม่สนใจความรู้สึกและความต้องการของเด็กเหล่านี้ไป

ในประเทศไทยมีเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่ระบบการศึกษาของเราไม่เอื้อที่จะพัฒนา และระบบนี้เองที่ได้หยุดยั้งการเจริญเติบโตทางภาษาของเขา

อุษณีย์ โพธิสุ (2537) กล่าวว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษจะแสดงออกถึงความสามารถให้เป็นที่ประจักษ์ว่า ความสามารถของเขานั้นโดดเด่นกว่าใครๆ แต่จะมีใครสักกี่คนที่เข้าใจถึงศักยภาพและความต้องการของเด็กเหล่านี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้องที่ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษคงจะเรียนหรือพัฒนาศักยภาพได้ไม่เต็มขีดความสามารถ ถ้าหลักสูตรการศึกษาไม่

ทำหายนความสามารถของพวกเขาเพียงพอ การที่จะให้เด็กเก่งเหล่านี้มานั่งเรียนตามหลักสูตรเดิมเหมือนเด็กปกติทั่วไป อัจฉริยะบุคคลในขนาดของประเทศชาติคงไม่ได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องอย่างแน่นอน

สำออง ทิรัญบุรณะ (2544) รายงานในงานวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยว่ามีโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ พบว่า มีเด็กที่มีปัญหาในห้องเรียนจนครูใหญ่ต้องอนุญาตให้ไม่ต้องเข้าเรียน เพราะเขามีพฤติกรรมก้าวร้าว เองงานอื่นมาทำขณะครูสอนเพราะทำงานที่ครูสั่งเสร็จแล้วตั้งแต่ตอนที่ครูอธิบายให้เพื่อนฟัง

หากความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ของเด็กไม่ได้รับการพัฒนา หรือระบบการศึกษาในโรงเรียนไม่เอื้อ ความสามารถเหล่านี้จะกลายเป็นตัวสร้างปัญหาให้กับเด็กที่มีพรสวรรค์ทันที **คลาก (1992)** ได้ระบุอาการที่เป็นปัญหาอันตรายที่ผู้สอนควรระวังไว้ดังนี้

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 2.1 อาการที่ควรระวังของเด็กที่มีพรสวรรค์ทางภาษา แต่ขาดการพัฒนา

อาการที่ควรระวัง

1. มีความต้องการจะเป็นหนึ่งไม่มีสอง
2. เบื่องาน เกลียดการฝึกซ้ำซาก สร้างปัญหาในห้องเรียน
3. ไม่รับผิดชอบกับงานอื่นๆ ที่ไม่สนใจ
4. ขี้โม้ ชอบอวด ชอบทำให้เพื่อนๆ หมั่นไส้
5. แย่งพูด แย่งตอบ ไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนในการสนทนา
6. ไม่ชอบเรียนตามตารางสอน
7. ทำอะไรเร่งรีบ ไม่รอบคอบ ไม่พัฒนาความเป็นเลิศ
8. ไม่ยอมทำงานกับเด็กคนอื่น
9. กล่าววิจารณ์หรือทัดทานผู้ใหญ่ ก้าวร้าว ชอบท้าทายผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า
10. แกล้งหรือทำให้คนอื่นเป็นตัวตลก
11. ชอบยุ่งกับเรื่องของคนอื่นๆ
12. ชักนำเพื่อนไปในทางไม่ดี
13. มีเพื่อนน้อย ไม่เคารพกติกา คือ เชื้อมั่นในตนเองสูง

โคลน์ และชวาส (Cline & Schwartz, 1999) ได้เขียนไว้ในบทความ “ความหลากหลายของประชากรปัญญาเลิศ: การสนองตอบความต้องการของนักเรียนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน”

หนังสือเล่มนี้ชี้แนะครูด้านการคัดแยก และการวางแผนหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เขียนใช้กรอบทฤษฎีพหุปัญญาของ Howard Gardner (1993) ในการพิจารณาลักษณะต่างๆ ที่แตกต่างกันด้านพรสวรรค์ต่างๆ ของนักเรียนเหล่านี้ และพูดถึงความต้องการพิเศษของพวกเขาก็ไม่สามารถแสดงพรสวรรค์ของตนเองได้ตามวิธีการต่างๆ ที่ระบุไว้ในทฤษฎีนี้ จุดมุ่งหมายของการเขียนหนังสือเล่มนี้คือการรวบรวมความคิดรวบยอดด้านการศึกษาของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และให้ผู้สอนสร้างชั้นเรียนให้เป็นที่รวบรวมความสามารถอันหลากหลาย และเห็นความแตกต่างของการเรียนรู้ว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และสมควรได้รับการส่งเสริม ทั้งสองเสนอด้วยว่าควรมีการจัดการศึกษาที่เอื้อประโยชน์ต่อเด็กกลุ่มนี้ ประเด็นสำคัญก็คือครูที่สอนในชั้นเรียนต้องรู้ถึงหน้าที่ในการระบุคัดแยกและวางแผนการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่มีความหลากหลายเหล่านี้ภายในชั้นเรียน บ่อยครั้งที่ความสามารถพิเศษของเด็กกลุ่มนี้ไม่ได้รับความสนใจและการตอบสนอง ซึ่งอาจเป็นเพราะการศึกษาไปเน้นที่นโยบายและหลักสูตรเก่า จึงเป็นเรื่องยากที่นักการศึกษาจะยอมรับว่า เด็กกลุ่มนี้อาจจะมีความสามารถพิเศษมากกว่าด้านเดียว ผู้วิจัยพอจะสรุปความต้องการของเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้ว่า

◆ มีความต้องการการเรียนการสอนที่ทำลายต่อความสามารถและศักยภาพของตน

◆ ต้องการงานที่ยากและซับซ้อนกว่าระดับพื้นฐานปกติ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ◆ ต้องการโอกาสในการแสดงออกถึงความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายใน
- ◆ ต้องการโอกาสในการพัฒนาความสามารถตามที่ตนเองสนใจ
- ◆ ต้องการค้นคว้าและลงมือทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง
- ◆ ต้องการหลักสูตรการเรียนที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับตัวเด็ก
- ◆ ต้องการมีอิสระทางความคิดในการตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2.1.4 สติลาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Learning Styles)

เออร์เรย์ และ เออร์เรย์ (Ulrey and Ulrey, 1992) กล่าวว่าการพัฒนาการเรียนรู้เป็นภาพรวม ไม่มีการแบ่งแยกส่วนหรือองค์ประกอบใดๆ ทั้งสิ้น เด็กเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ใช้การสอนที่เน้นด้านสังคม อารมณื ร่างกาย จริยธรรมและความต้องการต่างๆ ทางสติปัญญาของเด็ก ทฤษฎีพหุปัญญากล่าวไว้ว่าการพัฒนาเรียนรู้ให้ตระหนักถึงความแตกต่างของสติลาการเรียนรู้ (Learning Styles) และสติปัญญาของเรียนรู้แต่ละคน สิ่งเหล่านี้เป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการเลือกกลยุทธ์ต่างๆ ในการสอนเด็กให้เหมาะสม

สติลาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Learning Styles) จะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เด็กกลุ่มนี้จะสนุกสนานและสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของเขา ไม่ชอบและไม่

สนใจเนื้อหาในหลักสูตรปกติ เพราะมันไม่ท้าทายความสามารถ หรือศักยภาพที่เด็กกลุ่มนี้มีอยู่

การได้เรียนรู้ตามความสนใจและการมีอิสระทางความคิด และการกระทำจะทำให้เด็กกลุ่มนี้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสามารถพัฒนาขีดความสามารถได้อย่างรวดเร็ว กลยุทธ์หรือยุทธวิธีในการสอนของครูควรมีความหลากหลายเพื่อให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้รู้ถึงศักยภาพของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ **หม่อมคุณหญิง บริพัตร ณ อยุธยา** (2531) ที่ว่าครูจะใช้เข้าหลอมเด็กเพียงวิธีการเดียวไม่ได้ ครูต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการสอนเด็ก เพื่อให้สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษมีลีลาการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ชอบและสนใจต่อการใช้ความคิดซับซ้อน คิดแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดเชิงวิจารณ์ญาณ หาเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นผู้เรียนที่มีอิสระด้านการคิด (Independent Learners) โดยเฉพาะเด็กที่มีความสามารถพิเศษบางคนเรียนรู้โดยการได้ลงมือทดลอง สำรวจ สืบเสาะแสวงหาความรู้ตามแนววิทยาศาสตร์ (Inquiry Methods) ขณะที่เด็กความสามารถพิเศษบางคนชอบใช้ความคิดระดับสูง (High Order Thinking) คิดเชิงวิจารณ์ญาณ (Critical Thinking) คิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking) คิดซับซ้อนกว่าปกติ (Complexity) และคิดเชิงนามธรรม (Abstract) เนื่องจากการใช้ความคิดลักษณะเหล่านี้เป็นการท้าทายความสามารถของพวกเขา

แต่มีเด็กที่มีความสามารถพิเศษบางคนไม่แสดงออกถึงศักยภาพของตนเอง เพราะขาดความเข้าใจจากสภาพแวดล้อมรอบ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ด้าน อาทิเช่น ครู เพื่อน และครอบครัว หรือการจัดการศึกษาไม่เหมาะสมกับศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรการศึกษาที่ปกติธรรมดาเกินไปต่อการพัฒนาศักยภาพที่ซ่อนเร้นอยู่ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงไม่ควรมุ่งที่ผลเท่านั้น ควรมุ่งที่รูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรจึงควรยากซับซ้อนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ควรเป็นไปตามความสนใจและศักยภาพของผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 10 วรรค 4 ที่ว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคล และเป็นการเตรียมคนให้ก้าวทันสังคมโลกอนาคตด้วย” ดังคำกล่าวของกัลยีน (Galyean, 1983) ที่ว่า “A child is a candle to be lit, not a cup to be filled.” หมายถึง “เด็กคือเทียนไขที่ได้รับการจุดประกายให้เกิดแสงสว่าง ไม่ใช่เป็นเพียงถ้วยใบหนึ่งที่รอให้ถูกเติมให้เต็มเท่านั้น” ซึ่งเปรียบเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นเสมือนเด็กที่รอการจุดประกายความคิด รอการพัฒนาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ไม่ใช่เป็นแค่เด็กธรรมดาคนหนึ่งที่รอการสอนจากครูไปวันๆ หนึ่งเท่านั้นเอง

2.1.5 การเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา

ความสามารถพิเศษด้านภาษา หมายถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเหนือกว่าบุคคลอื่นในวัยเดียวกัน นอกจากนั้นจะเป็นผู้ที่มีความสนใจอย่างจริงจังต่อเรื่องในเรื่องเกี่ยวกับภาษา มีทักษะสูงกว่าเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกันจน

เห็นได้อย่างชัดเจน และสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา
ของตนได้อย่างพลิกแพลง สร้างสรรค์ ลึกซึ้ง และมีเอกลักษณ์
เฉพาะตน

สำออง ทิรัญบูรณะ และอุษณีย์ โพธิ์สุข ได้พัฒนา
แบบสำรวจเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาโดย
สังเคราะห์ลักษณะของเด็กจากทฤษฎีต่างๆ ดังนี้

● ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ของ Ferdinand de
Saussure, Austen และ Van Ek

● ทฤษฎีพัฒนาการมาแต่กำเนิดของ Chomsky Miller
และ Brown

● ทฤษฎีกลยุทธ์ในการเรียนภาษาของ Krashen,
Oxford และ Chalmot

● ทฤษฎีปัญหาของนักการศึกษาพิเศษ เช่น
Carroll, Skehan, Garder, Van Tussel Basra, Rubin และ
Clark

ดังตัวอย่างแบบสำรวจเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ
ทางภาษาที่พัฒนามาจากทฤษฎีต่างๆ ข้างต้น (ดูตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.2 แบบสำรวจเด็กเก่งภาษา

ชื่อ.....โรงเรียน.....ชั้น.....อายุ.....ปี
 ชื่อครูหรือผู้กรอกแบบสำรวจ.....รู้จักเด็กมานาน.....ปี
 ในฐานะ.....วันที่กรอกแบบสำรวจ.....

ลักษณะความสามารถพิเศษทางภาษา	น้อยมาก	น้อย	มีบ้าง	มีมาก	มีตลอดเวลา
1. ชอบเล่นเกมหรือทำกิจกรรมทางภาษา เช่น ปริศนาอักษรไขว้					
2. ชอบท่องและจดจำศัพท์ บทนิพนธ์ โคลง กลอนต่างๆ					
3. สนใจอ่านทุกอย่างที่ผ่านพบ เช่น ป้ายชื่อ หรือป้ายข้อความต่าง ๆ					
4. มีความสนใจที่จะเขียนหนังสือสูงกว่าเด็กวัยเดียวกัน					
5. ชอบเล่านิทาน					
6. ชอบอ่านหนังสือ					
7. ชอบจดบันทึก					
8. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาทุกครั้งที่มีโอกาส					
9. ชอบมีหนังสือติดตัว					
10. ชอบเขียนเรื่องราวต่าง ๆ เช่น นิทาน โคลง กลอน สารคดี เป็นต้น					
11. ชอบสร้างศัพท์หรือสำนวนแปลก ๆ ขึ้นใช้เอง					

ลักษณะความสามารถพิเศษทางภาษา	น้อยมาก	น้อย	มีบ้าง	มีมาก	มีตลอดเวลา
12. รู้และจำคำศัพท์ ชื่อของสิ่งต่าง ๆ บทประพันธ์ โคลง กลอนหรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้เร็วและมากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน					
13. พูดหรือเขียนได้ดี รู้จักใช้คำที่เหมาะสมเรียบเรียง เป็นภาษาที่สละสลวยงดงาม					
14. สามารถพูดหรือเขียนแสดงความคิดเห็น ความต้องการ หรือความรู้สึกของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างชัดเจน					
15. สามารถอธิบายหรือบรรยายความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน โดยใช้ถ้อยคำที่รัดกุมและเหมาะสม					
16. เข้าใจเรื่องที่อ่านหรือฟังได้อย่างรวดเร็วและแจ่มแจ้ง					
17. สามารถเข้าใจความหมายลึกซึ้งที่แฝงอยู่ในเรื่องที่อ่านหรือฟังได้					
18. รู้จักใช้คำเปรียบเทียบเพื่ออธิบายให้เข้าใจความหมายได้แจ่มชัด					
19. มีความสามารถในการเล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนาน ชวนติดตาม					
20. สามารถเขียนภาษาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย					

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะความสามารถพิเศษทางภาษา	น้อยมาก	น้อย	มีบ้าง	มีมาก	มีตลอดเวลา
21. สามารถวิจารณ์เชิงสร้างสรรค์จากเรื่องี่อ่านหรือฟังได้					
22. สามารถแสดงแนวความคิดใหม่ ๆ จากเรื่องี่อ่านหรือฟังได้					
23. ใช้ภาษาที่ทำให้เกิดจินตนาการได้อย่างแจ่มชัดและมีสีสัน					
24. ใช้คำบรรยายให้เห็นความงามและแสดงถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อนได้					
25. ใช้ภาษาที่สละสลวย ลึกซึ้ง งดงาม และก้าวหน้าเกินวัย					
26. สามารถเขียนหรือแต่งเรื่องราวจากความคิดของตนเองหรือจากการเชื่อมโยงสิ่งี่อ่าน หรือฟังมาได้อย่างสร้างสรรค์สลับซับซ้อน พิศดารและเต็มไปด้วยจินตนาการ					
27. ประสบความสำเร็จในการพูดที่มีแบบแผน เช่น การได้วาที กลอนสด พูดชักชวน เป็นต้น					
28. สนใจและชอบศึกษาที่มาของคำศัพท์ต่าง ๆ					
29. ชอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาที่ตนเองใช้ หรือภาษาที่ได้ผ่านพบ เช่น ภาษาในสื่อมวลชน					

ลักษณะความสามารถพิเศษทางภาษา	น้อยมาก	น้อย	มีบ้าง	มีมาก	มีตลอดเวลา
รวมคะแนนในแต่ละแถว					
คุณด้วยน้ำหนัก					
รวมผลคูณในแต่ละแถว					
รวมทั้งหมด					
เกณฑ์ความสามารถพิเศษ					
200-180 สูงมาก	160-179 สูง				
140-159 ปานกลาง	120-139 มีบ้าง				
100-119 สูงกว่าคนทั่วไปเล็กน้อย					

สำออง หิรัญบูรณะ และอุษณีษ์ โพธิสุข, 2542

ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพของเด็กและเยาวชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากความสามารถพิเศษทางสมองของมนุษย์เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้ง จึงยังไม่มีเครื่องมือสำเร็จรูปมาวัดได้อย่างเหมาะสม จึงต้องใช้กระบวนการที่หลากหลายดังกล่าวในส่วนต่อไป

2.2 ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)

บรูซ (Bruetsh, 1999) ได้เขียนไว้ในบทนำของหนังสือ “Multiple Intelligences Lesson Plan Book” ว่า นักการศึกษาส่วนมากตระหนักถึงการทำการทดสอบทางสติปัญญาที่เคยปฏิบัติกันในสมัยก่อนว่าไม่มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะวัดสติปัญญาเด็กเพียงด้านเดียว ซึ่งเราเองรู้ว่ามีการแสดงออกทางสติปัญญาได้

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลากหลายวิธีและรู้ว่าสติปัญญาสามารถได้รับการฝึกฝนและพัฒนา
สืบต่อไป

แล้วใครละเป็นคนเก่งที่สุด วิลเลียม เชคสเปียร์, อัลเบิร์ต
ไอน์สไตน์, พาโบล ปิกัสโซ, ไมเคิล จอร์แดน, เรียวนาร์ด เบอริ่งสไตน์,
เอมิลี ดิคคินสัน, ชาร์ล ดาว์วิน หรือมาร์ติน ลูเธอร์คิง เจอาร์กัน
แน่? ถ้าเราตอบคำถามที่เน้นคำจำกัดความของสติปัญญาไปที่
ด้านภาษาและด้านตรรกศาสตร์ เราอาจมีคำตอบโน้มเอียงไปที่
เชคสเปียร์และไอน์สไตน์ว่าเป็นคนที่ฉลาดที่สุดในกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตาม
ก็ดีเรารู้ว่าบุคคลทั้งหมดนี้มีระดับสติปัญญาสูงมากก็เฉพาะในสาขา
วิชาของตนเท่านั้น

ดร. โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) อาจารย์
วิชาจิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ทำโครงการที่ชื่อว่า
Harvard's Project Zero ซึ่งเป็นโครงการศึกษาถึงพัฒนาการ
ของพุทธิพิสัยเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาเป็น
เวลาหลายปี ในปี ค.ศ.1983 เขาได้เขียนหนังสือชื่อ Frames of
Mind ซึ่งเผยแพร่เอกสารงานวิจัยเรื่องทฤษฎีพหุปัญญา (Theory
of Multiple Intelligences) ซึ่ง Gardner ระบุว่าสติปัญญาอยู่
7 ด้าน ต่อมาในปี ค.ศ. 1995 Gardner ได้เพิ่มเติมปัญญาด้านที่ 8
คือด้านความสามารถในการเข้าใจสภาพธรรมชาติ

ปัญญาทั้ง 7 ด้านของ Gardner ตามที่**เลเซียร์** (Lazear, 1991)
ได้บรรยายไว้มีดังนี้ (โดย Gardner เพิ่มด้านที่ 8 ในภายหลัง)

1) สติปัญญาด้านการใช้ภาษาทั้งการพูดและการเขียน
(*Verbal - Linguistic Intelligence*) คือมีความสามารถในการใช้ภาษา
ในลักษณะต่างๆ เป็นเครื่องมือในการเขียนความเรียง การโต้วาที

การพูดในที่สาธารณะ การแต่งกลอน การพูดสนทนาได้ในลักษณะเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีอารมณ์ขันทางภาษา เช่น เล่นปริศนาคำทายสำนวนและพูดตลก ล้อเลียนต่างๆ

2) สติปัญญาด้านการใช้เหตุผลเชิงตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Logical - Mathematical Intelligence) คือความรู้ที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการเสาะแสวงหาและการค้นพบเรื่องรูปแบบและการแก้ปัญหา มีความรู้ในเรื่องการคำนวณ ทักษะการคิด มีความสามารถด้านจำนวนตัวเลข มีความรู้ความเข้าใจหลักการและเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ มีความรู้ด้านตรรกศาสตร์ และสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม

3) สติปัญญาด้านภาพมิติ (Visual - Spatial Intelligence) คือมีความรู้ความสามารถทางด้านการมองเห็นทั้งสองด้านคือ ด้านภายนอกคือจากการมองเห็นผ่านทางสายตา และด้านภายในคือสมอง ซึ่งใช้ความสามารถต่างๆ แสดงออกทางการวาดภาพ การปั้น การสร้างภาพจากหนังสือพิมพ์ รูปภาพ การรับรู้มองเห็น การจินตนาการ และการสร้างภาพลักษณะจากการจินตนาการ

4) สติปัญญาด้านการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Bodily - Kinesthetic Intelligence) คือมีความสามารถทางด้านการเคลื่อนไหวของร่างกายและพัฒนาการทางร่างกาย (เรียนรู้ได้ลงมือปฏิบัติ) มีการแสดงออกทางการเต้นรำ การแสดงละคร การละเล่นที่ใช้ส่วนประกอบทางร่างกาย การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงภาษาท่าทาง การออกกำลังกายและการประดิษฐ์

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5) **สติปัญญาด้านดนตรี (Musical - Rhythmic Intelligence)**

มีความรู้ความสามารถทางด้านการได้ยินเสียง มีการแสดงออกถึงความสามารถในด้านการเล่นเครื่องดนตรี มีความเข้าใจองค์ประกอบของโทนเสียงและมีความซาบซึ้งต่อความเป็นไปตามจังหวะชีวิต

6) **สติปัญญาทางสังคมหรือเข้าใจคนอื่น (Interpersonal Intelligence)** เป็นปัญญาที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหนึ่งที่มีต่ออีกบุคคลหนึ่ง มีการติดต่อสื่อสารกัน มีการทำงานเป็นหมู่คณะและร่วมมือช่วยเหลือกัน ปัญญาด้านนี้ใช้ในการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (Cooperative Learning) และมีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และมีทักษะทางสังคม การแข่งขันในรูปของหมู่คณะและการทำโครงการเป็นกลุ่มจะช่วยส่งเสริมการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

7) **สติปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)** มีความเข้าใจตนเองและมีการใช้ความสามารถในรูปของกระบวนการที่มีผลทางปฏิกิริยา เช่น การเขียนบทความ การคิดเชิงตรรก การสอนในรูปการถ่ายโอนความรู้ ความคิดระดับสูง และการฝึกฝนด้านการมองเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

8) **สติปัญญาด้านการเข้าใจธรรมชาติ (Naturalist Intelligence)** Gardner (1995) ให้คำจำกัดความไว้ว่า “ความสามารถพิเศษในด้านการตระหนักรู้และการแยกประเภทของพืชพันธุ์สัตว์ตามสายพันธุ์ต่างๆ ตามสภาพแวดล้อมของมัน” **เช็คลีย์** (Checkley, 1997) กล่าวว่าบุคคลที่มีปัญญาลักษณะนี้จะเป็นคนที่มีความรู้สึกดีเท่ากับความงามที่พิเศษเหนือการมองเห็นด้วยสายตาปกติ รวม

ถึงความสามารถในการจัดแยกประเภทของสิ่งของต่างๆ

2.2.1 การใช้พหุปัญญาในห้องเรียน

การจะใช้พหุปัญญาในห้องเรียนอย่างไรนั้น คงต้องเริ่มต้นด้วยเป้าหมายและค่านิยมของการศึกษา เช่น สอนเพื่อความเข้าใจเพื่อเตรียมบุคคลให้ทำงานเมื่อจบจากโรงเรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของคนอย่างเต็มที่ หรือสอนให้เด็กเชี่ยวชาญในวิชาหลักจึงจะสามารถตอบได้ว่าจะนำพหุปัญญา (MI) มาใช้ได้อย่างไร ดร.กอร์ดเนอร์ เห็นว่าพหุปัญญาจะเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการเรียนการสอน **แคมป์เบลล์ และดิคคินสัน** (Campbell and Dickinson, 1992) ได้กล่าวถึงการใช้พหุปัญญาในห้องเรียนดังนี้

- ▣ **การใช้การนำเข้าสู่บทเรียน** เช่น เด็กบางคนอาจจะเข้าใจกราฟหรือพีชคณิตบนกระดานดำยาก ครูจึงนำสนามเด็กเล่นโรงเรียนเป็นแกนกราฟ ครูนำนักเรียนมาทำกราฟที่สนามโดยทุกคนเป็นจุดๆ หนึ่งบนเส้นกราฟ หรือในออสเตรเลียโรงเรียนแห่งหนึ่งมีสนามเล่นปูลิฐเป็นรูปสุริยจักรวาล ครูนำเด็กมาเรียนดาราศาสตร์ในสนามให้เด็กๆ เห็นดวงดาวต่างๆ หมุนรอบดวงอาทิตย์ เป็นต้น

- ▣ **ใช้ในการเสริมบทเรียน** โรงเรียนในอเมริกาหลายโรงจัดสัปดาห์พหุปัญญา โดยพยายามใช้ปัญญาหลายอย่างในการเข้าใจบทเรียน เช่น ใช้ศิลปะหรือการละครในการเรียนวรรณคดีหรือเรียนดาราศาสตร์ในหัวข้อสุริยจักรวาล โดยใช้ปัญญาทางตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์วัดระยะทางระหว่างดวงดาวต่างๆ รอบดวงอาทิตย์ (ความสามารถทางกล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหว) เขียน

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พูดบรรยายเกี่ยวกับสุริยจักรวาล (การใช้ภาษาพูดและเขียน) เป็นต้น แต่ลงทะเบียนไม่จำเป็นต้องใช้ทุกปัญญา

▣ **ใช้ในการส่งเสริมการทำงานด้วยตนเอง** โดยครูให้เด็กคิด ริเริ่ม ค้นคว้า ดำเนินงานและรายงานผลการทำโครงการงานของตนเอง ซึ่งเด็กมีโอกาใช้แทบทุกปัญญาทั้ง 8 ด้าน

▣ **ใช้ในการประเมินผล** นั่นคือให้เด็กที่ทำโครงการงานเสนอโครงการหรือแสดงโครงการและฝึกประเมินโครงการงานของตนด้วยตนเองและให้เพื่อนๆ ช่วยประเมินด้วย ซึ่งเด็กจะได้ฝึกปัญญาต่างๆ หลายด้านเช่นกัน

▣ **การฝึกเป็นลูกมือ** ในข้อนี้ ดร.การ์ตเนอร์ ได้เสนอให้นักเรียนประถมและมัธยมฝึกเป็นลูกมือหรือฝึกงาน 3 ด้านคือ (1) ด้านศิลปหัตถกรรม (2) ด้านวิชาการ และ (3) ด้านร่างกาย โดยความร่วมมือของชุมชน

ที่กล่าวมาแล้วเป็นการใช้ปัญญาในการช่วยเสริมความเข้าใจในวิชาการต่างๆ และขณะเดียวกันก็เป็นการพัฒนาปัญญาต่างๆ ไปด้วย ถ้าหากโรงเรียนต้องการพัฒนาหุปัญญาในตัวเด็กก็อาจจะทำได้โดยให้เด็กฝึกกิจกรรมต่างๆ ดังรายการต่อไปนี้

◆ **ปัญญาทางด้านภาษาพูดและภาษาเขียน** ครูอาจจะใช้กระบวนการอภิปราย ได้ว่าที่ เขียนโคลงกลอน นวนิยาย สัมภาษณ์หรือฝึกการพูดต่อสาธารณชน เป็นต้น

◆ **ปัญญาเชิงตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์** เช่น ออกแบบและทำการทดลอง เขียนเชิงอุปมาอุปไมย อธิบายรูปแบบหรือสมการ เปลี่ยนข้อความโจทย์เป็นสูตรคณิตศาสตร์ เป็นต้น

◆ **ปัญญาทางกล้ำเนื้อในการเคลื่อนไหวร่างกาย**

เช่น สร้างหรือทำอะไรสักอย่าง แสดงความเคลื่อนไหวทางร่างกาย เพื่ออธิบายความหมาย การแสดงหน้าชั้นเรียน จัดทัศนศึกษา เป็นต้น

◆ **ปัญญาภาพมิติ** เช่น นำกราฟ แผนที่ ชาร์ท ทำ

ศิลปะวัตถุ แสดงภาพถ่ายหรือภาพเขียน เป็นต้น

◆ **ปัญญาด้านดนตรี** แสดงการเล่นดนตรี ร้องเพลง

ทำอุปกรณ์ดนตรีและแสดงให้ดู เป็นต้น

◆ **ปัญญาด้านสังคมหรือความเข้าใจคนอื่น** เช่น จัด

ประชุมเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ร่วมในกิจกรรมบริการชุมชน ฝึกการให้ และรับข้อมูลป้อนกลับ เป็นต้น

◆ **ปัญญาการเข้าใจตนเอง** เช่น บรรยายความ

สามารถของตนเองในการทำงานให้สำเร็จ กำหนดเป็นเป้าหมายของงานและดำเนินการจนบรรลุเป้าหมาย บันทึกประจำวันเรื่องใดเรื่องหนึ่งของตนเอง ประเมินผลงานของตนเอง เป็นต้น

◆ **ปัญญาการเข้าใจสภาพธรรมชาติ** เช่น ทำสมุด

บันทึกการสังเกต บรรยายการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เลี้ยงสัตว์เลี้ยงหรือดูแลต้นไม้ สังเกตนกหรือสัตว์ป่า เขียนหรือถ่ายภาพวัตถุธรรมชาติ เป็นต้น

คนทุกคนมีปัญหาทั้ง 8 ด้านอย่างน้อยต่างกัน แต่ละอาชีพจะต้องการปัญญาแต่ละด้านต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาปัญญาทั้ง 8 ด้านให้เกิดมากที่สุดในเด็กแต่ละคน

อาร์มสตรอง (Armstrong, 1993) สรุปความสัมพันธ์

ระหว่างทฤษฎีพหุปัญญากับทฤษฎีเชอว์ปัญญาคือว่า ทฤษฎีพหุปัญญาของการ์ตเนอร์มิใช่เป็นทฤษฎีแรกเกี่ยวกับเชอว์ปัญญา

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ได้มีทฤษฎีเขาวัวปัญญาหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีปัญญาของ สเปียร์แมน (Spearman) และทฤษฎีโครงสร้างปัญญาของกิลฟอร์ด (Guilford) และทฤษฎี 3 ครของสเตอร์นเบอร์ก (Sternberg, 1986) ฯลฯ

ในการศึกษาเรื่องทฤษฎีทางสติปัญญาหรือทฤษฎีเขาวัว ปัญญานี้ ทฤษฎีพหุปัญญาของ Howard Gardner มีความแตกต่างจากทฤษฎีลีลาการเรียนรู้ ซึ่งทฤษฎีลีลาการเรียนรู้เน้นในเรื่อง กระบวนการเรียนรู้และตระหนักว่าเด็กเป็นผู้ดู ผู้ชม หรือผู้เรียนที่มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย ซึ่งแตกต่างจากสติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ของเด็ก ความฉลาดทางภาษาหรือสติปัญญาด้านการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกาย

ความคิดรวบยอดที่ทำให้ทฤษฎีพหุปัญญาและทฤษฎีลีลาการเรียนรู้มีความสอดคล้องกันคือการสอนและการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับสมอง ดังนั้นปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับสมองในเชิงสร้างสรรค์

2.2.2 สมองกับพัฒนาการทางภาษา

สาออง ทิรัญบูรณะ (2543) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมด้วยเครื่องมืออันวิเศษในร่างกายเรียกว่า LAD (Language Acquisition Device) ที่พร้อมจะให้เด็กทุกคนพูดหรือฟังภาษาใดๆ ในโลกนี้ออก เพราะมีสมองเป็นเครื่องมือในการรับภาษา ขบวนการเรียนรู้เริ่มโดยการป้อนภาษาเข้าสู่สมองก่อน (Input) เด็กจะได้ยิน ได้ฟัง และต่อมาก็จะโยงเป็นภาษาพูด เข้าสู่การถอดรหัสเป็นภาษาอ่านและภาษาเขียนต่อไป

พัฒนาการทางภาษาของเด็กจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยป้อน (Input) และสภาพแวดล้อมของเด็ก พ่อแม่ที่พูดเก่งและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูก จะมีลูกที่พูดได้เร็ว พูดเก่ง และฉลาด เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คนคิด เนื่องจากมีปัจจัยป้อนคอยกระตุ้นและส่งข้อมูลเป็นอาหารตลอดเวลาให้กับสมองส่วนที่ทำงานเกี่ยวกับการรับภาษา

พ่อแม่ที่สร้างให้เกิดปัจจัยป้อนภาษาอังกฤษสู่สมองของลูกให้เด็กได้ฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษตลอดเวลา จะทำให้เด็กมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ

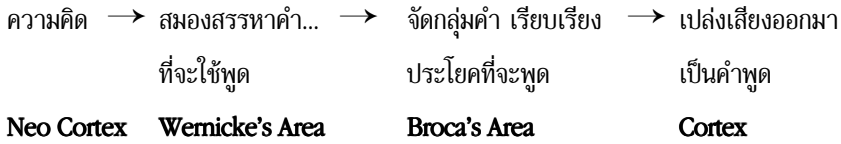
นีโอคอร์เทกซ์ (Neo-Cortex) หรือที่เรียกว่าเปลือกสมองหรือสมองระดับอารยะ (พัชรีวัลย์ เกตุแก่นจันทร์, 2540) เป็นสมองส่วนที่สำคัญที่สุด เป็นผิวสมองอยู่ใต้หัวกะโหลก และทำหน้าที่ประสานงานระหว่างความคิดหรือสติปัญญากับประสาทการรับรู้และความทรงจำ นีโอคอร์เทกซ์ (Neo-Cortex) เป็นต้นกำเนิดของการใช้ความคิด สติปัญญา จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

ปลายศตวรรษที่ 19 **บรอก้า** (Broca) และ**เวอร์นิค** (Wernicke) ค้นพบการทำงานของสมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา โดยบรอก้า (Broca) พบว่า สมองซีกซ้ายเรียกว่า Broca's area เป็นสมองส่วนที่ใช้กำกับไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษาอังกฤษ ส่วนเวอร์นิค (Wernicke) พบว่า สมองซีกขวาที่เรียกว่า Wernicke's area เป็นสมองที่ใช้เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างความคิดและความเป็นจริงในโลกภายนอก เมื่อสมองส่วนนี้ไม่ทำงานแสดงว่าการพูดไม่สัมพันธ์กับความคิด เป็นลักษณะของการขาดสติสัมปชัญญะในขณะที่พูด เช่น ความสับสนทางด้านการพูด

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กระบวนการพูด

ลำอาน ทิริญบุรณะ (2543) สรุปไว้ว่า คนเราเมื่อต้องการพูดสิ่งที่คิดไว้ในใจ ความคิดนั้นก็เกิดบริเวณนีโอคอร์เทกซ์ เป็นภาษาใจ และจะถูกส่งไปยัง Wernicke's area เพื่อสรรหาคำในภาษาที่เราจะใช้พูด เมื่อได้คำที่แสดงความคิดที่เราต้องการแล้ว คำต่างๆ เหล่านี้จะถูกส่งผ่านเส้นประสาทไปยัง Broca's area เพื่อเรียบเรียงกลุ่มคำเหล่านี้ให้เป็นรูปประโยคในภาษาที่เราต้องการ จากนั้นสมองจะสร้างคำสั่งลำดับของเสียงที่ต้องการใช้ในการสร้างประโยค แล้วส่งไปยังสมองส่วน Cortex ซึ่งเป็นส่วนที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะที่ใช้ในการแปลงเสียงให้เปล่งออกมาเป็นคำพูด

2.3 การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษเป็นผู้ที่ต้องการโอกาสทางการศึกษา ความเฉลียวฉลาดทางสติปัญญาของพวกเขาเป็นสิ่งที่มีความค่าอย่างยิ่งต่อสังคมและประเทศชาติ สมควรได้รับการสนับสนุนและพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพให้บรรลุถึงขีดสุด การที่เด็กจะได้รับการพัฒนาถูกทิศทางหรือไม่ขึ้นอยู่กับระบบการ

จัดการ ครู นักการศึกษา และผู้บริหารที่มีแนวทางการปฏิบัติการจัดการไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมให้การสนับสนุนต่อเนื่อง มีการขานรับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 ในมาตรา 24 ที่ว่าให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

สนบ ลักษณ์ (2544) กล่าวว่า เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอยู่หลายปี แต่ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนเน้นการท่องจำ เรียนแปลแบบไม่มีความหมายและไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ปัญหาเหล่านี้จัดเป็นปัญหาที่ใหญ่หลวงมากต่อการพัฒนาการศึกษาของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ ไม่เฉพาะเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษเท่านั้นยังเกิดขึ้นกับเด็กทั่วไปทุกคนด้วย

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าควรมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้มีความสอดคล้องและก้าวทันกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษจะไม่ถูกทอดทิ้งให้หยุดนิ่งอยู่กับหลักสูตรเก่าๆ ด้วยความเบื่อหน่าย แต่มีความสุขกับการเรียนรู้ ได้แสดงออกถึงศักยภาพที่มีอยู่กับหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนโดยเฉพาะ

หลักสูตรสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาที่ใช้กันประกอบด้วยหลักสูตร 3 รูปแบบ คือ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3.1 หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program)

การจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาเรียน (Acceleration) หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่สามารถเรียนร่วมกับผู้อื่นที่ชั้นสูงกว่าตน ทำให้ใช้เวลาในการเรียนสั้นลง เนื่องจากเด็กเหล่านี้จะเรียนรู้ได้เร็วกว่าเด็กที่อยู่ในห้องเรียนเดียวกันมาก วิธีนี้ใช้กันในทุกประเทศ และมีวิธีการจัดการที่หลากหลาย การจัดการต้องมีกระบวนการที่รัดกุมและถูกต้อง ไม่ใช่แค่การให้เด็กข้ามชั้นเรียนซึ่งอาจจะมีผลเสียมากกว่าผลดี เพราะเด็กขาดความพร้อมในวิชาต่าง ๆ และขาดวุฒิภาวะหรือไม่สามารถปรับตัวและอารมณ์ให้เข้ากับเด็กโตได้

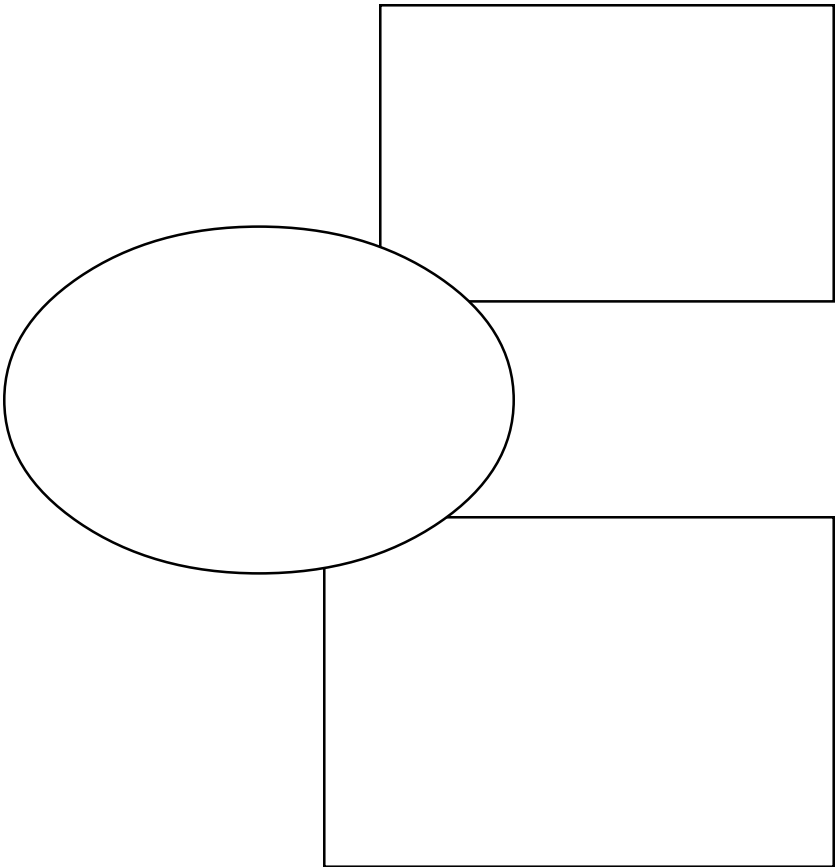
สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีย่นหลักสูตรให้เด็กจบเร็วขึ้น โดยที่ยังมีเนื้อหาเท่าเดิม แต่คงยังให้เรียนพร้อมไปกับเพื่อน ๆ จนจบหลักสูตรพร้อมกัน ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดจากการจัดหลักสูตรนี้คือ เด็กได้เรียนตามศักยภาพของตัวเอง ช่วยให้เด็กเก่งไม่เบื่อหน่ายการเรียนปกติที่เขาเรียนได้เร็วกว่าเพื่อน นอกจากนี้ยังช่วยลดความทะนงตัวของเด็กเก่งด้วย

2.3.2 หลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์ (Enrichment Program)

หลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่กว้าง ยาก และลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ โดยเน้นกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา ฝึกทักษะการคิดในระดับต่าง ๆ ความรับผิดชอบและการทำงานเป็นกลุ่ม

2.3.3 หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)

หลักสูตรขยายประสบการณ์เป็นหลักสูตรที่สนองความสนใจ และความสามารถเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพที่เกินกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรปกติกำหนด งานที่ทำมีลักษณะเป็นโครงการ ซึ่งนักเรียนจะได้เลือกตามความถนัดและความสนใจ โดยจะใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาในหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์เป็นพื้นฐาน

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 2.3 ความแตกต่างระหว่างหลักสูตรระยะเวลาเรียน หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และหลักสูตรขยาย ประสบการณ์

หลักสูตร ระยะเวลาเรียน	หลักสูตร เพิ่มพูนประสบการณ์	หลักสูตร ขยายประสบการณ์
ยึดหลักสูตร เนื้อหา มาตรฐาน การวัดผล เชิงเปรียบเทียบ	ยึดหลักสูตร เนื้อหา มาตรฐาน การวัดผลให้ แข่งกับตนเอง พัฒนาดน และงาน	ไม่ยึดหลักสูตร แต่ยึด ความถนัด และความสนใจ ของผู้เรียน
มีกรอบจำกัดเรื่องเวลา (ตารางสอน) และ สถานที่ (ห้องเรียน) เด็กทุกคนที่ใช้หลักสูตร ร่วมกันต้องทำตาม กิจกรรมส่วนใหญ่จึง บังคับ	มีกรอบจำกัดเรื่องเวลา (ตารางสอน) และสถานที่ (ห้องเรียน) เด็กทุกคนที่ ใช้หลักสูตรร่วมกันต้องทำ ตาม กิจกรรมส่วนใหญ่ จึงบังคับ แต่มีโอกาสให้ เด็กเลือกทำงานตามความ ต้องการ	ไม่มีกรอบจำกัดเรื่องเวลา และสถานที่ที่ต้องสอดคล้อง กับเด็กอื่น ผู้เรียนจึง สามารถเลือกทำกิจกรรม ได้ตามความสนใจ
ครอบคลุมหลักสูตรใน เวลาจำกัด นักเรียน ต้องใช้เวลาสังเคราะห์ และวิจารณ์ญาณระดับ สูง	ขนาดของโครงการจะเล็ก เพราะต้องทำหลายโครง งาน มีการฝึกการวางแผน งาน การจัดการ และการ ทำงานเป็นทีม	เป็นโครงการใหญ่ที่แตก เป็นโครงการย่อยที่มีผู้รับ ผิดชอบ จึงเป็นการฝึกการ วางแผน การจัดการ การ ทำงานเป็นทีม
เน้นระดับความรู้ ความจำ และการ นำเสนอความรู้	เน้นการนำความรู้ไปใช้	เน้นการนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตจริงทันที

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

หลักสูตร ลดระยะเวลาเรียน	หลักสูตร เพิ่มทุนประสบการณ์	หลักสูตร ขยายประสบการณ์
ฝึกการศึกษาหาความรู้ ภายใต้ขอบเขตที่กำหนด และการนำเสนอ	เป็นแบบฝึกหัดในห้องเรียน แต่เน้นการฝึกการคิดระดับ สูง	เป็นการเตรียมเข้าสู่อาชีพ หรือวิชาชีพในชีวิตจริง
ประเมินโดยมาตรฐาน ของโรงเรียนเหมือน เด็กปกติ	ประเมินโดยครูเป็นส่วน ใหญ่ แม้ว่าจะให้เด็กและ เพื่อนช่วยประเมิน	ประเมินโดยสังคม มี- อาชีพ หรือผู้เชี่ยวชาญใน สถานการณ์จริง

ตารางที่ 2.4 ลักษณะร่วมกันของหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์ และหลักสูตรขยายประสบการณ์

หลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์	หลักสูตรขยายประสบการณ์
ซับซ้อนและยากกว่าหลักสูตรปกติ	
พัฒนาการคิดในระดับสูง โดยเฉพาะในระดับการแก้ปัญหา และระดับความคิดสร้างสรรค์	
เน้นความหลากหลายและทางเลือกหลาย ๆ ทาง	
ไม่เน้นการแข่งขัน สอนความร่วมมือ	
เน้นการแข่งขันกับตนเอง และการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ	
สอนให้เป็นผู้สร้าง ไม่ใช่ผู้บริโภค	

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3.4 หลักการที่ใช้ในการวัดผล

หลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนผลิตผลงานที่มีคุณภาพและรู้วิธีปรับปรุงและพัฒนาผลงานของตนเอง มีได้ต้องการวัดแล้วให้คะแนน ดังเช่นการเรียนการสอนทั่วไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มอร์ และ **เบตส์** (Moore and Betts, 1989) แสดงผลการประเมินการจัดโปรแกรมการศึกษาแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ในภาคฤดูร้อนในช่วงระยะเวลา 5 สัปดาห์ ให้กับเด็กที่มีความสามารถพิเศษและเด็กที่มีพรสวรรค์ ณ มหาวิทยาลัยนอร์ธเทิร์นโคโลราโด โปรแกรมนี้จัดขึ้นเฉพาะสำหรับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนประจำ จำนวน 650 คน (อายุระหว่าง 10-15 ปี) การประเมินผลด้านต่างๆ อาทิเช่น ลักษณะการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ช่วงเวลาที่อยู่ในหอพักเดียวกัน การได้มีโอกาสเลือกสิ่งต่างๆ การให้คำปรึกษาและการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน มีการแสดงผลออกมาถึงความชื่นชอบ บ่งชี้ถึงเจตคติในเชิงบวกที่มีต่อการจัดโปรแกรมครั้งนี้ และจากการประเมินผลโดยผู้ให้คำปรึกษา จำนวนรวม 26 คน ประเมินผลออกมาดีมาก ผู้ให้คำปรึกษามองสภาพแวดล้อมทางสังคมว่าเป็นจุดแข็งที่สุดของการจัดโปรแกรมการศึกษาในครั้ง นี้ และค่าใช้จ่ายน้อยแต่คุ้มค่ากว่า และมีการประเมินการจัดโปรแกรมการศึกษาครั้งนี้ นอกจากนี้ครูจำนวน 36 คนช่วยประเมินโครงการ และผลการประเมินผลเป็นเชิงบวก แต่มีข้อค้ำข้องใจในเรื่องของการเตรียมอุปกรณ์ สื่อต่างๆ ในการสอนและผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

กับการว่าจ้างและการให้การบริการกับผู้สอน **เมอร์องเต** (Merante, 1996) กำหนดวิธีการสอนที่ใช้ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมต้นเพื่อจัด “การศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม” ให้แก่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ โดยกำหนดวิธีการไว้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษาของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ดังนี้

1. การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์
2. การจัดกลุ่มพิเศษตามความสามารถ
3. การศึกษาอย่างอิสระตามความถนัดและความสนใจของตนเอง
4. การสอนเร่ง
5. ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษากรณีเด็กที่มีระดับความสามารถพิเศษ

จากการสัมภาษณ์บุคคลระดับผู้บริหาร ซึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละโรง ทราบว่าโรงเรียนใช้การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ การจัดกลุ่มเด็กตามความสามารถ การให้เด็กมีอิสระในการศึกษาและการสอนเร่ง และมีอยู่ 2 โรงเรียนที่มีทุนสูงสามารถจ้างผู้เชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษา และผลการศึกษาแสดงว่า การจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้รับการพิจารณาว่า ประสบความสำเร็จเนื่องจากตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

กนกกร ธิปัตติ (2539) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างซับซ้อนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการคิดอย่างซับซ้อนในภาพรวมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งพบความมีนัยสำคัญในการคิดสร้างสรรค์ การประเมินผลและการแก้ปัญหา ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า นักเรียนกลุ่มทดลองได้ฝึกคิดตามกระบวนการคิดอย่างซับซ้อนโดยตรงและทางอ้อม ด้วยการทำแบบฝึกหัดและการคิดค้นผลงาน จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการคิดดีขึ้น ดังที่**ไบเซอร์** (Beyer, 1987) **เดวิสและริมม์** (Davis and Rimm, 1994) แนะนำไว้ว่า การสอนด้วยวิธีดังกล่าวจะช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนได้

ในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระดับมัธยมศึกษาอย่างจริงจัง งานวิจัยนี้เป็นโครงการนำร่องที่จะช่วยพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการจัดรูปแบบการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้เหมาะสมอย่างแท้จริง

บทที่ 3

การพัฒนาหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร และการจัดการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน

ที่มีความสามารถพิเศษ

3.1 การพัฒนาหลักสูตร

การเรียนการสอนในประเทศไทยเน้นที่การท่องจำเป็นส่วนใหญ่ และการสอบก็เน้นการท่องจำมากกว่าความเข้าใจ หรือการประยุกต์เอาสิ่งที่มีมาใช้ หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถสร้างคนได้เหมาะสมตามยุคสมัยจะต้องพัฒนาให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น ต้องมีความยืดหยุ่นไม่พึ่งพาหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่ง ครูคนใดคนหนึ่ง และไม่พึ่งตำราเรียน เพื่อจะได้มีความหลากหลายให้สนองตอบความต้องการของเด็กแต่ละคนได้ **หม่อมคุณหญิง บริพัตร (2531)** กล่าวถึงหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษว่า ควรจะเป็นหลักสูตรที่ทั้งครูและเด็กสร้างขึ้นร่วมกัน ทำไปพร้อมกับการสอนเด็กตลอดเวลา การเลือกเนื้อหาและวิธีการสอนต้องคำนึงถึงลักษณะนิสัย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของเด็ก และการจัดกิจกรรมต้องกระตุ้น ท้าทายความสามารถของเด็ก ให้เขาคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของเขาสร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้นที่ใช้กันอยู่เป็นสากลมี 3 หลักสูตร

3.1.1 หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program)

3.1.2 หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program)

3.1.3 หลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)

(งานวิจัยฉบับนี้พัฒนาเฉพาะหลักสูตรที่ 1 และ 2)

3.1.1 การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน

หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนมีลักษณะที่สำคัญคือเป็นหลักสูตรที่ต้องยึดเนื้อหา มาตรฐาน การวัดเชิงเปรียบเทียบระหว่างเด็ก จึงมีกรอบจำกัดเรื่องเวลา (ตารางสอน) สถานที่ (ห้องเรียน) ที่เด็กทุกคนที่ใช้หลักสูตรร่วมกันต้องทำตาม กิจกรรมส่วนใหญ่จึงบังคับครอบคลุมหลักสูตรในเวลาจำกัดตามที่นักเรียนและครูเห็นว่าเหมาะสม ในการเรียนหลักสูตรนี้นักเรียนต้องใช้ความสามารถในการสังเคราะห์ และใช้วิจารณ์ญาณระดับสูง ไม่เน้นระดับความรู้ ความจำ แต่เน้นและฝึกทักษะการศึกษาหาความรู้ อย่างลึกซึ้งภายใต้ขอบเขตที่กำหนด และการนำเสนอความรู้ที่หามาได้ การประเมินจะดูจากผลงานควบคู่ไปกับการประเมินโดยมาตรฐานของโรงเรียนเหมือนเด็กปกติ

หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนนี้ สามารถช่วยให้เด็กได้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จบได้ภายในเวลา 1-2 ปี โดยมีการสอนและสอบเทียบให้ตั้งแต่นักเรียนยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนอาจลดให้เรียนจบภายใน 1 ปี หรือจะขยายเป็น 2 ปีได้ตามความพร้อมและความสามารถของผู้เรียน และของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน

1. เพื่อสำรวจว่าผู้เรียนมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด
2. เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสามารถเข้าเรียนตามความสามารถ โดยเรียนข้ามเนื้อหาและชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ตนมีความสามารถแล้ว
3. เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสามารถเข้าเรียนตามความถนัดในอัตราความเร็วและลีลาการเรียนรู้อัตโนมัติ
4. เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อชีวิต (Study skills and research skills for life-Long education)
5. เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษได้พัฒนาทักษะการนำเสนอ การถ่ายทอดความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีสร้างหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ

1. คณะครูและผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของหลักสูตรปกติของช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จากนั้นแยกหัวข้อศึกษาเอกสารเพิ่มเติมที่นักเรียนควรรู้ ตลอดจนชี้แนะแหล่งความรู้เพิ่มเติม

2. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4-6 คน ศึกษาหัวข้อศึกษาแล้วเลือกหัวข้อตามความสนใจ หรืออาจเสนอหัวข้อที่สนใจและนำเสนอชุดการสอน “เพื่อนสอนเพื่อน”

3. ครูแนะนำเทคนิคการอ่าน การเรียบเรียงความรู้โดยใช้โครงสร้างหรือผังความคิด (Graphic Organizers) เพื่อจดบันทึกสิ่งที่อ่านและใช้เป็นสื่อในการนำเสนอ หรือนำเสนอใบงานและกิจกรรมกลุ่ม

4. เชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญมาบรรยายแนวทางการกวดวิชาและวิธีการนำเสนอ เพื่อให้นักเรียนเกิดแนวความคิดในการนำเสนอ

5. นักเรียนศึกษาหาความรู้ วางแผนการนำเสนอโดยมีครูเป็นที่ปรึกษา ในขั้นตอนนี้ นักเรียนฝึกวิธีการหาข้อมูล การระดมสมอง การวางแผน การจัดการ โดยใช้ใบงานและบันทึกของผู้เรียน

6. นักเรียนนำร่างผลงานให้ครูตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอต่อเพื่อน ๆ

7. นักเรียนนำเสนอหัวข้อตามที่เลือกเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้และนำความรู้ที่สร้างมาเผยแพร่ให้เพื่อน ๆ โดยเพื่อน

ต่างกลุ่มจะช่วยกันประเมินการนำเสนอตามเกณฑ์ 4 ระดับคือ ยอดเยี่ยม ดี ปานกลาง และยังไม่พอใจ

8. ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อวิเคราะห์แนวทางปรับปรุงงานต่อไป

9. ครูผู้สอนประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามเกณฑ์ว่าอยู่ในระดับใด

10. นำผลการประเมินตนเอง/เพื่อนประเมิน/ครูประเมินมาวิเคราะห์ว่าผลงานของตนอยู่ในระดับใด เพื่อปรับปรุงพัฒนางานสู่มืออาชีพและระดับผู้เชี่ยวชาญต่อไป

หลักการที่ใช้ในการวัดผล

โครงการนี้มุ่งให้ผู้เรียนผลิตงานที่มีคุณค่า และรู้วิธีปรับปรุงผลงานของตนให้เข้าสู่มืออาชีพ มีได้ต้องการวัดแล้วให้คะแนนดังเช่นการเรียนการสอนทั่วไป เมื่อทำงานแต่ละชิ้นเสร็จแล้วจะให้เพื่อน ๆ ช่วยกันประเมินและวิพากษ์วิจารณ์ หลังจากนั้นให้เจ้าของรับคำวิจารณ์มาหาแนวทางปรับปรุงก่อนที่จะประเมินตนเองแล้วพบอาจารย์เพื่อรายงานการทำงานและขอความคิดเห็นหรือคำแนะนำ

การประเมินผลงานมี 3 ลักษณะ คือ

1. ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อจุดอ่อนและจุดด้อยเพื่อฝึกการปรับปรุงและประเมินตนเอง (ใบงานที่ 2 และ 3)

2. ประเมินโดยเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยกันประเมินตามเกณฑ์ (ใบงานที่ 1)

3. ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน (เอกสารสำหรับครู 1, 2 และ 3)

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ.....ชั้น.....โรงเรียน.....วันที่.....
หัวข้อเรื่อง.....
ผู้นำเสนอ.....

แบบตรวจสอบรายการสังเกตการนำเสนอ

คำแนะนำ:

1. อ่านหัวข้อที่ต้องสังเกต และศึกษาการนำเสนอของเพื่อนตามหัวข้อการสังเกต
2. กาเครื่องหมาย / ในช่องของแต่ละหัวข้อตามต้องการ
3. เขียนข้อคิดเห็นเพิ่มเติมลงในช่องว่างและข้อคิดเห็นอื่น ๆ ข้างล่าง
4. นำผลที่ได้มาใช้ในการอภิปรายกลุ่มต่อไป

หัวข้อการสังเกต	ยอดเยี่ยม	ดี	ปานกลาง	ยังไม่พอใจ	ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
เนื้อหาสาระ					
- การเลือกข้อมูลที่สำคัญ มานำเสนอ	☐	☐	☐	☐	
- การเรียบเรียงเนื้อหา	☐	☐	☐	☐	
- ความลุ่มลึกของเนื้อหา	☐	☐	☐	☐	
การนำเสนอเนื้อหากระตุน ให้ผู้เรียน					
- คิดใช้เหตุผล	☐	☐	☐	☐	
- วิเคราะห์	☐	☐	☐	☐	
- แก้ปัญหา	☐	☐	☐	☐	
เทคนิคการนำเสนอมี					
- ความชัดเจน	☐	☐	☐	☐	
- ความน่าสนใจของหัวข้อ เช่น ตัวอย่าง/แบบฝึกหัด ประกอบ	☐	☐	☐	☐	
- การปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง (เช่น การใช้สายตา)	☐	☐	☐	☐	
- การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วม	☐	☐	☐	☐	
- การมีอารมณ์ขัน	☐	☐	☐	☐	

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

บรรณานุกรม Bellance, J., C. Champan, and Swartz. 1997. *Multiple Assessment for Multiple Intelligence*. Arlington Heights, Illinois : IRI/Skylight Training and Publishing.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบประเมินตนเอง

ชื่อ..... กลุ่ม.....
หัวข้อที่นำเสนอ..... วันที่.....

- 1. สิ่งที่คุณซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนองานทำในวันนี้คือ
.....
.....
.....

- 2. ความสามารถที่เด่นในตัวคุณที่ช่วยให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จ
.....
.....
.....

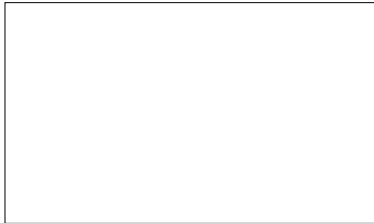
- 3. คุณทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีหาก
.....
.....
.....

4. สิ่งที่คุณคิดว่าควรต้องปรับปรุงในการทำงานของกลุ่มเพื่อให้งาน
ออกมาดีกว่านี้ คือ

.....
.....
.....

5. ฉันคิดว่ากลุ่มของเราอาจจะนำเสนอได้ดีขึ้น โดย

.....
.....
.....

ปรับจาก Bellance, J., C. Chapman, and Swartz. 1997. *Multiple Assessment for Multiple Intelligences*. Arlington Heights, Illinois: IRI / Skylight Training and Publishing.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ.....โรงเรียน.....ชั้น.....

บันทึกของผู้เรียน

- 1. วันนี้ทำอะไรเสร็จ.....
.....
- 2. รู้สึกอย่างไร (ชอบ ไม่ชอบ เบื่อ สนุก) เพราะอะไร.....
.....
- 3. ทำอย่างไร? ใครเป็นที่ปรึกษา.....
.....
- 4. วัตถุประสงค์เผยแพร่.....
.....
- 5. หัวข้อศึกษา.....
.....
- 6. ระยะเวลา (เช่น 1 สัปดาห์).....
.....
- 7. แผนงานและกิจกรรม.....
.....
.....

ใคร	ทำอะไร	อย่างไร	กำหนดส่งให้ใคร

8. สรุปผลและความคิดเห็น (ดี ยังไม่ดี เพราะอะไร) จะปรับอย่างไร
.....
9. จะนำผลงานไปเผยแพร่อย่างไร.....
.....
10. ความคิดเห็นอื่น ๆ (ถ้ามี).....
.....

ปรับจาก Bellance, J., C. Chapman, and Swartz. 1997. *Multiple Assessment for Multiple Intelligences*. Arlington Heights, Illinois: IRI / Skylight Training and Publishing.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หัวข้อเรื่อง.....โรงเรียน.....
วันที่.....

แบบตรวจสอบรายการสังเกต

วัน เดือน ปี.....ชั้นเรียน.....อาจารย์ผู้สังเกต.....

คำประเมิน + ทำบ่อยครั้ง / ทำบางครั้ง 0 ยังไม่ปรากฏ

ชื่อนักเรียน	การเป็นผู้นำ การอภิปราย	การรับฟัง ผู้อื่น	การร่วม ระดมสมอง	การ วิเคราะห์	ข้อสังเกต อื่น ๆ

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ปรับจาก Bellance, J., C. Chapman, and Swartz. 1997. *Multiple Assessment for Multiple Intelligences*. Arlington Heights, Illinois: IRI / Skylight Training and Publishing.

บันทึกครู

ชื่อนักเรียน 1..... 2.....
 3..... 4..... 5.....
 หัวข้อที่เสนอ.....วันที่.....

1. สิ่งที่นักเรียนทำในวันนี้ คือ

2. ความสามารถที่เด่นในการทำงานของนักเรียนกลุ่มนี้ คือ

3. ความสามารถในการนำเสนอของกลุ่มโดยรวม คือ

4. สิ่งที่คุณคิดว่ากลุ่มควรต้องปรับปรุงในการทำงานครั้งนี้ คือ

5. กลุ่มอาจทำงานและนำเสนอได้ดีกว่านี้หาก

6. ความช่วยเหลือที่นักเรียนและครูต้องการ คือ

7. อื่น ๆ.....

ปรับจาก Bellance, J., C. Chapman, and Swartz. 1997. *Multiple Assessment for Multiple Intelligences*. Arlington Heights, Illinois: IRI / Skylight Training and Publishing.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
 ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

แบบสำรวจตนเองของครู

ข้อคิดเห็นของฉันเกี่ยวกับการประเมินความสามารถพิเศษทาง
ภาษาของนักเรียนมีดังนี้

1. สิ่งที่ได้ผลดีในรายวิชานี้มีอะไรบ้าง
.....
2. ฉันอยากจะปรับเปลี่ยนอะไรในบทเรียน/การประเมินผลนักเรียน
บ้าง
.....
3. ฉันอยากจะขอความช่วยเหลือจากใคร/อะไร/ที่ไหน/ได้บ้างใน
การปรับเปลี่ยนบทเรียน/การประเมินผลนักเรียน
.....
4. ฉันอยากลองวิธีการอะไรอื่น ๆ ในการปรับเปลี่ยนบทเรียน/
การประเมินผลนักเรียนบ้าง
.....
5. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ
.....
6. สิ่ง que ฉันอยากลองใช้ในรายวิชานี้มากที่สุด
.....

ปรับจาก Bellance, J., C. Chapman, and Swartz. 1997. *Multiple Assessment for Multiple Intelligences*. Arlington Heights, Illinois : IRI / Skylight Training and Publishing.

โครงสร้างหลักสูตรและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรระยะเวลาเรียน

หลักสูตรระยะเวลาเรียนมีโครงสร้างดังนี้

เนื้อหาและกิจกรรม	วัตถุประสงค์
หน่วยการเรียนรู้ 1: ปฐมนิเทศ	<ol style="list-style-type: none">1. เพื่อสร้างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการเรียนตามหลักสูตรระยะเวลาเรียน2. เพื่อสร้างข้อตกลงเบื้องต้นในการดำเนินกิจกรรม “เพื่อนติวเพื่อน” ตามหลักสูตร3. เพื่อสอบวัดประเมินความรู้ตามหลักสูตรของนักเรียนและให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง เพื่อนำผลไปประกอบการพิจารณาจัดกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ต่อไป
หน่วยการเรียนรู้ 2: เทคนิคการกวดวิชา	<ol style="list-style-type: none">1. เพื่อศึกษาเทคนิคการนำเสนอในการบรรยายทางวิชาการ2. เพื่อฝึกการประเมินการบรรยายทางวิชาการ3. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6
หน่วยการเรียนรู้ 3: การใช้ภาษา 1 : Tenses	นักเรียนใช้โครงสร้างทางภาษาเกี่ยวกับ Tenses ได้ถูกต้องตามเวลา สถานการณ์และเหตุการณ์

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เนื้อหาและกิจกรรม	วัตถุประสงค์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4: การใช้ ภาษา 2 : Active and passive voices; direct and indirect speech; connectors	นักเรียนใช้โครงสร้างทางภาษาเกี่ยวกับ Active and passive voices; direct and indirect speech; และ connectors ได้ถูก ต้องตามเวลา สถานการณ์และเหตุการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5: การใช้ ภาษา 3 : Agreement of subject - verb ; clauses ; idioms	นักเรียนใช้โครงสร้างทางภาษาเกี่ยวกับ Agreement of subject - verb, clauses และ idioms ได้ถูกต้องตามเวลา สถานการณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6: ภาษาและ การสื่อสาร 1 - การฟังและพูดให้ ข้อมูลที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	นักเรียนสามารถพูดสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลที่ใช้ ในชีวิตประจำวัน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7: ภาษาและ การสื่อสาร 2 - การเขียนเพื่อ สื่อสาร	นักเรียนนำความรู้ด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ เทคนิค การเขียน และรูปแบบการเขียนต่าง ๆ ตามเนื้อหาหลักสูตรไปใช้เขียนข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8: ภาษาและ การสื่อสาร 3 - การอ่านเพื่อ สื่อสาร	นักเรียนนำเทคนิคและกลยุทธ์การอ่านหลากหลาย ตามที่ปรากฏในหลักสูตรไปใช้ในการ อ่านในชีวิตประจำวัน ทำข้อสอบและเพื่อ การศึกษา ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม

นอกจากวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาแล้ว หลักสูตรนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียน

1. พัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง และฝึกความคิดสร้างสรรค์
2. พัฒนาทักษะในการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
3. พัฒนาทักษะการจัดการ การวางแผน และการทำงานร่วมกัน
4. ฝึกให้ผู้เรียนนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการทำโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม
5. ฝึกให้มีความเอื้ออาทรและนำความสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิต

3.1.2 หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program)

หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) เป็นหลักสูตรที่สอนคู่ขนานไปกับหลักสูตรระยะเวลาเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในระดับที่กว้างยาก และลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษามากกว่าที่จะเน้นเนื้อหาที่ปรากฏในสื่อการเรียน นอกจากนี้หลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา และการนำกระบวนการและทักษะเหล่านี้ไปใช้ในการศึกษาลิขิตอื่น ๆ หรือภาษาอื่น ๆ ได้ต่อไป

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์มีวัตถุประสงค์ในรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษทั้งในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนในระดับที่กว้าง ยาก และลึกซึ้งเกินกว่าหลักสูตรปกติ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และเทคนิควิธีการเรียนรู้

2. เพื่อฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษาดังนี้ :

◆ ทักษะในการประชุมและใช้ภาษาในการประชุมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

◆ ทักษะในการนำเสนอปากเปล่า

◆ ทักษะในการใช้พจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์ และเอกสารอ้างอิงอื่น ๆ ในการช่วยเขียน อ่านออกเสียง และพัฒนาการอ่าน

◆ กระบวนการและทักษะในการเขียนอย่างสร้างสรรค์

◆ กระบวนการและทักษะในการแปล

◆ ทักษะในการแสดงออกทางท่าทาง อารมณ์ การใช้น้ำเสียงเพื่อเน้นคำได้สมกับบทบาท และทักษะในการใช้ภาษาในการแสดงออกได้อย่างเหมาะสม

◆ ทักษะในการอ่าน

3. พัฒนาทักษะการคิดในระดับความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า วิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์

4. เพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
5. เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการ การวางแผน และการทำงานร่วมกัน
6. เพื่อฝึกให้ผู้เรียนนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการทำโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคม
7. เพื่อฝึกผู้เรียนให้มีความเอื้ออาทรและนำความสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิต

วิธีการสร้างหลักสูตร

หลักสูตรนี้นำเสนอในรูปแบบชุดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยโครงการย่อยหลายโครงการที่สอนทักษะทางภาษาต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานของการทำโครงการใหญ่ในหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program) การสร้างหลักสูตรมีกระบวนการดังนี้

1. คณะครูและผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของหลักสูตรปกติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. คณะครูและผู้วิจัยร่วมวางแผนการเขียนบทเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการ ลงมือเขียนโครงการ และจัดทำแผนการเรียนการสอนในลักษณะชุดการสอนที่แยกเป็นหน่วย (Module) โดยแต่ละหน่วยจะรับกับแผนการสอนในโครงการในหลักสูตรขยายประสบการณ์ (Extension Program)
3. คณะครูและผู้วิจัยร่วมวิจารณ์บทเรียนที่ร่วมกันสร้างและปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียน
4. ครูศึกษาแผนการสอนโดยละเอียดเพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน และเวลา

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โครงสร้างหลักสูตรและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

เนื้อหาและกิจกรรม	วัตถุประสงค์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1: Maze	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาทักษะในการประชุม โดยรู้จักบทบาทและหน้าที่ของผู้เข้าร่วมประชุมในการประชุม พร้อมทั้งใช้ภาษาอังกฤษในการร่วมประชุมได้เหมาะสมกับบทบาทของตนในการประชุม (Discussion skills) 2. เพื่อพัฒนาทักษะในการนำเสนอปากเปล่า (Oral Presentation skills) 3. เพื่อพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประเมินค่า วิจาร์ณ และความคิดสร้างสรรค์ 4. เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของคนอื่น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2: Internet and Lifelong Learning	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของคอมพิวเตอร์และคำสั่งการทำงานของคอมพิวเตอร์ และสามารถใช้คำสั่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. สามารถหาข่าวสารข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมผ่านทาง Website ต่าง ๆ 3. พัฒนาทักษะการหาข่าวสาร ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการแสวงหาความรู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เนื้อหาและกิจกรรม	วัตถุประสงค์
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 3: Creating Reading Materials for Self-access Learning</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสร้างคลังบทอ่านภาษาอังกฤษพร้อมแบบฝึกหัดประกอบสำหรับให้เพื่อนนักเรียนฝึกอ่านด้วยตนเอง 2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้กลยุทธ์ในการอ่านให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการอ่าน 3. เพื่อพัฒนาความคิดของนักเรียนในระดับความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การวิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์ 4. เพื่อพัฒนาทักษะการนำเสนอปากเปล่า 5. เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 4: Readers' Theater</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแปลงเรื่องสั้นเป็นบทละครและอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่าน phonemic transcriptions ในพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษได้ เพื่ออ่านออกเสียงคำที่ไม่รู้จักได้อย่างถูกต้อง 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ตำราไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ พจนานุกรม และตำราการเขียนภาษาอังกฤษช่วยในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น 5. เพื่อพัฒนาทักษะความคิดของนักเรียนในระดับความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เนื้อหาและกิจกรรม	วัตถุประสงค์
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 5: Going for an Audition</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงบทบาทโดยใช้เสียงในการเน้นคำ ให้เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ได้ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงบทบาทได้ 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกใช้เสียง (Voice Training) เพื่อบ่งบอกความรู้สึก (Feeling) และความต้องการ (Need) ได้ 4. เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น 5. เพื่อพัฒนาทักษะความคิดของนักเรียนในระดับความเข้าใจ
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ 6: Creative Writing</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการเขียน (writing process) ซึ่งประกอบไปด้วยการระดมสมอง (brainstorming), การทำโครงร่างของเรื่องที่จะเขียน (outlining), การเขียนร่าง (drafting), และการตรวจทาน (revising and editing) 2. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ โดยเข้าใจโครงสร้างของสิ่งที่จะเขียน เช่น เรื่องสั้น โคลง กลอน เป็นต้น 3. เพื่อให้ผู้เรียนทบทวนวิธีการใช้พจนานุกรมหนังสือไวยากรณ์ ฯลฯ เพื่อช่วยในการเขียน 4. เพื่อพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า วิวิจารณ์ และความคิดสร้างสรรค์

เนื้อหาและกิจกรรม	วัตถุประสงค์
	5. เพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับความสามารถและเคารพความ คิดเห็นของผู้อื่น 6. เพื่อฝึกสร้างสรรค์งานเพื่อมวลชล
หน่วยการเรียนรู้ 7: Translation	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักการแปล วิธีการแปล ข้อผิดพลาดในการแปล และวิธีแก้ไขปัญหา 2. เพื่อพัฒนาทักษะในการแปลจากภาษา อังกฤษเป็นภาษาไทย 3. เพื่อพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า วิจาร์ณ และความ คิดสร้างสรรค์ 4. เพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม ยอมรับความสามารถและเคารพความ คิดเห็นของผู้อื่น 5. เพื่อฝึกสร้างสรรค์งานเพื่อมวลชน

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
 ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.3 หลักการที่ใช้ในการประเมินผลการเรียน

หลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนผลิตผลงานที่มีคุณภาพ และรู้จักวิธีปรับปรุงและพัฒนาผลงานของตนเอง มิได้ต้องการวัดและให้คะแนนดังเช่นการเรียนการสอนทั่วไป การประเมินผลงานมีลักษณะเดียวกับการประเมินผลงานในหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (ใช้แบบฟอร์มประเมินร่วมกัน) ดังนี้คือ

1. ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อจุดอ่อนและฝึกการปรับปรุงและประเมินตนเอง
2. ประเมินโดยเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยกันประเมินตามเกณฑ์
3. ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน

3.1.4 แผนการเรียนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์

โครงการวิจัยนี้ทดลองใช้หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์ในภาคการศึกษาที่ 1 โดยจัดตารางเรียนดังนี้

เทอมต้น

- สัปดาห์ที่ 1** ปฐมนิเทศ, pre-test, ice-breaking
- สัปดาห์ที่ 2-4** หลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์ : หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Maze
- สัปดาห์ที่ 5** หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน : หน่วยที่ 1 ปฐมนิเทศ

- สัปดาห์ที่ 6** หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน : หน่วยที่ 2 เทคนิค การทวดวิชา
- สัปดาห์ที่ 7** หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน : หน่วยที่ 3- 5 การ ใช้ภาษา 1 - 3
- สัปดาห์ที่ 8** หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน : หน่วยที่ 6 ภาษา และการสื่อสาร 1 (การฟังและพูดให้ข้อมูลที่ ใช้ในชีวิตประจำวัน)
- สัปดาห์ที่ 9** หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน : หน่วยที่ 7 ภาษา และการสื่อสาร 2 (การเขียนเพื่อการสื่อสาร)
- สัปดาห์ที่ 10** หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน : หน่วยที่ 8 ภาษา และการสื่อสาร 3 (การอ่านเพื่อการสื่อสาร)
- สัปดาห์ที่ 11** สอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- สัปดาห์ที่ 12-16** หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ : หน่วยการ เรียนที่ 2 : Internet and Lifelong Learning
- สัปดาห์ที่ 17-20** หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ : หน่วยการ เรียนที่ 3 : Creating Reading Materials for Self-Access Learning

สำหรับการลงทะเบียนเรียน นักเรียนลงทะเบียนเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก และวิชาภาษาอังกฤษโครงงาน และ เนื่องจากโครงการวิจัยนี้ทำ 2 โครงการพร้อมกันและกับนักเรียน กลุ่มเดียวกันคือ โครงการวิจัยที่ 4 ซึ่งใช้หลักสูตรลดระยะเวลา เรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และโครงการวิจัยที่ 5 ซึ่ง

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ใช้หลักสูตรขยายประสบการณ์ การจัดการการสอนของทั้ง 2 โครงการจึงผสมผสานกันอยู่อย่างแยกไม่ได้ โดยแต่ละโรงเรียนได้ปรับตารางสอนตามสภาพและความเหมาะสมของโรงเรียนดังนี้

จ ตารางเรียนของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ในภาคเรียนที่ 1 ระหว่างการทำการทดลอง นักเรียนลงทะเบียนดังนี้

1) ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11-12 (อ 017 - อ 018) เรียนหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนจำนวน 30 คาบ (4 คาบ/สัปดาห์) สัปดาห์ที่ 10-12 สอบ อ 017 และ อ 018 และเรียนหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ตลอดภาคเรียน เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในหลักสูตรขยายประสบการณ์

2) ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการ อ 029 ตลอดภาคเรียน (4 คาบ/สัปดาห์) โดยจัดคาบคู่เพื่อให้นักเรียนมีเวลาเพียงพอในภาคปฏิบัติ นักเรียนเลือกทำโครงการตามความสนใจโดยปฏิบัติการจริงทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ประเมินผลจาก End Product

หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์ อิงเวลาของรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11 จำนวน 2 คาบ และหลักสูตรขยายประสบการณ์ จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์ อิงเวลาของวิชาภาษาอังกฤษหลัก 11 จำนวน 2 คาบและเวลาของกิจกรรมบังคับและกิจกรรมซ่อมเสริม 2 คาบ

การจัดคาบสอน จัดเป็นคาบเดี่ยว 2 คาบ คาบคู่ 1 คู่ โดยให้อยู่ในช่วงสุดท้ายของวัน เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เวลาอย่าง

ต่อเนื้อง และมีอาจารย์เจ้าของภาษาสอนทักษะฟัง-พูด จำนวน 1 คาบ/สัปดาห์

จ ตารางเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา

นักเรียนในหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ในภาคเรียนที่ 1 จะใช้ชั่วโมงเรียนของภาษาอังกฤษ 2 รายวิชา จำนวน 6 คาบ ดังนี้

อ 017 ภาษาอังกฤษหลัก 1 จำนวน 4 คาบ

อ 025 ภาษาอังกฤษหลัก 1 จำนวน 2 คาบ

แต่เนื้อหาในภาคที่ 1 จะครอบคลุม ภาษาอังกฤษ รายวิชาดังต่อไปนี้

อ 017 อ 018 อ 019 อ 0110

อ 025 อ 025 ก อ 025 ข อ 025 ค

การจัดตารางสอนจัดให้ผู้สอนในหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และหลักสูตรขยายประสบการณ์ให้ตรงกัน ทั้งนี้เพื่อนำมาสามารถนำบางตอนของบางหน่วยของทั้งสองหลักสูตรมาหลอมรวมกัน หรือจัดลำดับการนำเสนอ เพื่อให้ได้ผลผลิตได้ในเวลาที่รัดกุม และจำกัดในบางกรณี เนื่องจากทางโรงเรียนสตรีวิทยามีกิจกรรมหลากหลายของแต่ละรายวิชา จึงจำเป็นต้องตั้งรับในกรณีที่เวลาเรียนไม่ครบ

3.2 การประเมินคุณภาพหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรได้ทำหลังจากทดลองใช้ไปแล้ว 1 ภาคการศึกษา และมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

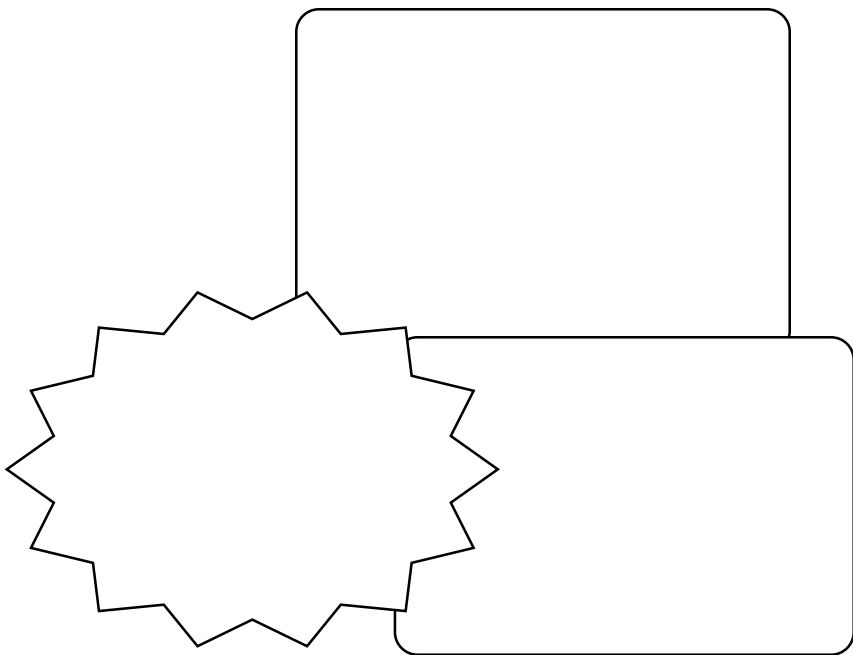
1. ให้ผู้เรียนประเมินตนเองตามจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณว่า หลักสูตรดังกล่าวสามารถพัฒนาผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด

2. รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากบันทึกของผู้เรียน เพื่อศึกษาความสอดคล้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเชิงปริมาณใน 1.

3. สัมภาษณ์ความเห็นของผู้สอนและผู้บริหาร

4. สรุปรเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้บริหาร จากโรงเรียนในโครงการ

ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรจากความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1 การประเมินหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

หลังจากเรียนหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ไปแล้ว นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร
เกณฑ์ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม	\bar{X}
1. ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน	5	4	4	4	4	4	3	4	3	5	4	4	4	3	4	3	3	4	69	3.83
2. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเกินกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรปกติกำหนด	4	4	3	5	4	4	2	4	3	3	4	3	3	4	3	3	4	5	65	3.61
3. ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความรู้สามารถทางภาษา นอกเหนือจากที่ปรากฏในหลักสูตร	4	3	3	5	3	3	2	4	4	4	5	4	3	4	3	3	4	4	65	3.61
4. ทำให้ผู้เรียนได้มีกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา	4	4	4	5	4	5	4	4	4	5	4	2	3	4	4	4	3	4	71	3.94
5. ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในการทำโครงการอันเป็นประโยชน์	4	4	5	5	5	4	3	4	4	4	4	3	4	2	4	4	4	5	69	3.83

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

หลังจากเรียนหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์ไปแล้ว นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร
เกณฑ์ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่น่าใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์	นักเรียนคนที่ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	รวม	\bar{X}
6. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าและความคิดสร้างสรรค์	4	3	4	4	4	4	3	4	4	4	5	4	4	3	4	4	4	4	70	3.88
7. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจัดการวางแผน และการทำงานร่วมกัน	5	3	4	4	4	4	4	5	4	4	5	4	5	5	4	4	5	4	77	4.27
8. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	5	4	3	3	4	5	4	5	5	4	5	4	4	3	4	4	4	4	74	4.11
9. ทำให้ผู้เรียนได้มีความเอื้ออาทร และการนำความสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทย	4	4	4	4	3	4	4	4	3	4	4	3	3	2	4	3	4	4	65	3.61

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยต่อหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

ชื่อ	ความคิดเห็น
1. นายธนพัฒน์ พรบุญยรัตน์	เป็นโครงการที่ทำให้นักเรียนที่เรียนดีทางภาษาได้ดึงเอาความสามารถออกมาใช้อย่างเต็มที่ แต่ควรจะมีหลักสูตรที่แน่นอนออกมาให้ทุกคนเรียนเท่า ๆ กัน
2. นายชูเกียรติ วงศ์ทวีรัตน์	ดี เพราะเป็นการนำนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมารวมกัน เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันและคิดว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็ก
3. นายกฤษณา เลาลิจิตนันท์	ดี และเป็นโครงการที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ควรทำโครงการนี้ต่อ เนื่องจากเป็นโครงการที่ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้สูงยิ่งขึ้น โดยโครงการนี้มีหลักสูตรต่าง ๆ (เช่น ลดเวลาการเรียน, ขยายประสบการณ์, เพิ่มพูนประสบการณ์) ซึ่งจะคอยรองรับความรู้ความสามารถของนักเรียน ช่วยให้พัฒนาไปได้เร็วและมากกว่านักเรียนที่เรียนปกติ ในภาคหน้านักเรียนเหล่านี้จะเป็นนักเรียนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้สูง
4. นายธีรภัทร เดชคุณวุฒิ	ชอบ เพราะได้รับสิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่เคยได้และมีประโยชน์แก่ตัวนักเรียน ควรที่จะมีต่อไป แต่หลักสูตรการเรียนรู้อาจจะเป็นรูปเป็นร่างให้มากกว่านี้ เพราะที่เป็นอยู่ในบางครั้งมองดูแล้วไม่ชัดเจนในเนื้อหา

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ	ความคิดเห็น
5. นายญาณวุฒิ พงศ์พุกษา	ชอบ เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสนใจด้านภาษาได้รับการพัฒนาทางด้านภาษามากขึ้น จนสามารถนำไปสอนและเผยแพร่ไปสู่คนอื่นได้ จึงมีประโยชน์มาก ควรมีการจัดโครงการต่อไป เพื่อให้เด็กนักเรียนรุ่นต่อไปได้มาศึกษาโครงการนี้
6. นายกร มยุระสกุลน	ชอบ เพราะมีอะไรแปลกใหม่จากในห้องเรียนที่ดีกว่าเดิม ได้ทำโครงการต่าง ๆ มากมาย มีประโยชน์
7. นายจักรพงศ์ ไพบูลย์วัฒนพงศ์	ชอบ เนื่องจากเป็นโครงการสำหรับนักเรียนที่มีคะแนนดี เพื่อที่จะได้รับการสอนที่รวดเร็ว กระชับ และนักเรียนรู้เรื่อง ควรที่จะนำความรู้ไปเพื่อแพร่แก่คนอื่น เพื่อที่จะใช้ทั่วประเทศ จะทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับด้านภาษาดีขึ้นมาก
8. นายศุภทัต อัมพูช	ชอบ เพราะทำให้เราได้ฝึกการเรียนรู้ที่กว้างและลึกมากกว่าปกติ เป็นโครงการที่น่าจะทำต่อ ซึ่งจะเห็นประโยชน์ต่อผู้เข้าโครงการนี้
9. นายคณาภรณ์ ไจมฤทธิ์	ชอบ เพราะเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน และเป็นการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เป็นโครงการที่ควรทำต่อ แต่ควรมีการวางแผนการสอนที่ดีกว่านี้
10. นายณัฐกาญจน์ แก้วเขตต์การ	ชอบ เพราะเป็นการใช้ความสามารถด้านภาษาให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นโครงการนี้ควรมีต่อไป เพื่อเด็กจะได้ใช้ความสามารถ ส่วนที่ควรปรับปรุง คือควรแจ่งกิจกรรมให้ชัดเจน
11. นายสุภกมล สุนคนธะตามริ	ชอบ เพราะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าเรียนตามปกติอาจจะไม่ได้แสดงเต็มที่

ชื่อ	ความคิดเห็น
12. นายพนิต อนุรัตน์	ชอบ เพราะว่าได้มีการใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ควรทำต่อไป
13. นายชญาณิน สราญสมฤทัย	ชอบ เพราะเป็นการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาที่มีอยู่ให้เพิ่มขึ้น และได้แสดงออกถึงความสามารถของตนในทางที่ถนัดอย่างเต็มที่
14. นายศักดิ์รินทร์ เมธีวัชรานนท์	ชอบ เพราะให้นักเรียนแสดงออก ได้รู้จักร่วมกันทำงานและทำให้รู้จักสามัคคีกัน และยังให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนออกมาอย่างชัดเจน จึงควรทำโครงการต่อ แต่ควรดำเนินงานให้รอบคอบ
15. นายวรุฒม์ นาคนาเกร็ด	รู้สึกชอบ เพราะเป็นโครงการที่ดี ทำให้นักเรียนที่มีพื้นฐานด้านภาษาแน่นอยู่แล้ว ไม่ต้องมานั่งเบื่อกับการสอนซ้ำ ๆ ควรจะมีกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกันระหว่างโรงเรียนให้มากขึ้น
16. นายพงศักรธรณ์ ดิยะพรไชย	ชอบ เพราะนักเรียนมีความคิดเป็นของตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ควรทำต่อแต่ให้มีแบบแผนเป็นโครงร่างบอกนักเรียนเป็นลำดับจะเป็นการดีมาก

และเมื่อได้สอบถามครูผู้สอน ครูผู้สอนได้ความเห็นดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นครูโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยต่อหลักสูตร เพิ่มพูนประสบการณ์

ผู้สอนคิดว่าหลักสูตรนี้มีประโยชน์ต่อนักเรียนมาก ซึ่งจะทำให้นักเรียนสร้างงานตามความสนใจ ตามความถนัด และตาม

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ศักยภาพของตน และยังผลให้นักเรียนรู้จักตนเอง รู้จักความ
เอื้อเพื่อเอื้อแก่ อันจะเป็นนิสัยที่ดีที่บุคคลที่ดีในสังคมพึงมี นอกจากนี้
นี้แล้วนักเรียนยังได้ฝึกความสามารถในการทำงาน โดยมีการจัด
การ การวางแผนที่ดี รู้จักการทำงานเป็นทีม ยอมรับฟังความคิด
เห็นผู้อื่น อันจะนำไปใช้ได้กับการศึกษาวิชาอื่น รวมทั้งในชีวิตปัจจุบัน
นอกจากนี้นักเรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ในการใช้ทักษะในหลักสูตร
นี้ไปประยุกต์ใช้ได้กับวิชาอื่น ๆ ตลอดจนการทำงานในชีวิตจริงด้วย

ความคิดเห็นต่อโครงการ

โครงการนี้เป็นโครงการที่ดี เพราะเป็นโครงการที่ทำให้ผู้
เรียนมองเห็นและตระหนักถึงศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้
การค้นคว้าหาความรู้และการสร้างสรรค์งานของตนเอง เพราะ
ทุกสิ่งทุกอย่างนักเรียนจะทำอะไรก็ตาม นักเรียนจะได้ใช้ความ
สามารถของตนเอง ตามความสนใจ และความถนัด ในขณะที่ยว
กัน นักเรียนสามารถค้นหาตนเองได้ว่าต้องการอะไร และรู้จัก
จัดการวางแผนดำเนินการค้นคว้าหาข้อมูลได้ตามความสนใจของ
ตนเอง รู้จักที่จะทำงานเป็นทีม รู้จักเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
รู้จักที่จะช่วยเหลือผู้อื่น เอื้อเพื่อเอื้อแก่ แต่ต้องใช้เวลาพอสมควร
เพราะต้องปลูกฝังความเข้าใจ ความรู้สึก และปรับตัวให้เข้ากับ
การเรียนที่มีการประเมินผลด้วยความก้าวหน้าของตนเอง มิใช่
ประเมินโดยทำข้อสอบ ถ้านักเรียนเข้าใจวิธีการเรียนการสอนและ
การประเมินผล และปรับตัวมาใช้กับบทเรียนในหลักสูตรนี้ได้จะ
เป็นการค้นพบตนเองครั้งยิ่งใหญ่ของนักเรียนเอง

ตารางที่ 3.2 การประเมินหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ของ

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

หลังจากเรียนหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ไปแล้ว นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร
เกณฑ์ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์	นักเรียนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	รวม	\bar{X}
1. ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตน		5	5	4	4	5	5	3	3	5	4	4	3	5	5	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	107	4.28
2. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเป็นกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด		5	4	4	5	4	5	5	4	5	4	4	4	5	4	4	4	4	5	4	5	4	3	5	3	108	4.32	
3. ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษา นอกเหนือจากที่ปรากฏในหลักสูตร		5	4	4	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	109	4.36	
4. ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา		5	5	3	5	5	5	5	4	5	4	4	4	5	4	4	4	3	5	5	4	4	4	3	4	108	4.32	

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เกณฑ์ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	รวม	\bar{X}
5. ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการทำโครงการอันเป็นประโยชน์	5	5	5	5	5	5	5	3	5	3	4	4	4	5	5	4	4	5	4	4	4	5	4	4	3	109	4.36
6. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย ประเมินค่าและความคิดสร้างสรรค์	5	4	5	5	5	5	4	4	5	3	4	3	4	5	5	4	3	5	4	3	3	5	3	3	4	103	4.12
7. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจัดการ การวางแผน และการทำงานร่วมกัน	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	4	4	3	5	5	4	5	5	4	4	4	5	4	5	3	112	4.48
8. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	4	5	3	117	4.68
9. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความเอื้ออาทร และการทำงานสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทย	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	4	4	5	4	4	4	4	4	4	3	111	4.44

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ต่อหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
1 นายอภิวุฒิ หวังวัฒนานุกุล	<p>ชอบ เพราะสามารถทำอะไรในสิ่งที่อยากทำได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ถูกปิดกั้นกรอบไว้เพียงในตำราหรือหนังสือของหลักสูตรเท่านั้น เท่ากับเป็นการพัฒนาขีดความสามารถ ซึ่งยังอยู่ในช่วงที่พัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และมีประโยชน์ที่จะทำให้ชาวต่างชาติเห็นว่า ถึงแม้ประเทศเราจะเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่ก็มีนักเรียนที่มีความสามารถ ควรปรับปรุงโดยไม่ให้เด็กเร่ร่อนเกินไป ควรเร่งตามความสามารถของเด็กแต่ละคนน่าจะดีกว่า และน่าจะเขียนโครงการของแต่ละคนแล้วให้ลงมือปฏิบัติจริงในภาคการเรียนถัดไป</p>
2. นายทรงพล อารีวิจิตร	<p>รู้สึกชอบมาก เพราะไม่ถูกปิดกั้นทางความคิดเมื่อเราจะทำอะไรได้ เปลี่ยนระบบการเรียนรู้อะไรของตัวเองให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งมีประโยชน์อย่างมากในการเรียนระดับที่สูงๆ ขึ้นไป ดังนั้นข้าพเจ้าคิดว่าควรจะทำโครงการนี้ต่อโดยที่ขยายโอกาสแก่เด็กนักเรียนทุก ๆ คนทั่วประเทศอย่างเท่าเทียมกัน และควรมีการบูรณาการการเรียนวิชาอื่นๆ ที่นักเรียนคนนั้นสนใจ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการจัดการเรียนการสอนต่อไป ทั้งนี้ต้องตั้งอยู่บนมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ควรมีการตรวจสอบผลการดำเนินงาน และพัฒนาการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ</p>

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
3. นส. กมลชนก สุขเกษม	ชอบ เพราะเป็นโครงการที่ดีทำให้เด็กสามารถพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองได้มากขึ้น ทำให้รู้จักการทำงานอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และควรมีการทำโครงการต่อไป ข้อปรับปรุงคือควรเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินโครงการให้มากขึ้นอีกสักนิด
4. นส.อิติธโร โรจน์ไพบูลย์	รู้สึกชอบ โครงการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เพราะเป็นการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ของแต่ละคนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีความเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก จึงเป็นโครงการที่ดีและมีประโยชน์มาก โดยในโครงการนี้ได้ฝึกให้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำเป็นโครงงานมีการเขียนแบบงานการดำเนินงาน ช่วยฝึกให้ทำงานอย่างมีขั้นตอน แต่ควรปรับปรุงคือเพิ่มระยะเวลาในโครงการให้มากขึ้นสักหน่อย
5. นส. สุดารัตน์ เชนฐัฐโชติศักดิ์	โครงการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษนี้ถือเป็น โครงการที่ดีและน่าสนใจ เพราะการจัดการเรียนการสอนแตกต่างจากหลักสูตรปกติ โดยจะยึดนักเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง และช่วยพัฒนาความสามารถเด็กในหลายด้าน ทั้งให้มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก รู้จักนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย แต่ขณะนี่ยังเป็นระยะเริ่มต้นโครงการ นักเรียนในโครงการอาจจะเหนื่อยบ้าง แต่ก็ทำให้ได้ประสบการณ์ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น และน่าจะขยายโครงการนี้ไปในสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป
6. นส. วรภา เจริญพิทักษ์กุล	สำหรับโครงการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถที่ตัวเองอยู่นี้ รู้สึกชอบ คะ อาจเป็นเพราะเป็นโครงการใหม่

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
	<p>ไม่เคยมีมาก่อน และการที่เด็กจะมีความสามารถพิเศษนั้น มิใช่เรื่องง่าย มิใช่ว่าจะมีกันทุกคน และถ้ามีก็เป็นสิ่งที่ดี จะสนับสนุนส่งเสริมให้มีความสามารถขึ้น ๆ ไป โครงการนี้ช่วยให้นักเรียนในหลักสูตรเรียนจบเร็วขึ้น ไม่ต้องเบื่อกับเนื้อหาซ้ำ ๆ ซาก ๆ ที่เคยเรียนแล้ว นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเสริมทักษะต่าง ๆ ที่หลักสูตรปกติไม่มี ซึ่งมีประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนมาก ควรจะทำต่อไปเรื่อย ๆ ส่วนการปรับปรุงนั้นยังมีอีกหลายอย่างเช่น การรับเด็กเข้าโครงการนั้น ควรจะรับเฉพาะเด็กที่มีความสามารถพิเศษจริง ๆ เพราะไม่ถ่วงน้ำหนักจะทำให้เด็กเบื่อและไม่มีความสุขกับการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ อยากให้มีหลากหลายมากกว่านี้ เปิดโอกาสให้เด็กคิดเอง โดยมีครูอาจารย์คอยสนับสนุนและเป็นพี่ที่ปรึกษาตลอดการทำงาน ส่วนจะทำอะไรต่อไปนั้น ก็คงเป็นการดำเนินโครงการนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อเด็กที่มีความสามารถพิเศษ</p>
<p>7. นส. สรัญญา วีระเดชกำแหง</p>	<p>ชอบ เพราะได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ให้ดีขึ้นไปอีก ได้เพิ่มความรู้ในด้านภาษาทั้งการ ฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยฝึกผ่านทางการเรียนในชั่วโมงผ่านโครงการทุกโครงการที่จัด ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน สร้างมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน เพิ่มประสบการณ์ที่ไม่ใช่ด้านการเรียนด้านเดียว อยากให้มีโครงการนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อรุ่นน้องต่อไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องคำนึงถึงสภาพของเด็กด้วยว่า รับไหวไหมหนักไป กดดันไปรีเปลา เพื่อคนที่ได้รับจะได้เป็นไปตามที่คาดหมายของโครงการ</p>

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
<p>8. น.ส. กนิยะ อิสริยะประชา</p>	<p>ชอบ โครงการนี้เพราะ ในความคิดส่วนตัวแล้ว การที่จะมีนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีความสามารถย่อมต้องส่งเสริม และเร่งกระตุ้นพัฒนาในด้านที่เด็กถนัดและโดดเด่น นับว่าเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางที่ดีแนวทางหนึ่งเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็กไทย โครงการนี้ช่วยให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเรียนจบหลักสูตรได้เร็วขึ้น ไม่เกี่ยวกับการเรียนเนื้อหาที่ซ้ำกับตอน ม.ต้น มีบ้างที่พบว่าค่อนข้างยาก แต่ก็ทำลายความสามารถให้ต้องกระตือรือร้นค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมที่จัดขึ้นก็ช่วยเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์หลาย ๆ อย่างที่ไม่มีโอกาสทำหากไม่ได้อยู่ โครงการนี้ ควรมีการสานโครงการนี้ต่อ แต่จะต้องปรับปรุงในหลายๆ จุด ตั้งแต่เริ่มคัดนักเรียนเข้าโครงการ ไปจนถึงการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียนให้มีความมาตรฐานเดียวกัน และกิจกรรมที่ให้ทำน่าจะมีควมสร้างสรรค์ไม่จำเจ และที่สำคัญคือต้องเหมาะสมกับผู้เรียนด้วย งานหลายอย่างต้องคำนึงถึงผลที่จะได้นั้น น่าจะมีกิจกรรมร่วมกันของแต่ละโรงเรียนให้มากกว่านี้ งานบางอย่างที่ทำก็น่าจะมีเวลามากขึ้นเพื่อให้ผลออกมามีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ยิ่ง ๆ ขึ้น</p>
<p>9. น.ส. อารดา จำนงพิพัฒน์กุล</p>	<p>ชอบ เพราะเป็นโครงการที่ทำให้เด็กได้ฝึกทักษะด้านภาษา ซึ่งบางครั้งบางคนอาจจะละเลยไปบ้าง นอกจากนี้ยังทำให้รู้จักจัดระบบการทำงาน การทำงานเป็นทีมและทำงานให้มีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาอันสั้น ควรจะมีโครงการต่อไป สำหรับปีนี้ซึ่งเป็นปีแรกก็อาจจะทำให้เกิดความขลุกขลักบ้าง แต่ก็ยังเป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับการดำเนินโครงการต่อไป ฉะนั้นจึง</p>

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
	ควรนำประสบการณ์นี้ไปพัฒนาโครงการให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป
10. น.ส. สรวาล เป็นสุข	<p>ชอบ เพราะเราได้พัฒนาศักยภาพที่สื่ออยู่ในตัวเราให้ดียิ่งขึ้น ได้เพิ่มความรู้ในด้านของภาษา เพิ่มทักษะทั้งด้านการพูด การเขียน การฟัง และการอ่าน โดยผ่านทาง การเรียนในชั่วโมงเรียน ทางกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนในโครงการ ได้มีส่วนร่วมได้แลกเปลี่ยนทัศนคติในการทำงาน เรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้รู้ว่าการจะสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันทำอย่างไร ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นข้อดีที่จะอาจกล่าวได้ว่าโครงการนี้ควรจะดำเนินต่อไป ไม่ใช่แค่รุ่นนี้ แต่เพราะเด็กไทยจะได้มีศักยภาพมากขึ้น ทั้งด้านผลงานที่จะมีความริเริ่มสร้างสรรค์ และในด้านจิตใจที่เด็กจะสามารถระบุความชอบ และความถนัดของตนเองมองเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นการจะมุ่งแต่ที่จะเพิ่มศักยภาพของนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงสภาพธรรมชาติของวัยนักเรียนที่ไม่ต้องการถูกบีบบังคับ กำหนดขอบเขตมากเกินไปก็ไม่เป็นผลดี เพราะฉะนั้นถ้าจะขยายโครงการก็ควรที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมเข้าไปเกี่ยวข้องในการวางแผนการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ด้วย ก็จะดียิ่งขึ้น</p>
11. น.ส. ขวพร สุดโนรีกุล	<p>ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของเด็ก ชอบมาก เพราะว่าสามารถดึงเอาความคิดและทำให้เด็กกล้าแสดงความคิดเห็น และเชื่อมั่นในตนเอง พร้อมทั้งจะกล้าตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่น และความ</p>

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
	<p>สามัคคีในกลุ่ม รู้จักเสียสละ มีประโยชน์ รู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมไม่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ รู้จักความรับผิดชอบในในงานกลุ่ม ควรทำต่อไป แต่ควรมีการสนทนาการจะได้ไม่เครียด ควรปรับปรุงโดยอย่าเร่งงานมากเกินไป และควรขยายโครงการมากขึ้น</p>
<p>12. น.ส. ปานประดับ วัชรโรทัย</p>	<p>ขอบ เพราะเป็นการพัฒนาความรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้ได้ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ ได้ฝึกความคิดที่สร้างสรรค์มากขึ้น มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิดเป็นอย่างมาก ควรทำต่อ และควรเน้นการศึกษาโดยการลงมือปฏิบัติ และการออกนอกสถานที่</p>
<p>13. น.ส. มนจิรา ศรีบัวทอง</p>	<p>ขอบ เพราะเป็นการพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กให้ดียิ่งขึ้น และฝึกการทำกิจกรรมเป็นหมู่คณะซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับเด็กในการเข้าสู่มหาวิทยาลัย นอกจากนี้จะทำให้เด็กกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก ทำให้มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะด้านภาษาของตนเองมากขึ้น จึงควรทำต่อไป แต่ควรคำนึงถึงเวลาในการทำงานของเด็กให้มากขึ้น เพราะในแต่ละโรงเรียนแต่ละวิชาของโรงเรียนนั้น ๆ จะมีการสั่งงานไม่เท่ากัน ฉะนั้นจึงควรดูว่าการสั่งงานของแต่ละโรงเรียนเป็นอย่างไรบ้างและจัดให้เหมาะสม</p>
<p>14. น.ส. วารัตตา สันติเมธวีรุฬ</p>	<p>ขอบ เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาอีกแนวหนึ่ง ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ได้ประสบการณ์และมีความรู้เพิ่มขึ้น</p>
<p>15. น.ส. ขวัญอรุณ โอภาณนท์</p>	<p>ขอบ เพราะได้รับรู้ความรู้เพิ่มเติมขึ้นอย่างมาก จากเมื่อตอน ม.ต้น ซึ่งได้ความรู้จำกัดแค่เพียงในหนังสือ</p>

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
	เท่านั้น แต่พอเข้าโครงการนี้ก็ได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างมาก มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทำมากมาย เช่น กิจกรรม open house เป็นต้น
16. น.ส. เจษฎี เจริญพาณิชยศิริ	ดี เพราะทำให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้ทำอะไรใหม่ๆ ในทางที่ตนถนัดและต้องการ เป็นการให้โอกาสเด็กที่มีความสามารถได้แสดงออกในทางที่ถูกต้อง ควรจะทำโครงการนี้ต่อไป และควรขยายไปสู่ในชนบท
17. นายกล้าป์ เหล่าอรุณปรีชา	มีความ รู้สึกชอบ โครงการนี้มาก เพราะได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถทางด้านภาษา และได้เชื่อมโยงกับโรงเรียนอื่นอีก เป็นโครงการที่ดี ในโครงการนี้ได้ทำกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเช่น คุยกับเจ้าของภาษาโดยตรง การแต่งกลอน การจัดบอร์ดให้ความรู้ รวมถึงการพูดชวนหรือแสดงผลงาน ทำให้ใช้ภาษาอังกฤษในหลายๆ ด้าน ผิกทักษะในหลาย ๆ แ่ง มีความรู้ความเข้าใจกว้างขวางเพิ่มประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ การทำงานเป็นกลุ่มหรือเดี่ยว การจัดแสดงและการอ่านการเขียน โครงการนี้คิดว่าสมควรที่จะทำต่อไปจนถึง ม.6 เพราะโครงการนี้เหมาะต่อโครงการต่อเนื่อง แม้จะครบหลักสูตรแล้วแต่ก็ควรที่จะทำให้แน่นและคล่องในการใช้ภาษาอังกฤษในหลาย ๆ ด้าน สิ่งที่ต้องปรับปรุงก็คือการเชื่อมโยงของหลายโรงเรียนในโครงการ
18. นายณัฐวุฒิ มนูญการ	ชอบ เพราะทำให้สามารถเรียนจบ ม.6 ภายใน ม.4 ได้ ซึ่งเป็นการไม่สิ้นเปลืองเวลา ได้ทำกิจกรรมภาษาอังกฤษต่างๆ เป็นการเพิ่มทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและได้ประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
19. นายเกียรติ ศรีธธา	ชอบ เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาการศึกษารีกแนว แพลกใหม่ดี จัดนิทรรศการ จัดบอร์ด ทำ Log Book presentation ให้เขาได้ความรู้ และประสบการณ์ แต่ที่ควรปรับปรุงก็คือควรบอกข้อมูลก่อนสมัครเข้าโครงการให้ครบถ้วนชัดเจน
20. นายพีรพล ตรงกมลมาศ	ชอบ เพราะเป็นการพัฒนาทักษะด้านการเขียน เช่น การเขียน maze มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เขียนและผู้อ่าน ในด้านทักษะการอ่าน นอกจากนี้ก็ยังมีการพัฒนาทักษะการพูด การกล้าแสดงออก เช่น การออกไปนำเสนอผลงานของตนเองหน้าห้อง ข้าพเจ้าคิดว่าควรดำเนินการโครงการนี้ต่อไป เพื่อจะได้เป็นโอกาสในการพัฒนาการศึกษาของเด็กไทยที่มีความสามารถ
21. นายภัทร ภาณุไพศาล	ชอบ เพราะทำให้ได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ อันเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการใช้ภาษาให้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควรทำต่อไปเรื่อยๆ
22. นายมติ เลิศสุริย์เดช	ชอบมาก แม้จะเหนื่อย เป็นการจัดให้มาอยู่ในสภาพสังคมที่ดี การเรียนที่ดีกว่า ได้ทำกิจกรรม มีเพื่อนแท้มากขึ้น การเรียนเร็วขึ้น ไม่ต้องนั่งเบื่อกับการสอนซ้ำ ๆ ซาก ๆ จำเจ
23. นายโบราณ บุญญลักษณ์	ชอบ เพราะเป็นการส่งเสริมความสามารถเด็ก ควรจัดต่อไป
24. นายอรุณกร จารุศรีวรรณ	ชอบ และมีประโยชน์มาก เพราะได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย และการที่รู้ภาษาได้มากกว่าคนทั่วไปนั้น เป็นข้อได้เปรียบสำหรับการประกอบอาชีพใน

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
	อนาคต ซึ่งโครงการนี้ควรจะดำเนินต่อไปเพื่อประโยชน์ของรุ่นน้องที่มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษา รุ่นน้องจะได้พัฒนาทางภาษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะช่วยกันพัฒนาประเทศสืบต่อไป
25. นายเอกรัษฎ์ โตสมบุญ	ชอบเพราะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากแต่ควรแก้ไขในส่วนของปีแรกที่ต้องเรียนครบหลักสูตร 3 ปี ทำให้งานเยอะมาก

ครูผู้สอนและหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรดังนี้

ความคิดเห็นของครูผู้สอน

เป็นโครงการที่สมควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นอย่างยิ่งในระบบการศึกษาของไทย ประเทศชาติต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีมันสมองไปเพราะเขาเหล่านั้นไม่ได้รับการพัฒนาให้ถูกทาง นับว่าเป็นก้าวแรกที่จะพัฒนาคุณภาพคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคยังมีอยู่ เช่น ครูที่มีความสามารถจริง เสียสละนักเรียนที่มีความพร้อมทั้งสติปัญญา ความรู้ และสภาพครอบครัวที่พร้อมผลักดันบุตรหลาน วิทยาลัยคณบดีผู้บริหารและงบประมาณที่เอื้อต่อการบริหารจัดการ

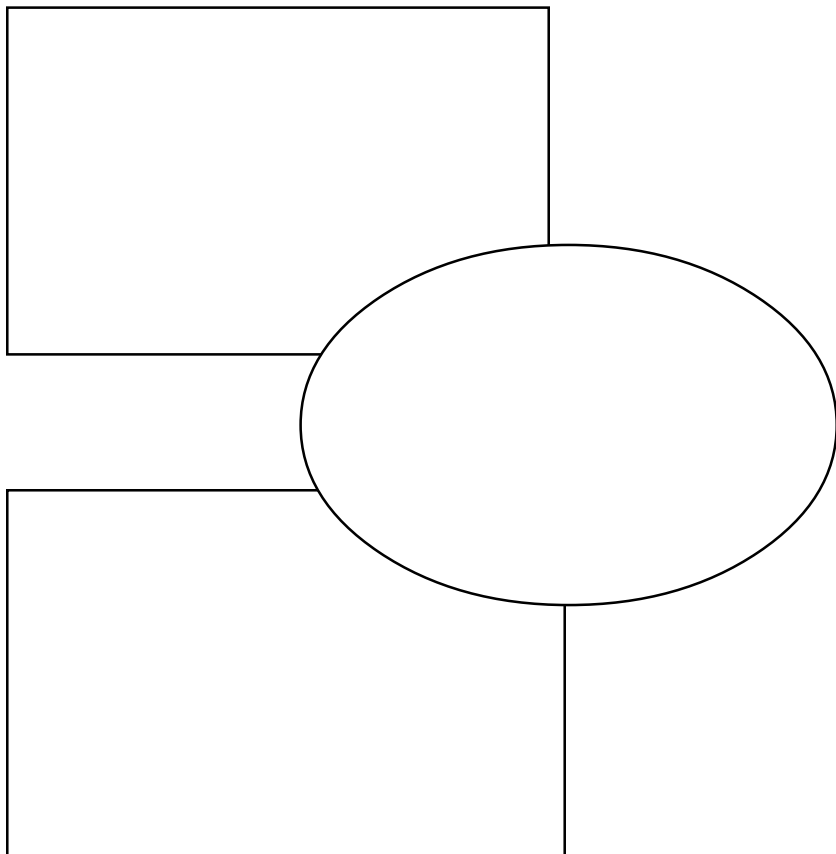
ความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

โครงการนี้เป็นโครงการที่ดีต่อนักเรียน เนื่องจากเป็นการส่งเสริมความสามารถของนักเรียนตามศักยภาพ นักเรียนมีโอกาส

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน รู้วิธีการบริหารจัดการ และรู้จักตนเองมากขึ้น ชัดเจนขึ้น ซึ่งในกระบวนการคิดสรรนี้อาจจะไม่สมบูรณ์ 100% แต่เมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและได้เรียนตามกระบวนการแล้ว นักเรียนน่าจะารู้จักตนเองอย่างชัดเจน อีกทั้งยังทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาในการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ การดำรงชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกันในสังคมปัจจุบัน ฯลฯ อันจะก่อให้เกิดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 3.3 การประเมินหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มทุนประสิทธิภาพของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีศรีวิทยา

หลังจากเรียนหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มทุนประสิทธิภาพไปแล้ว นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง
 เกณฑ์ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	รวม	\bar{X}
1. ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน	4	5	5	4	4	3	3	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	105	4.56
2. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเกินกว่าเกณฑ์หลักสูตรปกติที่กำหนด	4	4	5	5	5	4	4	4	4	3	3	5	5	5	5	4	5	4	3	3	4	4	5	97	4.21
3. ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษานอกเหนือจากที่ปรากฏในหลักสูตร	5	4	3	4	5	5	5	4	4	4	4	3	4	4	5	5	4	5	4	4	3	3	4	96	4.17
4. ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4	3	5	5	4	4	97	4.21

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

เกณฑ์ 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	รวม	\bar{X}
5. ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการและการทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในการทำโครงงานอันเป็นประโยชน์	4	3	4	5	3	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	3	99	4.50
6. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าและความคิดสร้างสรรค์	3	5	5	3	3	3	3	3	5	3	4	4	4	4	4	4	5	5	4	4	4	4	4	90	3.91
7. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจัดการ การวางแผน และการทำงานร่วมกัน	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	3	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	109	4.73
8. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	5	5	5	5	4	4	4	4	5	4	3	4	5	5	5	5	5	5	4	4	3	4	4	100	4.34
9. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความเอื้ออาทร และการนำความสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทย	4	4	5	4	5	4	3	4	5	3	4	5	5	5	5	5	4	4	4	3	4	3	5	97	4.21

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา

ต่อหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และ

หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
1 นส. ปิยะนันท์ อัครสุวรรณกิจ	ชอบโครงการนี้ เพราะเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้คิดให้ทำสิ่งที่สนใจและอยากทำ เป็นโครงการที่ดีฝึกอะไรหลายๆ อย่าง เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ ความกล้าแสดงออก ความมีน้ำใจ ควรที่จะส่งเสริมต่อไป แต่ควรปรับปรุงเรื่องระยะเวลา ควรให้มีมากกว่านี้ เพราะแต่ละกิจกรรมต้องใช้เวลามาก
2 นส. สิริพร วงศ์ศิริโรจน์	ชอบ เพราะไม่ต้องเรียนอะไรที่ซ้ำซาก น่าเบื่ออย่างใน Blue Print ได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ มากขึ้น ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ฝึกความอดทน ให้มีความสามัคคีมากขึ้น ควรทำโครงการนี้ต่อไป แต่ควรมีตารางการสอนที่ดีกว่านี้
3 นส. รชาวี ม่วงกล้า	ชอบ เพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ ได้เพิ่มพูนและฝึกประสบการณ์ใหม่ๆ ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ฝึกอะไรหลายๆ อย่าง ควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป
4 นส. สิริกันยา น้อยอรุณ	ชอบโครงการนี้ เพราะเด็กจะมีความใฝ่รู้มากขึ้น และสามารถคิดเป็น ทำงานเป็น แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีประสบการณ์ชีวิตมากขึ้น ควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป แต่ควรพิจารณางานที่ให้ เนื่องจากในชั้นเรียนปกติยังต้องเรียนเหมือนคนอื่น

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
5 นส. กัญญา สุคนธ์สิงห์	ชอบ เพราะเป็นการพัฒนาเฉพาะจุด ทำให้เด็กมีความสามารถพิเศษ สามารถแสดงออกได้เต็มที่ โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตำหนิหากทำอะไรเกินเลยไป ควรให้เวลาในการทำงาน และเวลาในการเรียนมากกว่านี้ เพราะต้องเรียนตามปกติ และยังเป็นเด็กที่เรียนสายวิทย์อีกด้วยยังไม่ค่อยมีเวลา
6 นส. อมรา พลอยสังวาลย์	ชอบ เพราะได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน ได้ฝึกการทำงานด้วยตัวเอง และประสานงานกับเพื่อนในกลุ่มอย่างมีระบบ ทำให้มีมุมมองที่กว้างขึ้นจากการอ่านและศึกษาข้อมูลต่างๆ ในแต่ละโครงการ
7 นส. นัทรขวัญ พงษ์มาลา	ชอบ เพราะได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้และประสบการณ์ ได้มีการแสดงออก ทำให้มีความกล้าได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เคยได้ทำมาก่อน ทำให้มีความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น
8 นส. กนกพรรณ เลิศนิพนธ์พันธุ์	ชอบ เพราะได้มีการพัฒนาตัวเองหลายๆ ด้าน เช่น การกล้าแสดงออก การใช้ภาษา ความรับผิดชอบ การมีความคิดสร้างสรรค์ ได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เคยทำมากมาย ทำให้ได้ประสบการณ์มากขึ้น และได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ทำให้มีความสนิทสนม สามัคคีมากขึ้น ควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป
9 นส. รติรส ชัยยะ	มีทั้งชอบและไม่ชอบ แต่ส่วนที่ชอบมีมากกว่า ส่วนที่ชอบก็คือได้ร่วมงานกับเพื่อนๆ ทำให้สนิทสนมกันมากขึ้น โดยเฉพาะตอนที่แสดงละครก็มีทั้งสนุก ทุกข์ปนกันไป ทำให้รู้จักนิสัยกันมากขึ้น ส่วนที่ไม่ชอบก็คือ จะไม่ได้เรียน grammar เท่าไหร่ก็

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
	โครงการนี้น่าจะทำต่อไป เพราะว่ามีประโยชน์ในหลายๆ ด้าน ทำให้มีประสบการณ์และได้รู้จักเพื่อนมากขึ้น
10 นส. วรัญญ พงศ์นภารักษ์	มีทั้งชอบและไม่ชอบ แต่จะมีในส่วนที่ชอบมากกว่า เพราะได้มีการพัฒนาตัวเองในหลายๆ ด้าน เช่น ในด้านการกล้าแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบ ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น และการได้ร่วมทำงานกับเพื่อนๆ ทำให้มีความสนิทสนมสามัคคีกันมากขึ้น และควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป
11 นส. ศิรินทรา บุญยะชัย	ชอบ เพราะได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ภาษามากขึ้น การเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่แต่ในห้องเรียน ได้ทำงานค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตัวเอง เสริมสร้างความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์ และการอ่าน ดังนั้นควรสนับสนุนให้ทำโครงการนี้ต่อไป แต่อาจปรับปรุงบางส่วน เช่นหาเวลาในช่วงปิดภาคเรียนให้นักเรียนได้ออกไปทัศนศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยว หรือมีอาจารย์เจ้าของภาษาเข้ามาสอนและแนะนำการออกเสียง การใช้ภาษาตลอดจนบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
12 นส. กะรัต ปรีชากิจถาวร	ชอบ เพราะทำให้มีความคิดที่เป็นผู้ใหญ่ขึ้น รู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และเพื่อนๆ มีความสามัคคีเพิ่มขึ้น แต่ละคนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี โครงการนี้ควรมีต่อไป เพราะจะเป็นการพัฒนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
13 นส. ศุภวิมล นียมานนท์	ชอบ เพราะได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ทำให้รู้จักกันมากขึ้น มีการฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ทำให้เรากล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ น่าจะทำโครงการนี้ต่อไป เพราะนอกจากจะมีประโยชน์แล้วยังได้รับความสนุก เพลิดเพลินอีกด้วย ทำให้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็น มีการวางแผนและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน มีการทำงานเป็นระบบด้วย
14 นส. ปรีดา บัณฑิตบุญดี	ชอบ เพราะเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันในกลุ่ม ทำให้เกิดความสามัคคี ไม่ชอบเพราะงานแต่ละงานใช้เวลาทำน้อยเกินไป และเร่งรัดการส่งงานมากเกินไป
15 นส. กนกวรรณ เลิศนิพนธ์พันธุ์	ชอบ เพราะทำให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มมากขึ้น เป็นการฝึกทักษะต่างๆ ทำให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ควรทำโครงการนี้ต่อไป เพราะทำให้เด็กมีการพัฒนาสติปัญญา
16 นส. นัชชา ตูลยสุวรรณ	ชอบ เพราะช่วยฝึกฝนให้เด็กมีทักษะความสามารถทั้งทางด้านวิชาการตลอดจนทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะมีประโยชน์อย่างมากต่อนักเรียนเองในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอีกด้วย ดังนั้นในฐานะนักเรียนผู้ร่วมโครงการนี้จึงขอสนับสนุนให้จัดทำโครงการนี้ต่อไป เพื่อประโยชน์แก่ตัวนักเรียนเอง

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
17 นส. นนทวรรณ ขจรณรงวณิช	ชอบ เพราะมีกิจกรรมหลายอย่าง มีการพัฒนาความคิด และฝึกความกล้าแสดงออกมากขึ้น ฝึกการทำงาน การประสานงาน และการจัดการ แต่ควรวางระบบการเรียนการสอนให้ดีกว่านี้ และควรจะสอนเนื้อหาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น
18 นส. สาธิตา ทรัพย์สังแสง	ชอบ เพราะเป็นการทำให้เรากล้าแสดงออก ได้พูดภาษาอังกฤษเป็นการฝึกพูดทำให้พูดคล่อง ทำให้ได้ร่วมทำงานกับเพื่อนๆ ทำให้เกิดความสามัคคี
19 นส. อภรณ์ คูสุวรรณ	ชอบ เพราะเป็นโครงการที่ช่วยฝึกฝนให้เด็กมีทักษะความสามารถทั้งทางด้านวิชาการ ตลอดจนทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรทำต่อไปเพราะเป็นผลดีต่อนักเรียนในโครงการ
20 นส. จิตติสา พงศ์มรกต	ชอบ เพราะได้ทำกิจกรรมหลายๆ อย่างที่ไม่เคยทำ และฝึกฝนความสามารถในด้านต่างๆ เช่น การใช้ภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออก ดังนั้นควรดำเนินโครงการต่อไป แต่ควรปรับปรุงเนื้อหาในการสอนให้ชัดเจนขึ้นโดยเฉพาะในเรื่อง Grammar และควรลดกิจกรรมต่างๆ ให้น้อยลงเนื่องจากวิชาอื่นยังคงเรียนตามปกติ ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและควรจัดการเรียนการสอนให้เน้นการฝึกพูดให้มากขึ้น เช่น จัดให้มีการเรียนกับอาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษาบ้าง
21 นส. สุพรรณิภา มาแดง	ชอบ เพราะสามารถแสดงออกถึงความสามารถ และได้ฝึกทำงานโดยคิดเอง ทำเอง ทำให้ทำงานได้อย่างมีระบบมากขึ้น ควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป แต่งานที่ให้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาในชั้นเรียน

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อ-สกุล	ความคิดเห็น
22 นส. ณัฐวีร์ ทาสิตพานิชกุล	ชอบ เพราะเด็กจะมีความใฝ่รู้มากขึ้น และสามารถคิดเป็น ทำงานเป็น แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และรู้จักร่วมทำงานกับผู้อื่น ควรดำเนินโครงการนี้ต่อไป แต่ควรพิจารณางานที่ให้เนื่องจากในชั้นเรียนปกติยังต้องเรียนเหมือนคนอื่น
23 นส. พิลาสลักษณ์ นำชัยชะกิจ	ไม่แน่ใจ ว่าชอบหรือไม่ แต่รู้สึกว่าได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม รับผิดชอบมากขึ้น แต่เวลามีน้อยไม่พอต่อความต้องการ

และเมื่อได้สอบถามครูผู้สอน และหัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษ ได้ความเห็นดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นครูโรงเรียนสตรีวิทยาต่อหลักสูตร หลักสูตรนี้พัฒนาผู้เรียนด้านใดบ้าง

หลักสูตรนี้สามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านการจัดการ การวางแผนการทำงานร่วมกัน เห็นได้ชัดตั้งแต่เริ่มให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม จะเห็นวิธีการตัดสินใจว่าจะอยู่กับใคร เพราะทุกคนยังไม่รู้จักกันดีนัก แม้ว่าจะมีการทำกิจกรรมก่อนแบ่งกลุ่มบ้างแล้วก็ตาม แต่จะเห็นได้ว่าไม่ว่าใครจะอยู่กลุ่มใด ทุกคนก็ยังประสานสามัคคีกันดีในต่างกลุ่ม ไม่ได้มีการแสดงออกว่าจะต้องเป็นหนึ่ง แม้ว่าทุกคนจะพยายามสังเกตเพื่อนเวลานำเสนอด้วยความตั้งใจว่าทำไมเขาทำได้ แล้วเราทำไมไม่พยายามทำให้ได้ จะมีการพึ่งพาอาศัย เอื้ออาทรกัน วางแผนการจัดการ การแก้ปัญหาร่วมกัน แม้ว่าจะยังไม่ดีนักในระยะ

แรกๆ แต่เมื่อต้องทำงานชิ้นใหญ่ เช่น งานละคร วิธีการจัดการ การแสดงความคิดเห็นของแต่ละคนเริ่มชัดเจนขึ้น สามารถหาข้อสรุปของแต่ละปัญหาได้ แต่มีข้อเสียคือทุกคนห่วงเรื่องการเรียนพิเศษ ทำให้ไม่เสียสละร่วมกันในบางเรื่อง อาจจะเป็นเพราะเห็นว่าบทบาทหน้าที่ของตนไม่สำคัญเท่าไรมาทำภายหลังก็ได้ ทั้งนี้ไม่ได้ จากปัญหาต่างๆ ที่ผู้เรียนพบ จะมีการประสานแก้ปัญหาก็มีให้ต้องเสียเวลามาก ทุกคนจะรู้สึกว่าคุณค่ามากสำหรับตนเอง อย่างไรก็ตามหลักสูตรนี้สามารถฝึกการจัดการ การวางแผน การทำงานร่วมกันได้ดี

ความคิดเห็นของผู้สอน

แนวคิดในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษานับว่าเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนอย่างยิ่ง หากฝ่ายบริหารของโรงเรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจการจัดการเรียนการสอนได้ลึกซึ้ง ก็จะนำไปให้ผู้เรียนก้าวหน้า พัฒนาได้เร็ว หากได้คณะบริหารที่ยังไม่เข้าใจก็ทำให้ผู้ปฏิบัติต้องเสียเวลาในการโน้มน้าวให้เห็นชอบในการจัดการเรียนการสอนที่จะต้องไม่เป็นไปตามงานกิจวัตรประจำวัน

การที่ได้เข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีมากๆ ที่ได้มาเรียนรู้และการมีนักวิจัยเป็นที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแต่ละเรื่องคอยดูแล ติดตามงานให้เป็นไปตามกำหนดการและแผนงาน ทำให้รู้สึกว่าตนได้รับการเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ตรงตาม พ.ร.บ.การศึกษา นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับอาชีพครู และส่งผลไปยังนักเรียน ทำให้เห็นว่าการเป็นผู้สอนต้องไม่นิ่ง ต้องค้นคว้า

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ทดลอง เรียนรู้เสมอ

เนื้อหาของแต่ละหลักสูตรจัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ยกเว้นหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) หากไม่เน้นเนื้อหาทางไวยากรณ์อย่างเดียวจะทำให้บทเรียนน่าสนใจ ไม่แห้ง กิจกรรมที่สอนน้องก็น่าสนใจ เพื่อนสอนเพื่อนก็น่าสนใจแต่ทางโรงเรียนยังบริหารการจัดการศึกษาไม่เป็น ไม่ศึกษาความเป็นไปได้ที่จะหลอมรวมกรณีที่ต้องทดลอง วิจัย อันจะนำไปสู่การปฏิบัติจริงในปีการศึกษาต่อไป ใครจะทำอะไรก็ทำไป แต่ส่วนกลาง จะทำอย่างเดิม ไม่ได้พิจารณาปรับให้เหมาะสม ทั้งนี้ทั้งนั้นทำให้นักเรียนรู้สึกมีเวลาน้อยกับงานในโครงการพิเศษนี้

สรุปการประเมินหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตร เพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนและครูสอนของโรงเรียน ในโครงการ

3.2.1 การประเมินหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตร เพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนโรงเรียนในโครงการ (มัธยม- ศึกษาปีที่ 4)

เกณฑ์ / ความคิดเห็น	กรุงเทพฯ	บดินทร	สตรี วิทยา	ค่าเฉลี่ย
1. ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตาม ความถนัด ความสนใจและ ความสามารถของตน	3.83	4.28	4.56	4.22
2. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความ สามารถทางด้านภาษาอังกฤษ เกินกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรปกติ กำหนด	3.61	4.32	4.21	4.04
3. ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการ เรียนรู้และทักษะที่เป็นรากเหง้า ของความสามารถทางภาษาออก เหนือจากที่ปรากฏในหลักสูตร	3.61	4.36	4.17	4.04
4. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการ และทักษะในการเรียนภาษา	3.94	4.32	4.21	4.15
5. ทำให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการ และทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในการ ทำโครงการอันเป็นประโยชน์	3.83	4.36	4.30	4.16

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกณฑ์	ความคิดเห็น	กรุงเทพฯ	บดินทร	สตรี วิทยา	ค่าเฉลี่ย
6.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแบบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์ ประเมินค่าและความคิดสร้างสรรค์	3.88	4.12	3.91	3.97
7.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจัดการ การวางแผน และการทำงาน ร่วมกัน	4.27	4.48	4.73	4.49
8.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำ งานเป็นทีม ยอมรับความสามารถ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น	4.11	4.68	4.34	4.37
9.	ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความเอื้ออาทร และการนำความสามารถไป พัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทย	3.61	4.44	4.21	4.08

จากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ถึงระดับคุณภาพของหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ 3.97 - 4.49 หรือเฉลี่ย 4.23 โดยผู้เรียนมีความเห็นว่าหลักสูตรนี้ได้พัฒนาผู้เรียนในทักษะการจัดการ การวางแผนงาน และการทำงานร่วมกันมากที่สุดถึง 4.49 ส่วนทักษะที่รองลงมาก็คือทักษะการทำงานเป็นทีม การยอมรับความสามารถของผู้อื่น และการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นซึ่งมีค่าเฉลี่ยถึง 4.37

ในส่วนของภาษาผู้เรียนเห็นว่าหลักสูตรนี้ให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา นอกจากนี้ยังให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน

กอรกับทำให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในการทำโครงการอันเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นได้ ซึ่งทั้งหมดนี้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.15 ถึง 4.22

3.2.2 การประเมินหลักสูตรระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้สอนในโรงเรียนในโครงการ (มัธยมศึกษาปีที่ 4)

ผู้สอนทุกท่านเห็นพ้องต้องกันถึงประโยชน์ของหลักสูตรนี้ในแนวเดียวกับผู้เรียน และอยากให้โครงการนี้ดำเนินต่อไป แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการยังประสบปัญหา ทั้งในด้านตัวผู้สอนเองซึ่งมีเวลาจำกัดในการศึกษาหลักสูตรอย่างลึกซึ้งและในการสอน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาจากความไม่เข้าใจของบุคคลากรอื่นและผู้บริหารของโรงเรียน

3.3 สรุปผลและข้อเสนอแนะการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ภาษาอังกฤษจากโรงเรียนในโครงการ

จ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ถ้ามีการเสนอหลักสูตรเช่นนี้ในอนาคต อยากจะให้มีการทดลองหรือเสนอแผนงานด้วยระยะเวลาที่นานพอสมควร ค่อย ๆ สร้าง (เปลี่ยนแปลงค่านิยม) ความเชื่อมั่นและความเข้าใจของนักเรียนสักกระยะหนึ่งก่อน แล้วจึงให้บทเรียนจากใกล้ตัว แล้วจึงค่อย ๆ ไกลตัวเพื่อให้เขาได้คุ้นเคย และในท้ายที่สุดเกิดความรู้สึกที่ไม่ลำบากนักที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ปัญหาอุปสรรค

1. เมื่อฝ่ายบริหารและผู้ปฏิบัติตัดสินใจเปิดโครงการ ควรประชาสัมพันธ์จุดมุ่งหมายพร้อมทั้งลักษณะแนวการเรียนในโครงการให้บุคลากร นักเรียนในโรงเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนทราบอย่างชัดเจนทั่วถึง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองมีเวลาพิจารณาตัดสินใจเข้าร่วมโครงการอย่างมั่นใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดจำนวนนักเรียนที่ขอยกออกจากโครงการหลังจากที่โรงเรียนได้ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าร่วมโครงการ

2. จากข้อ 1. ในการเสาะหา ควรขึ้นทะเบียนรายชื่อสำรองผู้ผ่านเกณฑ์การเสาะหาไว้อย่างน้อย 2 ใน 3 ส่วนของจำนวนร้อยละ 8 เพื่อเลื่อนอันดับขึ้นมาเมื่อนักเรียนไม่ประสงค์ร่วมโครงการ

3. ผู้ปกครองและนักเรียนบางส่วนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนตามศักยภาพ หากแต่มีความมุ่งมั่นให้ลูกหลานสอบเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยเท่านั้น จึงให้ความสนใจเฉพาะวิชาหลัก ๆ ที่จะใช้ในการสอบเข้าคณะที่ต้องการเท่านั้น ซึ่งส่วนมากจะมุ่งเน้นด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

4. นักเรียนและผู้ปกครองบางส่วนยังไม่มั่นใจในโครงการ ไม่อยากลองเสี่ยงให้เสียเวลา จึงไม่สนใจเข้าร่วมโครงการ แต่เมื่อผลปรากฏชัดเจนว่า เป็นการเสริมศักยภาพของนักเรียนในด้านภาษาอย่างแท้จริงแล้ว อาจจะมีผู้เข้าร่วมโครงการมากขึ้นในปีต่อไป อีกทั้งเป็นแรงบันดาลใจหรือแรงผลักดันให้ครูจำเป็นต้องปรับกระบวนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนต่อไป ซึ่งจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนใช้เวลาประชาสัมพันธ์โครงการให้มากขึ้นเพื่อสร้างความเข้าใจแก่บุคลากร
2. ควรมีเวลาในการเสาะหาอย่างกว้างขวางและเหมาะสมขึ้น
3. ควรมีรายละเอียดของหลักสูตร หรือขอบข่ายเพื่อหา กิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจนประกอบการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ
4. หากโรงเรียนเปิดสอนโครงการนี้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะช่วยให้
 - ◆ นักเรียนค้นพบตนเองได้เร็วขึ้น
 - ◆ ครูมีโอกาสเสริมศักยภาพนักเรียนได้ยาวนานขึ้น และเป็นการเสริมศักยภาพของนักเรียนให้แข็งแกร่งขึ้นเรื่อย ๆ
 - ◆ เป็นโอกาสที่จะทำให้นักเรียนตัดสินใจเลือกแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างถูกต้อง
 - ◆ นักเรียนมีแนวทางเลือกอาชีพตามความถนัดของตนเอง
5. โครงการนี้อาจเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

สรุปผลและข้อเสนอแนะการดำเนินโครงการ

ด้านผู้เรียน นักเรียนที่เข้าเรียนหลักสูตรนี้ควรได้รับการคัดเลือกเข้าโครงการโดยพิจารณาความสมัครใจของผู้เรียนเอง ผลของการทำแบบทดสอบวัดแววด้านภาษาซึ่งควรมีมากกว่า 1 แบบ และสำหรับความสามารถพิเศษภาษาอังกฤษควรรออย่างเต็มที่ที่จะคำนึงถึง

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความรู้ความสามารถในเนื้อหาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้แบบทดสอบ TOEFL เป็นเครื่องมือในการวัดนับว่าเชื่อถือได้ ผู้เรียนในหลักสูตรนี้ควรมีคุณสมบัติเฉพาะคือ นอกจากมีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีแล้ว ยังควรเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างชัดเจน พร้อมทั้งจะทุ่มเทเวลาในการทำงาน รักษาแสวงหาความรู้ มีพื้นฐานความรู้การใช้คอมพิวเตอร์ มีกำลังใจสูงพอที่จะสร้างสรรค์ผลงานตามความถนัดและความสนใจของตน เนื่องจากผู้เรียนจะมีโอกาสได้แสดงศักยภาพภายในตนสูงมาก

ด้านผู้ปกครอง ครอบครัวมีบทบาทสำคัญที่จะต้องเข้าใจบุตรหลาน และควรมีความพร้อมทุกด้านที่จะให้การสนับสนุน มิฉะนั้น ผู้เรียนอาจเกิดภาวะความเครียด ขาดกำลังใจไม่สามารถแสดงออกซึ่งความสามารถ และความถนัดในการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ จากการสังเกตการเรียนการสอนในกลุ่มของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เข้าใจระบบการเรียนการสอน เป็นที่ปรึกษาที่ดี มีคุณภาพ และเกื้อหนุนบุตรหลานในระดับที่น่าพอใจ (ข้อมูลได้จากบันทึกของผู้เรียน) เช่น เมื่อมีการทำกิจกรรม Oral Presentation นักเรียนฝึกซ้อมการพูดกับคุณพ่อ คุณแม่ หรือคุณยายก่อนจึงนำเสนอ หรือยกบ้านให้กลุ่มเพื่อนของลูกไปทำงานค้างคืน หรือให้ทุนและลงมือทำขนมมอบให้ลูก เพื่อนำมาจำหน่ายในงานของโรงเรียน (Open House) เพื่อหาทุนทำกิจกรรม หรือจัดหารถให้ลูกขนเครื่องดนตรีชุดใหญ่มาโรงเรียนเพื่อฝึกซ้อม จะมีบ้างที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังกับบุตรหลานของตนเองหลายด้านเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาทุ่มเทกับงาน และต้องปลีกตัวจาก

กลุ่มบ่อยครั้ง ทำให้มีปัญหาความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อแก้ไขและสอดแทรกการอบรม

ด้านผู้บริหาร การดำเนินโครงการของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ราบรื่นดี อุปสรรคแก้ไขได้ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนเต็มที่ ทั้งในส่วนของหัวหน้าสถานศึกษา คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา ทุกฝ่ายต่างพร้อมเกื้อหนุนด้านทรัพยากร การเอื้ออำนวยด้านความสะดวกในการบริหารจัดการ ให้ความไว้วางใจครูผู้สอนในการดำเนินการ เนื่องจากมีหลายเรื่องหลายประเด็นที่ต้องดำเนินการเป็นกรณีพิเศษ เช่น การจัดตารางสอนของนักเรียนและครู การลงทะเบียนเรียน การใช้เวลา สถานที่และวัสดุครุภัณฑ์เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การดำเนินโครงการสัมฤทธิ์ผล โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) มีห้องศูนย์ภาษาอังกฤษที่มีพื้นที่กว้างขวาง และวัสดุอุปกรณ์ค่อนข้างพร้อม นักเรียนสามารถใช้ทรัพยากรได้โดยสะดวก การจัดทำเอกสาร การวัดผลประเมินผล การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการให้โอกาสนักเรียนเสนอผลงานต่อสาธารณชนภายในและภายนอกโรงเรียน ผู้เรียนเองก็ได้รับกำลังใจในส่วนนี้อย่างมาก ซึ่งหากแต่แต่ละฝ่ายต่างมีความคิดติดกรอบคงจะทำงานยากอย่างยิ่ง ผู้เรียนก็จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่

ด้านสังคม โครงการได้รับการสนับสนุนเผยแพร่สู่สาธารณชน แม้จะยังอยู่ในวงจำกัด แต่น่าจะคาดหวังได้ว่าจะมีผู้ปกครองและนักเรียนให้ความสนใจโครงการนี้มากขึ้น เมื่อโครงการนี้ดำเนินการ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ต่อเนื่องไปอีกระยะหนึ่งและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับประเทศ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ได้รับโอกาสที่ดีในการเผยแพร่ผลงานของโรงเรียน ทั้งการร่วมกิจกรรมนำเสนอโครงการจัดบอร์ดนิทรรศการ ในงานปฏิรูปการศึกษา ก้าวหน้าสู่ปีที่ 3 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ 17-19 สิงหาคม 2544 นักเรียนในโครงการภาษาอังกฤษ นางสาว กนิยะ อิศระประชา เป็นตัวแทนนักเรียนให้สัมภาษณ์รายการ เข้าวันนี้ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2544 ณ สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 และล่าสุดคือข่าวการศึกษา เรื่อง อัจฉริยะบดินทรพุ่ง หนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก เครื่องสำนักพิมพ์เนชั่น ฉบับประจำวันที 18 ตุลาคม 2544 จากบันทึกของนักเรียนเกี่ยวกับการให้สัมภาษณ์ทางทีวี พบว่า มีผู้สนใจถามมาในรายการมากมายเกี่ยวกับโครงการความสามารถพิเศษนี้ และนักเรียนมีความภูมิใจที่ได้เรียนหลักสูตรนี้มาก

ด้านผู้สอน ผลจากการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ทำให้เข้าใจได้ว่าผู้สอนในหลักสูตรพัฒนาความสามารถพิเศษภาษาอังกฤษทุกหลักสูตร คือ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียน หลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ และหลักสูตรขยายประสบการณ์ ควรมีความเข้าใจ เป็นกัลยาณมิตรต่อกัน สามารถประสานงาน ร่วมมือช่วยเหลือกัน และหากสามารถบูรณาการหลักสูตรทั้งด้านเนื้อหา เวลา ทักษะ กระบวนการ และกิจกรรม เป็นหนึ่งเดียวกันได้ จะทำให้การดำเนินงานบรรลุผลได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนก็จะมีความสุข เนื่องจากทุกหลักสูตรมีทิศทางเดียวกัน นอกจากนั้นผู้สอนต้องมีคุณสมบัติเฉพาะ

เช่นกัน คือ ควรเป็นครูที่เสียสละได้ทั้งร่างกาย แรงใจ กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา และเหนือสิ่งอื่นใด คือต้องมีเวลาให้กับนักเรียน และมีความพร้อมด้านความรู้ ความสามารถ มีเวลาค้นคว้าและเข้าสู่แหล่งเรียนรู้เพื่อเตรียมข้อมูลให้ครอบคลุมความสามารถของเด็กอย่างเพียงพอ สิ่งบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินโครงการประการหนึ่งคือ ผู้เรียนต้องมีศรัทธาต่อครู เพราะเมื่อมีเรามีศรัทธาต่อกัน กำลังใจ ความไว้วางใจก็จะเกิดขึ้น ผู้เรียนและผู้สอนเองก็จะมี ความเพียรที่จะพัฒนาตนเอง ซึ่งจะทำให้ทั้งสองฝ่ายบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งด้านการเรียนและการสอน นักเรียนมีความสุขในการเรียน ได้ค้นพบตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อชีวิต จึงนับเป็นโอกาสที่ดีที่ ได้ร่วมงานในโครงการนี้

จ โรงเรียนสตรีวิทยา

ปัญหา ทางแก้ และข้อเสนอแนะ

ปัญหา	สาเหตุ	ข้อเสนอแนะ
1. การบริหาร การจัดการ การจัดตารางสอน ไม่ได้คาบคู่และสองคาบติดกันในภาคบ่าย เพื่อให้ให้นักเรียนทำโครงการ ได้คาบเดียวกระจายดังนี้ วันอังคาร คาบที่ 3,6 วันพุธ คาบที่ 1 วันพฤหัสบดี คาบที่ 3,7	❖ ระบบการจัดตารางสอนของโรงเรียน ยังไม่ได้ปรับปรุงตามที่ทางคณะกรรมการจัดตารางสอนแต่ละชุดเสนอแนะระดับชั้นใดมาก่อนก็ถึงก่อนจึงขาดระบบ	❖ ประชุมคณะกรรมการจัดตารางสอนพร้อมเพรียงกัน ตารางวิชาใดต้องลือคอย่างไร ต้องประชุมร่วมกันและวางแผนว่าจะลือควิชาใดหมวดใดและของผู้สอนคนใดก่อน ก็จะทำให้ทุกจุดสนองตอบการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตามจุดมุ่งหมาย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัญหา	สาเหตุ	ข้อเสนอแนะ
วันศุกร์ คาบที่ 1		<p>◆ เชิญอาจารย์ที่มีความสามารถในการจัดตารางสอนมาเป็นกรรมการกลาง เพื่อจัดทำ และกรรมการกลางชุดนี้ฝึกกรรมการชุดใหม่ที่สนใจและมีความถนัดในงานชุดนี้สำรองไว้ มิใช่ให้ครูทุกคนหมุนเวียนกันไปจัดจนครบทุกคน และไม่มีคนที่รู้จริงมาประชุมแนะแนวทางทุกคน ทุกระดับ จัดตารางเอง ทั้งๆ ที่ไม่ต้องการครูฝึก ก็ไม่มีการจัดการเรื่องนี้ จึงมีผลทำให้การจัดตารางแก้ไขยาก เพราะเป็นการทำงานที่แย่งกันไปลงตาราง ใครที่ไม่มีพื้นฐานความรู้เลย ก็ต้องไปเรียนรู้ด้วยตนเอง ตอนคำสั่งออกมา ซึ่งไม่ควรจะเป็นระบบการทำงานในโรงเรียนใหญ่ ๆ ที่มีกิจกรรม หลากหลายเช่นนี้</p>
◆ ครูในโรงเรียนไม่ทราบจะทำอะไร	◆ ทางฝ่ายวิชาการไม่ได้นำเรื่องเข้าวาระการ	◆ ฝ่ายวิชาการควรมีคณะทำงานทางการศึกษาที่

ปัญหา	สาเหตุ	ข้อเสนอแนะ
	<p>ประชุมครูทั้งโรงเรียน เพื่อแจ้งและรับข้อเสนอแนะหรือเพื่อเตรียมการในปีการศึกษาต่อไป ดังนั้นผู้ปฏิบัติมักจะพบปัญหาเสมอในการประสานแต่ละจุด</p>	<p>รู้จักจริง เป็นกรรมการเพื่อแบ่งเบาภาระของผู้ช่วยวิชาการและผู้ช่วยของ ผู้ช่วยวิชาการ</p>
<p>◆ นักเรียนมีกิจกรรมโครงการมาก ทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำงานที่มอบหมาย</p>	<p>◆ การบูรณาการวิชายังไม่ได้ทำ ทุกวิชาสั่งนักเรียนให้ทำโครงการ เนื่องจากคะแนนสอบไล่มีเพียง 20 คะแนน นอกนั้นเป็นคะแนนสะสมจากคะแนนสอบกลางภาค 20 คะแนน จึงทำให้อาจารย์แต่ละวิชาสั่งนักเรียนที่ทำรายงานโครงการจนนักเรียนไม่มีเวลาพอ</p>	<p>◆ คณะทำงานวิชาการที่รู้จักจริงควรจะวางแผนบูรณาการวิชา ซึ่งขณะนี้โรงเรียนมีกิจกรรมมาก ควรจะวางแผนร่วมกันจะได้งานที่มีประโยชน์ นักเรียนไม่แบกภาระมากและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากด้วย</p>
<p>◆ ข้อมูล หลักฐานต่างๆของทางฝ่ายวิชาการ ไม่มีการเสาะหา</p>	<p>◆ ฝ่ายวิชาการไม่แต่งตั้งคณะทำงานให้เก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้เป็นชุดกลาง 1 ชุด จัดทำแล้วก็ไม่พบ ไม่ทราบอยู่ที่ใคร ทางผู้สอนต้องจัดทำสำรองไว้เสมอ และเมื่อมีผู้ใดขอข้อมูลมา ทางฝ่ายผู้ปฏิบัติหาสำเนาใหม่ให้เสมอ</p>	<p>◆ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการทางการศึกษา ต้องรับผิดชอบในการส่งงานและรายงานให้ทางผู้ช่วยวิชาการทราบ</p>

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัญหา	สาเหตุ	ข้อเสนอแนะ
<p>2. หลักสูตร ภาพรวมของหลักสูตรภาษาอังกฤษยังไม่เห็นเด่นชัด ผลงานออกมาน้อย ส่วนใหญ่เป็นการที่นักเรียนเลือกทำเหมือนกัน ทั้งห้อง</p>	<p>◇ อาจจะเป็นเพราะความพร้อมและความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรในโครงการไม่ตรงกัน แนวการผลิตจึงเวียนวนเพื่อคลุกกับงานในโครงการ 5 ซึ่งก็บังเอิญนักเรียนทั้งกลุ่มเลือกตัวเลือกเดียวกัน คืองานละคร</p>	<p>◇ นำหลักสูตรทั้งสามมาพิจารณาเพื่อดูผลผลิตอีกครั้งว่าในโครงการที่ 4 จะให้ได้ผลผลิตอะไรที่หลากหลาย โดยใช้เวลาเท่าเดิม หรือมากกว่าเดิมอีกสัก 2 คาบเรียน โดยเฉพาะหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนกับหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ถ้าไม่แยกโดยเด็ดขาดว่าหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนเป็นไวยากรณ์อย่างเดียว ก็ที่น่าสนใจกว่า คืออยากให้เป็น grammar in context จะทำให้นักเรียนเข้าใจง่ายกว่า และสามารถนำมาปรับใช้กับงานในหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ได้ดี</p>

3.4 ผลกระทบของโครงการที่มีต่อผู้เกี่ยวข้อง

จ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

ผู้เกี่ยวข้อง	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
<p>๑ ด้านผู้เรียน</p> <p>◆ ในโครงการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้เรียนตามที่ต้องการ ● มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ● ได้เรียนกับอาจารย์และวิทยากร ● ที่ผ่านการคัดสรรแล้ว ● ได้รับความรู้ในระดับเข้มข้นขึ้น ● มีประสบการณ์ในการค้นคว้าความรู้มากขึ้น ● ได้รับประสบการณ์ในการทำงาน ● ได้พัฒนาภาษาอย่างแท้จริง ● มีผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ● คู่กับที่ต้องทำงานเหนื่อย ● เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงาน และเห็นคุณค่าของตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ในการจัดระบบเวลาและการทำงาน ● มีความพึงพอใจที่จะได้เรียนจบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเร็วขึ้น ● ชื่นชมในผลงานของเพื่อนๆ ในโครงการและอยากเข้าร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> ● งานหนักเหนื่อย ● บางครั้งเกิดความกดดันเพราะต้องปรับพฤติกรรม การเรียน ● มีเวลาพักผ่อนน้อยลง ● มีเวลาทบทวนวิชาอื่นน้อยลงทำให้เกิดความเครียด

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรที่มุ่งประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้เกี่ยวข้อง	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
<p>◆ นอกโครงการ</p>	<p>กิจกรรมเมื่อมีโอกาส เพราะมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและเข้มข้น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● คาดหวังว่าจะได้รับความรู้และประสบการณ์จากอาจารย์ผู้สอนในแนวเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ● บางคนที่ขอออกจากโครงการ เกิดความรู้สึกเสียดายโอกาสอันพึงได้รับ ● เกิดการเปรียบเทียบการสอนของครู
<p>◎ ด้านผู้สอน</p> <p>◆ ในโครงการ</p> <p>◆ นอกโครงการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างหลากหลายวิธี ● เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ ไปพร้อมๆ กับนักเรียนเป็นการพัฒนาความรู้ของตน ● ได้เรียนรู้การทำงานในลักษณะวิจัยจากนักวิจัย ● มีความสุขและมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองและของนักเรียน ● มีโอกาสได้สัมผัสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับบุคลากรนอกโรงเรียนมากขึ้น ● อาจเป็นแรงบันดาลใจให้ครูพัฒนาการสอนตามศักยภาพของนักเรียน เมื่อผลของโครงการปรากฏชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาระงานหนักขึ้นเนื่องจากมีภาระงานด้านการสอนปกติ และงานอื่นๆ ของโรงเรียน ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งมีค่อนข้างมากและบ่อยครั้ง จึงทำให้เกิดความเครียด กังวล ● ต้องใช้เวลาในการเตรียมงานและดูแลให้กำลังใจนักเรียนมากขึ้น ทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อยลง ● ไม่ได้ลดคาบสอนลงตามที่กำหนด เนื่องจากบุคลากรไม่เพียงพอ จึงทำให้มีภาระงานหนักมาก ● มีผลกระทบต่อจิตใจบ้าง เพราะฝ่ายบริหารให้ความสำคัญต่อโครงการอย่าง

ผู้เกี่ยวข้อง	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
	<ul style="list-style-type: none"> • อาจนำรูปแบบหรือกิจกรรมบางอย่างของโครงการไปปรับใช้กับการสอนนักเรียนปกติของตนได้ • เห็นคุณค่าและเกิดการตื่นตัวต่อการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น 	<p>ชัดเจนและมีการนำเสนอที่ประชุมครูบ่อยครั้ง</p>
<p>๑ ด้านผู้บริหาร หมวดวิชา</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เนื่องจากผู้บริหารหมวดวิชาได้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ และจัดทำวิจัยร่วม อีกทั้งได้ร่วมคิดร่วมทำกันอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอดทำให้ตระหนักถึงความสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ของนักเรียนปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนของครูทุกคน เกิดความรักความผูกพัน ความเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมโครงการ ต่อนักเรียน เกิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดวิเคราะห์ เกี่ยวกับการสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ของวิชาภาษาอังกฤษสำหรับปีการศึกษา 2545 ซึ่งแต่ละโรงเรียนจะต้องดำเนินการเอง • มีกำลังใจในการดำเนินการต่อไป เนื่องจากได้รับการสนับสนุนให้ 	<ul style="list-style-type: none"> • ภาระงานหนักขึ้น

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้เกี่ยวข้อง	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
	<p>กำลังใจจากฝ่ายบริหารของโรงเรียนอย่างยิ่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เกิดแรงผลักดันที่จะพัฒนาการเรียนการสอน และพร้อมที่จะขยายผลแบ่งปันประสบการณ์ที่ได้รับให้กับเพื่อนครูต่อไป ● มีประสบการณ์การทำงานร่วมกับบุคลากรภายนอกโรงเรียน และนักวิจัย ● เกิดความปิติ ภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการศึกษาของชาติ แม้จะเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ คิดว่าทุกสิ่งที่ได้ทำเพื่อประโยชน์ของนักเรียน และวงการศึกษานับว่าเป็นมงคลแก่ชีวิตและเป็นการสร้างกุศลอีกทางหนึ่ง 	
<p>● ด้านผู้บริหารโรงเรียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● เห็นคุณค่าของโครงการ เห็นสมควรขยายผลโดยเปิดโครงการในรายวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปศึกษา และการงานอาชีพ 	
<p>● ด้านผู้ปกครอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาคภูมิใจ และพึงพอใจในศักยภาพ และผลงานของบุตรธิดา ให้การสนับสนุนร่วมมือเป็นอย่างดี 	

ผู้เกี่ยวข้อง	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
<ul style="list-style-type: none"> ● ด้านสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักเรียนและอาจารย์ในโครงการได้รับเชิญให้ไปแสดงผลงานในงานปฐกฐินการศึกษาก้าวหน้าสู่ปีที่ 3 ระหว่างวันที่ 17-19 สิงหาคม 2544 ออกรายการโทรทัศน์ช่อง 5 และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์คมชัดลึก เกี่ยวกับความสามารถพิเศษทางภาษา 	

J โรงเรียนสตรีวิทยา

ผลกระทบของโครงการที่มีต่อผู้เกี่ยวข้อง

ผู้เรียน

ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ไม่ค่อยเข้าใจเท่าไรนักว่างานของนักเรียนกลุ่มนี้เป็นอย่างไร การสั่งงานและการเข้มงวดในวิชาแต่ละวิชาก็เกิดขึ้นพร้อมกัน โดยเฉพาะการให้ทำโครงงาน ผู้เรียนต้องจัดสรรเวลาเพื่อตนเองจะได้มีเวลาในการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมายได้ตามกำหนด แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าทางโรงเรียนยังไม่ได้วางแผนการจัดบูรณาการวิชา ผู้สอนก็สั่งตามความเห็นของตนเอง ต่างคนต่างทำ แม้กระทั่งในหมวดเดียวกัน หลายรายวิชาก็มีได้วางแผนร่วมกัน นักเรียนกลุ่มนี้จึงมีภาระงานหนักเกินความจำเป็น ไม่สามารถจะแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้ นอกจากตามตารางสอน ดังนั้นการออกนอกสถานที่จึงไม่สะดวก จะเป็นผลกระทบกับอีกหลายรายวิชา

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้สอน

เนื่องจากอาจารย์ภายในหมวดลาออกจากราชการก่อนเกษียณหลายคน ไม่สามารถจะลดชั่วโมงภาษาอังกฤษลงได้ ก็เท่ากับมารับเพิ่มนักเรียนในกลุ่มนี้ ปีการศึกษานี้สอน ม.2 1 รายวิชา 2 คาบ ม.6 1 รายวิชา 3 ห้อง 12 คาบ กิจกรรม 1 คาบ และนักเรียน ม.4 โครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษอีก 6 คาบ ใน 6 คาบนี้ จะได้สลับกับ อ.วิบูลย์ศิริ ในบางคาบต้องเข้าสอนด้วยกันร่วมสังเกตการณ์ บางสัปดาห์ต้องสอนติดต่อกัน 6 คาบ เพื่อให้เนื้อหาต่อเนื่องได้ และเพื่อจะได้ทำหลักสูตรในโครงการขยายประสบการณ์ได้ อย่างไรก็ตามก็ได้มีผลต่อสุขภาพจิตหรือสุขภาพกาย เพราะในหลักสูตรมีขั้นตอนชัดเจนอยู่แล้ว ปัญหาอยู่ที่เวลาไม่เพียงพอในแต่ละวัน เพราะมีกิจกรรมอื่น ๆ ของโรงเรียนด้วย ต้องรับผิดชอบเช่น งานสภานักเรียน งานที่ปรึกษาชมรมภาษาอังกฤษ ระหว่างสตรีวิทยาและสวนกุหลาบเกี่ยวกับการจัดทำค่ายภาษาอังกฤษ งานศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ละภาระงานต้องใช้เวลากับนักเรียน และการไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ จึงต้องแบ่งเวลาให้ทัน เพราะงานนักเรียนในโครงการพิเศษ จะต้องทำให้เป็นปัจจุบันจึงจะดี แต่หลายชิ้นงานที่เกี่ยวกับเอกสาร การกรอก การสรุปจะทำไม่ทัน เพราะต้องใช้เวลาไปประชุมงานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นประกอบกับงานบริหารจัดการในโรงเรียนหลายจุดยังไม่เป็นระบบ ก็ทำให้ต้องจัดการทุกอย่างให้ทันเวลา หากโรงเรียนจัดบุคลากร จัดสาระการเรียนรู้แต่ละหลักสูตรให้สัมพันธ์กัน การจัดกิจกรรมก็จะไม่ซ้ำซ้อน ไม่เสียเวลาโดยใช่เหตุ ซึ่งเรื่องนี้คณาจารย์หลายท่านได้เสนอให้มีการจัดการแล้วตั้งแต่เริ่มมีการอบรม

เรื่องมาตรฐานการเรียนรู้ ครั้งแรก ๆ ที่โรงแรมต้ง แต่ก็ยังไม่มี การดำเนินใด ๆ ทางหมวดได้จัดการไปส่วนหนึ่งก็ต้องรอให้รับ กับทางโรงเรียนซึ่งก็ยังไม่มีการจัดการ ดังนั้นผู้สอนในโรงเรียนจะ เป็นฝ่ายเสนอ โฉมหน้า ให้อนุมัติในการจัดการ แทนที่จะเป็นงานที่ เริ่มจากแผนงานโรงเรียน ระดมสมอง แล้วออกมาเป็นแนวปฏิบัติ โดยที่ผู้ปฏิบัติไม่ต้องมาโฉมหน้า ชี้แจงบรรยายให้เข้าใจและลงนาม ให้ปฏิบัติ

ผู้บริหาร

ครั้งแรกที่เริ่มให้มีการเสาะหา ได้เสนอให้ฝ่ายวิชาการดำเนินงานดังนี้

- ◆ ประชุมนักเรียน ม.3 ทั้งหมด
- ◆ ประชุมครู ม.3 ทั้งหมด ทุกรายวิชา รวมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา

- ◆ ประชุมผู้ปกครองนักเรียนที่ได้รับเลือก
- ◆ ประชุมเฉพาะนักเรียนที่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง
- ◆ ประชุมหมวดวิชาภาษาอังกฤษ
- ◆ นำเรื่องเข้าวาระการประชุมโรงเรียน
- ◆ ประชุมคณะกรรมการโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษ ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ รวมทั้งฝ่ายทะเบียน วัตถุประสงค์และฝ่ายแนะแนว

- ◆ จัดทำเอกสารที่เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษนี้ 1 ชุดไว้ที่ห้องศูนย์วิชาการ เพื่อให้อาจารย์ในโรงเรียนสามารถศึกษา หาข้อมูลเกี่ยวกับโครงการนี้ได้

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เนื่องจากฝ่ายวิชาการได้ดำเนินการไม่ครบในระยะต้น ๆ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและต้องพยายามสร้างความเข้าใจใหม่ บัดนี้ผู้ปกครองได้เข้าใจมากขึ้น ให้ความร่วมมือและมาดูผลงาน นักเรียนในหอประชุม

สังคม

แขกที่มาดูงานที่ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสตรีวิทยาส่วนใหญ่สนใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินผล รวมทั้งการคัดนักเรียน และชั่วโมงสอนของครู จากงานที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ แขกที่เข้าชมงาน ถ้ามถึงข้อแตกต่างระหว่างนักเรียนในหลักสูตรพิเศษและหลักสูตรปกติ รวมทั้งวิธีการสอน นับว่าเป็นเรื่องที่ควรจะประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง และประชาชนได้รับทราบ

สรุปข้อเสนอแนะแผนงานที่จะทำต่อไป

1. นำเข้าสู่แผนปฏิบัติงานของโรงเรียน
2. เข้าที่ประชุมคณะกรรมการ
3. เข้าวาระการประชุมของโรงเรียน
4. เสนอแนวปฏิบัติในปีการศึกษาต่อไป
5. ประชุมหมวด
6. จัดทำโครงการระยะยาว เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย
7. พิจารณารายวิชาที่จะจัดทำ

บทที่ 4

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลของการศึกษาวิจัย และอภิปราย

โครงการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์) ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในระบบโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและวิเคราะห์ ปัจจัยและกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยในการค้นหาและพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็กในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเผยแพร่ให้เกิดการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 7 โรงเรียน หากแต่ผ่านกระบวนการตรวจสอบความพร้อมเพียง 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนกรุงเทพ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยา ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมในด้านนโยบายของผู้บริหาร การสนับสนุนทั้งทางด้านการบริหารงบประมาณ และความพร้อมของบุคลากรที่เข้าอบรมกระบวนการเนื้อหา วิธีการ ตลอดจนจนกระบวนการวัดและประเมินผลและมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และโรงเรียนสตรีวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และ**กลุ่มตัวอย่าง** คือ นักเรียนที่ได้รับการเสาะหาและคัดเลือกจำนวน 64 คน

ในการวิเคราะห์คุณภาพของหลักสูตร และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนผลปรากฏดังนี้

4.1.1 การประเมินหลักสูตรพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษภาษาอังกฤษ

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการประเมินคุณภาพของหลักสูตรโดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหลังจากเรียนจบหลักสูตรในภาคการศึกษาที่ 1 ผลปรากฏว่าหลักสูตรนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตน (ค่าเฉลี่ย 4.22)

- วัตถุประสงค์ข้อที่ 2** ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเกินกว่าเกณฑ์ที่หลักสูตรปกติกำหนด (ค่าเฉลี่ย 4.04)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 3** ทำให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และทักษะที่เป็นรากเหง้าของความสามารถทางภาษา นอกเหนือจากที่ปรากฏในหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.04)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 4** ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนภาษา (ค่าเฉลี่ย 4.15)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 5** ทำให้ผู้เรียนนำกระบวนการและทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในการทำโครงการอันเป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 4.16)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 6** ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแบบวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินค่าและความคิดสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย 3.97)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 7** ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจัดการ การวางแผนและการทำงานร่วมกัน (ค่าเฉลี่ย 4.49)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 8** ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม ยอมรับความสามารถและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 4.37)
- วัตถุประสงค์ข้อที่ 9** ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความเอื้ออาทร และการนำความสามารถไปพัฒนาคุณภาพชีวิตในสังคมไทย (ค่าเฉลี่ย 4.08)

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อมูลเชิงปริมาณเหล่านี้ได้รับการยืนยันจากการอ่านบันทึก การแสดงความเห็นหลังโครงการของนักเรียน (diary) ที่นักเรียน เขียนทุกวันขณะร่วมโครงการ และจากการอภิปรายกับครูผู้สอนใน หลักสูตร

ในส่วนของผู้สอนถึงแม้จะมีปัญหา แต่ผู้สอนทุกท่านมีความคิด เห็นตรงกันว่าหลักสูตรนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากยิ่งสำหรับ การพัฒนาทั้งในแง่วิชาความรู้ และสังคม และอยากให้โครงการนี้ ดำเนินต่อไป

4.1.2 การประเมินผลกระทบจากโครงการ

▣ ผลกระทบต่อนักเรียน

ทางด้านบวก นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาภาษาอย่าง แท้จริงตามความสามารถของตนเองในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น ได้ ประสบการณ์ในการค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น นอกจากนี้ยังได้ฝึก การคิดในระดับต่างๆ ตั้งแต่การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และฝึกความคิดสร้างสรรค์ และได้ฝึกทักษะการจัดการ การวางแผน และการทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักการยอมรับซึ่งกันและกัน เคารพ ความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งยังได้เรียนรู้การนำเอาความรู้ที่มีไปสร้าง ประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วย เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จของงาน และเห็นคุณค่าของตนเอง นักเรียนเหล่านี้จะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ ทั้งด้านความรู้และจริยธรรม เป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งของ ชาตินี

ทางด้านลบ เนื่องจากหลักสูตรนี้ใช้วิธีการเรียนรู้ แบบใหม่บางครั้งจึงเกิดความกดดัน เพราะนักเรียนต้องปรับ

พฤติกรรมการเรียน นอกจากนี้นักเรียนต้องทำงานหนักขึ้นเพราะยังเรียนวิชาอื่นๆ เหมือนเดิม จึงมีเวลาทบทวนวิชาอื่นน้อยลง และอาจทำให้เกิดความเครียดเพิ่มขึ้น เด็กบางคนทนนไม่ไหวจึงขอลาออกจากโครงการ

▣ **ผลกระทบต่อครูผู้สอนในโครงการ
ทางด้านบวก**

◆ การพัฒนาตนเองทางด้านวิชาชีพของครู ครูมีโอกาสดำเนินการกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างหลากหลายวิธี และเกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ ไปพร้อม ๆ กับนักเรียน

◆ เห็นแนวทางในการนำเอากระบวนการเรียนการสอนโครงการไปใช้กับนักเรียนทั่วไปในชั้นอื่น

◆ มีโอกาสได้สัมผัสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับบุคลากรนอกโรงเรียนมากขึ้น

◆ มีความสุขและมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองและของนักเรียน

ทางด้านลบ

ภาระงานหนักขึ้นมาก เนื่องจากมีภาระงานด้านการสอนปกติ และงานอื่น ๆ ของโรงเรียนตามที่ได้รับมอบหมายซึ่งทำให้เกิดความเครียดและกังวล นอกจากนี้ต้องใช้เวลาในการเตรียมงาน และดูแลให้กำลังใจนักเรียนมากขึ้น ทำให้มีเวลาพักผ่อนน้อยลง

▣ **ผลกระทบต่อพ่อแม่** คณะผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่ยังไม่มั่นใจในโครงการมีความวิตกว่า หากลูกเข้าโครงการแล้วอาจมีปัญหาในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะเข้าใจผิดว่าลูกจะไม่ได้

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรียนในสิ่งที่เพื่อนในห้องเรียนปกติเรียนซึ่งมุ่งเน้นการสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามมีพ่อแม่ที่ภาคภูมิใจ และพึงพอใจในศักยภาพและผลงานของบุตรธิดา รวมทั้งให้การสนับสนุนร่วมมือเป็นอย่างดี

▣ **การประเมินนักเรียนนอกโครงการ** พบว่า นักเรียนในโครงการนำโครงการไปขยายผลกับห้องอื่น จึงเกิดการคาดหวังว่าจะได้รับความรู้และประสบการณ์จากอาจารย์ผู้สอนในแนวเดียว และเกิดการเปรียบเทียบการสอนของครู

▣ **ผลกระทบของหลักสูตรที่มีต่อสังคม** ในระหว่างการพัฒนา ทั้งนักเรียนและอาจารย์ในโครงการได้รับเชิญให้ไปแสดงผลงานในงานปฏิรูปการศึกษา ก้าวหน้าสู่ปีที่ 3 ระหว่างวันที่ 17-19 สิงหาคม 2544 และได้รับเชิญให้ไปออกรายการโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก เกี่ยวกับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษา

4.2 ข้อเสนอแนะ

หลักสูตรที่พัฒนาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษามีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ดังนี้

- ใช้หลักสูตรกับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน เพื่อการเสาะหาและคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจะได้นักเรียนประมาณ 1 ห้อง หรือประมาณ 20 คน ซึ่งหากน้อยกว่านั้นจะไม่คุ้มค่ากับการสอน
- ผู้บริหารระดับสูงของโรงเรียนต้องให้การสนับสนุนอย่างเป็นทางการ โดยให้การสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

และงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ซึ่งอาจดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นที่เลี้ยง

- ผู้บริหารที่มีความต้องการจะพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ จะต้องให้การสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ สถานที่ และบุคลากร และช่วยอำนวยความสะดวกทางการจัดตารางสอน การดำเนินการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการประสานงานติดต่อกับผู้ปกครอง

- โรงเรียนควรมีครูภาษาอังกฤษที่มีความรู้ในทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา มีทัศนคติที่ดี และถูกต้องต่อเด็กลักษณะนี้

- ครูสอนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาควรต้องมีความมั่นคงทางอารมณ์ ใจกว้าง อุดมทุน อุทิศตัว และมีความคิดสร้างสรรค์ด้วย

- หากต้องการนำหลักสูตรนี้ไปใช้จะต้องปรับใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และเนื่องจากหลักสูตรนี้เน้นที่ทักษะและกระบวนการเรียน ครูจึงอาจเลือกใช้กิจกรรม หรือสื่ออุปกรณ์อื่นให้เข้ากับบริบทของตนเอง

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กขกร อิปัดดี. (2539). **การสร้างหลักสูตรเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างซับซ้อนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ผลิตสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง.** ภาควิชาคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). **หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 : หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539.**

ดุขฎี บริพัตร ณ อยุธยา, หม่อม. (2531). **เด็กปัญญาเลิศ.** กรุงเทพฯ : ปาณยา.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒, (2542, 14 สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา.** เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 10-12, 19.

พัชรวิวัลย์ เกตุแก่นจันทร์. (2540). **สมองกับการเรียนรู้.** เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ล้วน และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 4) ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สงบ ลักษณะ. (2544). **“แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษา,”** ใน เอกสารการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่ซานฟรานซิสโก รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา วันที่ 25-29 สิงหาคม 2540. หน้า 3. ศูนย์สารสนเทศ สป.ศธ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). **รายงานการวิจัยประกอบการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.** ประเด็นการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ. โดย อุษณีย์ โพธิสุบ.

สำออง หิรัญบุรณะ. (2542). **ศักยภาพทางภาษาของเด็กไทย.** ภาควิชาภาษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

_____. (2543). **“คู่มือครูสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาอังกฤษ,”** ใน **โครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.** กรณีศึกษา : โรงเรียนไผทอุดมศึกษา.

_____. (2544). **รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย.** สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี.

อินัม อัล มุฟตี. (1996). **ความเป็นเลิศทางการศึกษา.** การลงทุนเพื่อพัฒนาพรสวรรค์ของมนุษย์. ยูเนสโก 1996. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 1997 สำหรับฉบับภาษาไทย.

อุษณีย์ โพธิสุบ. (2537). **วิธีสอนเด็กปัญญาเลิศ.** เอกสารประกอบการสอน กพ. 554. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มทุนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

_____ . (2542). **สร้างลูกให้เป็นอัจฉริยะ สํารวจแววลูกน้อย.** (เล่ม 1) ชมรมพัฒนาพรสวรรค์. ศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ (สาขาการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

_____ . (2543 ก). “การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์,” ใน **รายงานโครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.** กรณีศึกษา: โรงเรียนไผ่ทอดมศึกษา.

_____ . (2543 ข). “การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์,” ใน **รายงานโครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.** กรณีศึกษา: โรงเรียนไผ่ทอดมศึกษา.

Armstrong, T. (1993). **Seven Kinds of Smart : Identifying and Developing Your Many Intelligences.** New York : Penguin.

Beyer, B. K. (1987). **Practical Strategies for the Teaching of Thinking.** Boston : Allyn and Bacon, Inc.

Brooks, J. A. (1987). “Taba teaching strategies : Effects on higher level cognitive functioning of academically gifted students,” (Doctoral dissertation, North Carolina State University, 1988.) **Dissertation Abstracts International**, 49 (10-A), A 2908.

- Bruetsch, A. (1999). **Multiple Intelligences Lesson Plan Book : Reaching Their Highest Potential.** Arizona : Zephyr Press.
- Callahan, C. M. (1981). **Superior Abilities.** (Unpublished Manuscript).
- Campbell, L., Campbell, B. & Dickinson, D. (1992). **Teaching and Learning through Multiple Intelligences.** Seattle Wash. : New Horizons for Learning.
- Checkley, K. (1997). “The First Seven...and the Eighth : A Conversation with Howard Gardner.” **Education Leadership.** September : 8-13.
- Clark, B. (1992). **Growing Up Gifted.** New York : Macmillan College.
- Clendening, C. P. & Davies, Ruth A. (1980). **Creative Program for the Gifted.** New York : R.R. Bowker Company, 1980.
- Cline, S. & Schwartz, D. (1999, December). “Diverse Population of Gifted Children : Meeting their needs in the regular classroom and beyond,” **Roeper Review, A Journal on Gifted Education.** 2000 (23).
- Colangelo, N. & Davis, G. A. (1991). **Handbook of the Gifted Education.** Boston : Allyn and Bacon.
- Davis, G. A. & Rimm, S. B. (1991). **Education of the Gifted and Talented (3rd ed.).** Englewood Cliffs, N.J. : Prentice

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- Hall.

- Dewey, J. (1956). **The child and the curriculum and the school and society (2nd ed.)**. Chicago : University of Chicago Press. (Original work published in 1900).
- Dunn, R. S. (1990). "Learning style characteristics of gifted students". **Gifted Child Quarterly**, 24 (1), 3.
- Gallagher, J.J., Aschner, M.J. & Jenne, W. (1967). **Productive thinking in Classroom interaction**. Reston, VA : The Council for Exceptional Children.
- Galyean, B. (1983). **Mind Sight : Learning through Imagine**. Royal Oak, Mich. : Institute for Integrative Learning and Teaching. Available from A. Bruetsch.
- Gardner, H. (1983). **Frames of Mind : The Theory of Multiple Intelligences**. New York : Basic.
- _____. (1993, June) "Types of Intelligences," **Roeper Review. A Journal on Gifted Education**. 2000. (22) : 231.
- _____. (1995). **Multiple Intelligences : Theory in Practice**. New York : Basic.
- Jellen, H. G. & Urban, K. K. (1986). **TCT - DP (The Test for Creative Thinking - Drawing Production)** Southern Illinois. Carbondale. USA.
- June, M. C. (1982). **Teaching Models in Education of the Gifted**. 2nd ed. Austin : Pro-ed.

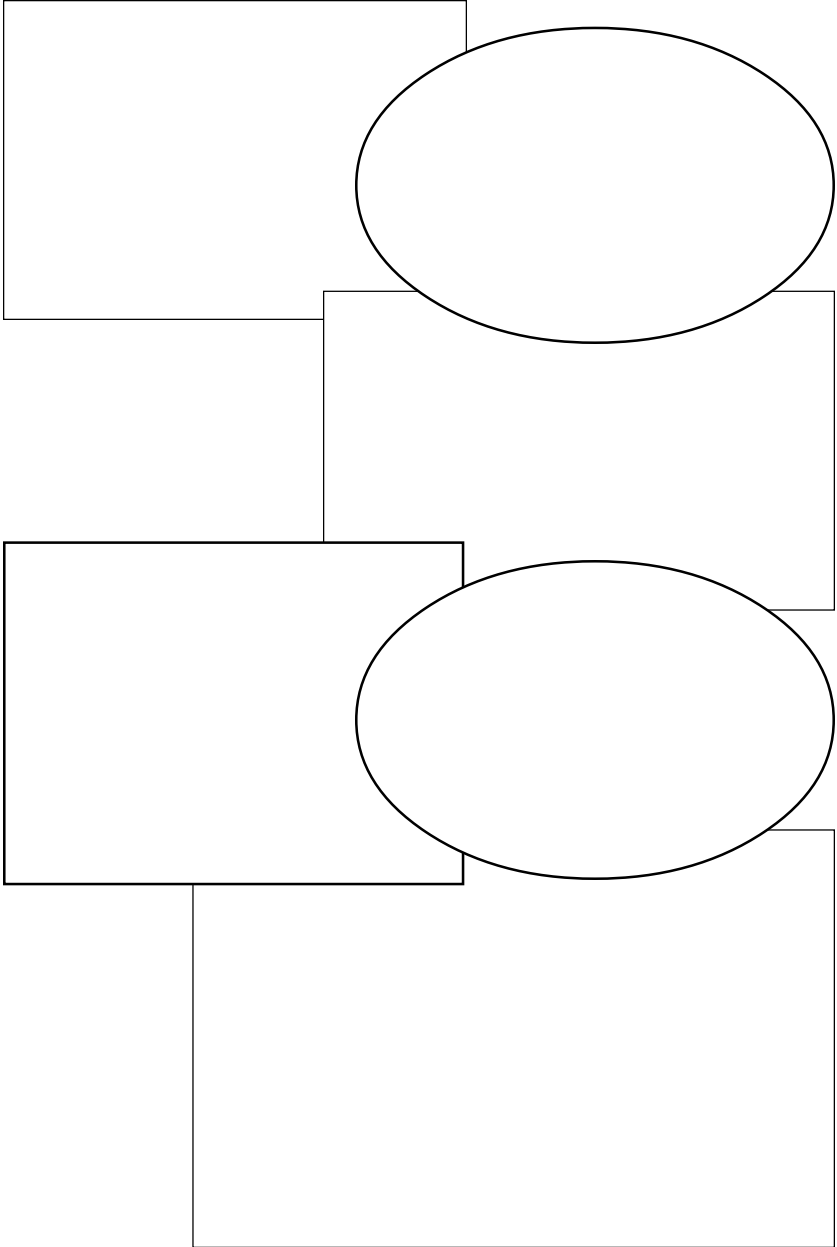
- Lazear, D. (1991). **Seven Ways of Knowing : Teaching for Multiple Intelligences**. Arizona : Zephyr Press.
- Mcleod, J. & Cropley, A. (1989). **Fostering Academic Excellence**. Oxford : Pergamon Press.
- Merante, A. F. (1996 : January). “Instructional Strategies for the Gifted Child In Pennsylvania Middle Schools.” **ProQuest-Dissertation Abstracts**. DAI-A 57/07, p. 2837, Jan 1997.
- Moore, A. D. & Betts, G. T. (1989, October). “Evaluation of the 1988 Summer Enrichment Program for the Gifted and Talented at the University of Northern Colorado [and] Making a Good Program for Gifted and Talented Children Better : Improving a Program through Evaluation.” Available : Eric (October 5-7, 1987); Acc. No. ED319207.
- Nazarro, J. Ed. (1978). “ERIC/EC Newsletter, 2.” Reston, VA: **Eric Clearinghouse on Handicapped and Gifted Children**.
- Parke, B. (1989). **Gifted Students in Regular Classrooms**. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Renzulli, J.S. (1986). **A Practical System for Identifying Gifted and Talented Students**. The National Research Center on the Gifted and Talented. University of Connecticut.

- Resnick, L. (1987). Learning in school and out. **Educational Researcher**, 16, 13-20.
- Schiever, S.W. (1986). **The effects of two teaching / learning models on the higher cognitive process of students in classes for the gifted.** Unpublished doctoral dissertation, University of Arizona, Tucson.
- Sternberg, R. J. (1986. June). "Patterns of Giftedness : A Triarchic Analysis," **Roeper Review. A Journal on Gifted Education.** 2000 (22) : 231.
- Sutton, S. (1985). **Learning through the built environment : An ecological approach to child development.** New York : Irvington Press.
- Tierney, R.J., Readence, J.E., & Disher, E.K. (1990). **Reading strategies and practices : A compendium.** (3rd ed). Boston : Allyn & Bacon.
- Ulrey, D., & J. Ulrey. (1992). "Developmentally Appropriate Practices Meet Multiple Intelligences," **Intelligences Connections.** 2, no. 1.
- Walter, M. L. (1981). **Strategies for Education Change.** New York: Macmillan Publishing Co., Inc.

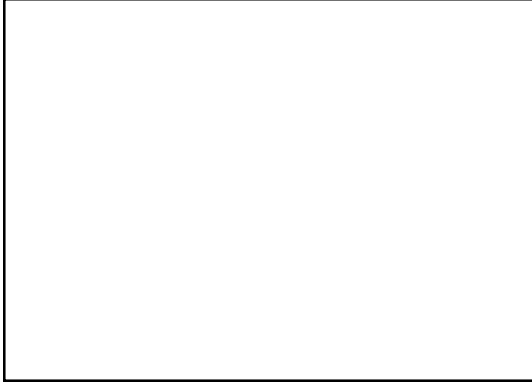
ภาคผนวก

❁ ตัวอย่างทำเนียบนักเรียน

❁ ตัวอย่างผลงานนักเรียน

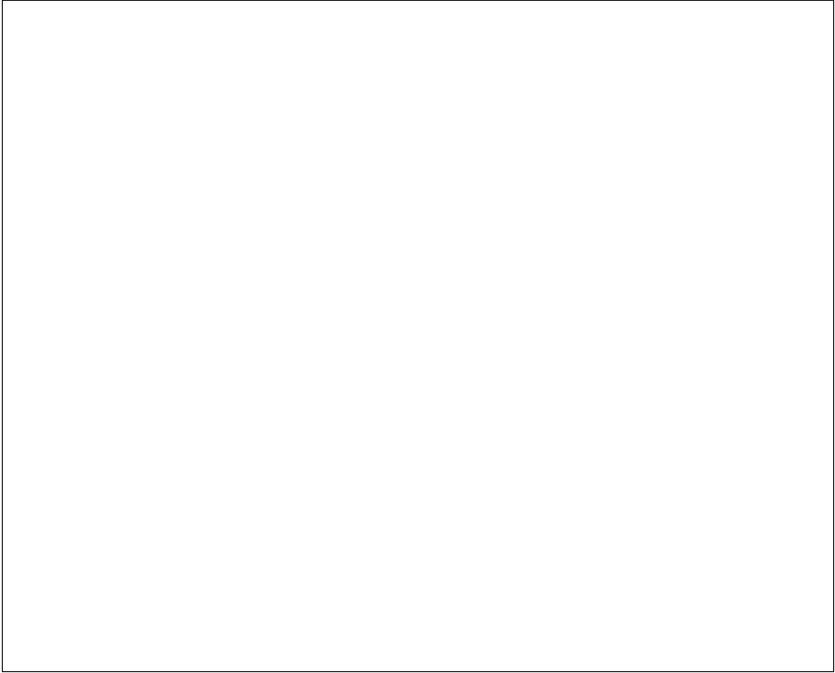

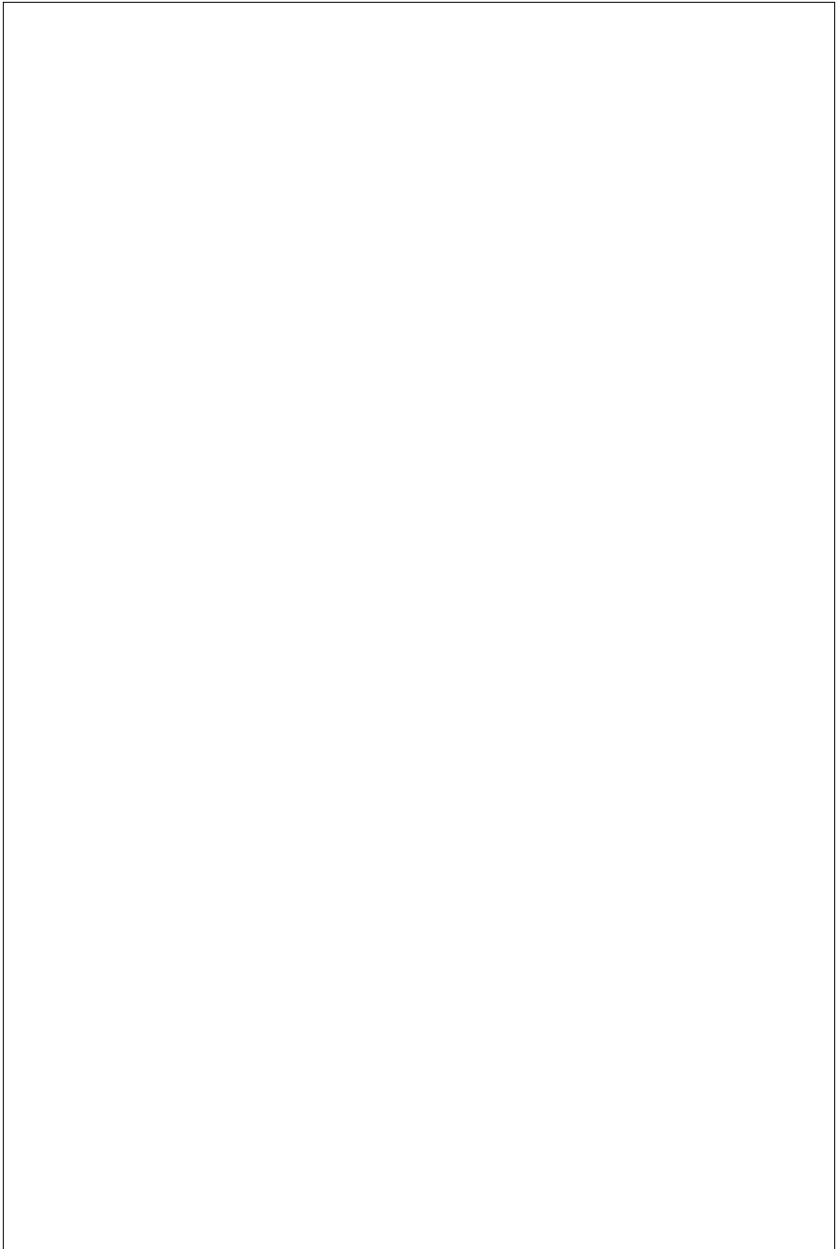
ตัวอย่างทำเนียบนักเรียน

รายงานการวิจัย

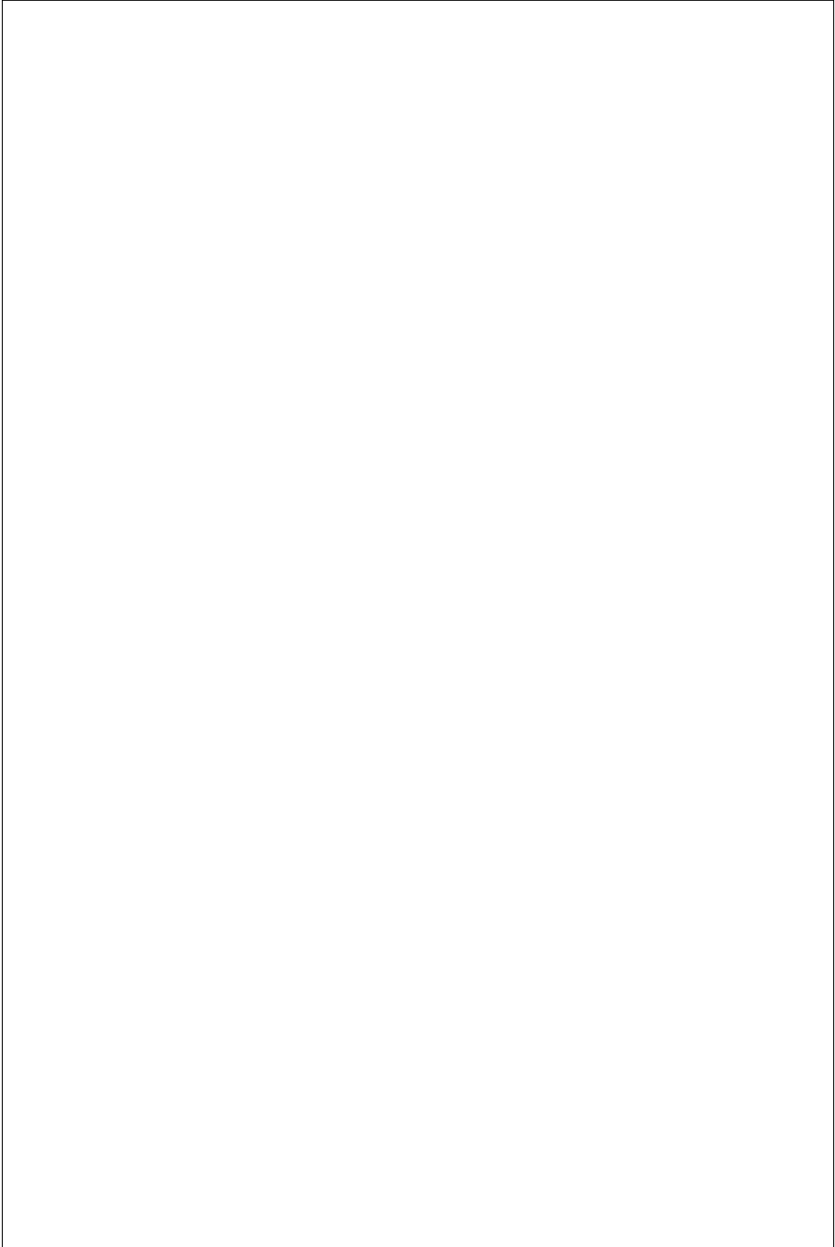
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

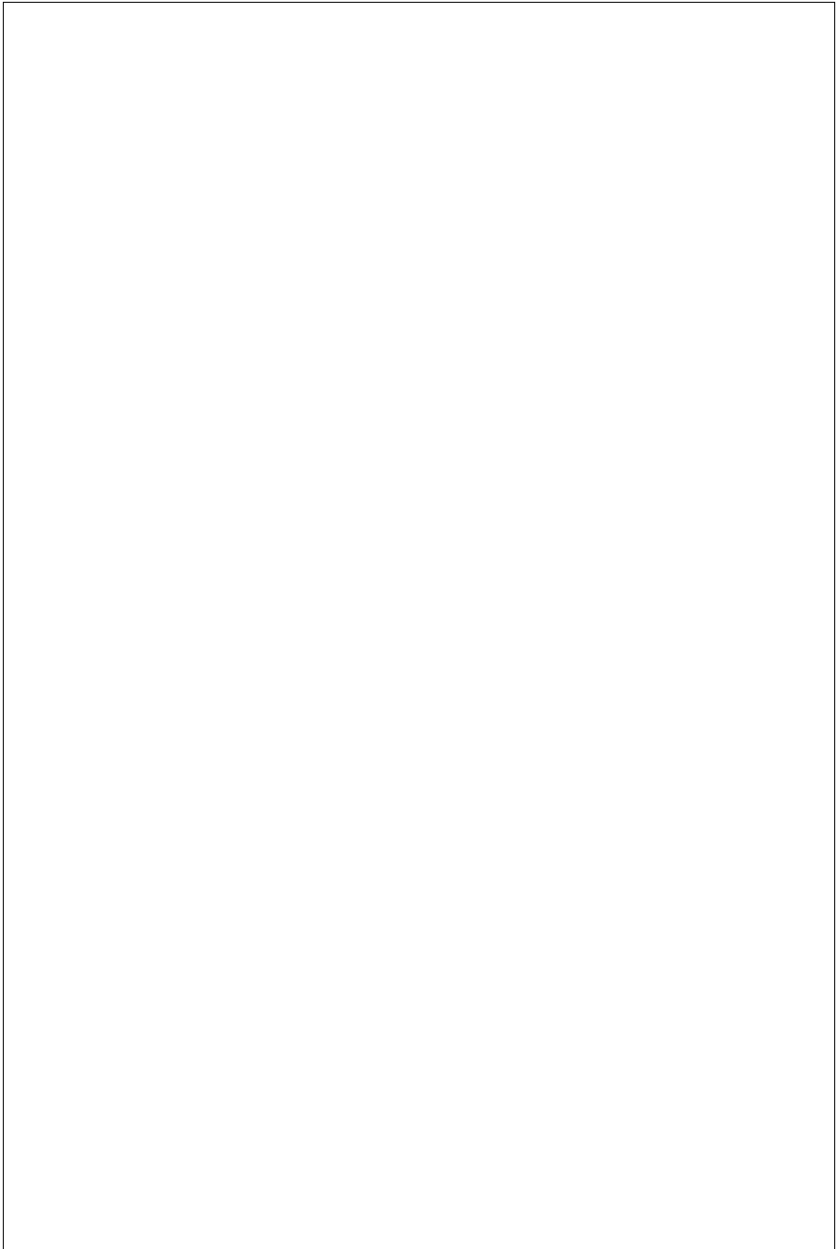

รายงานการวิจัย

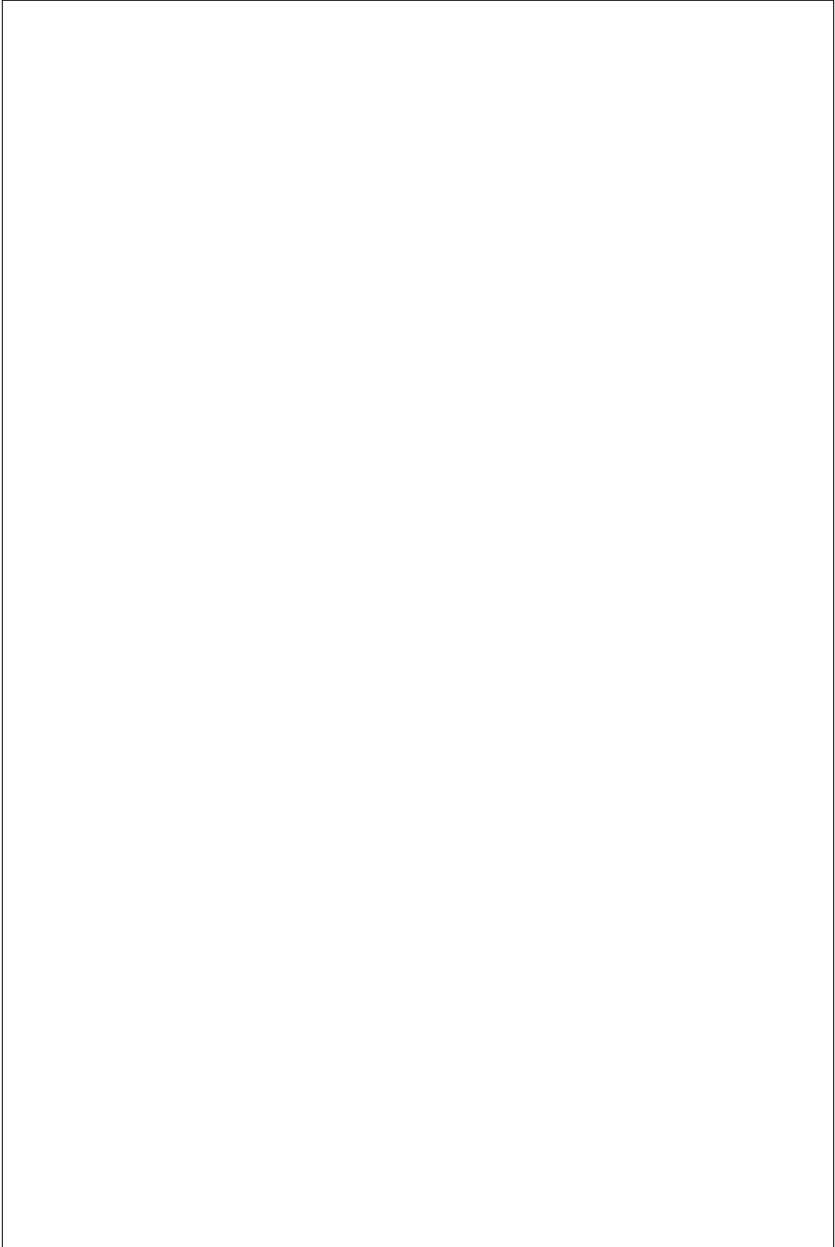
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

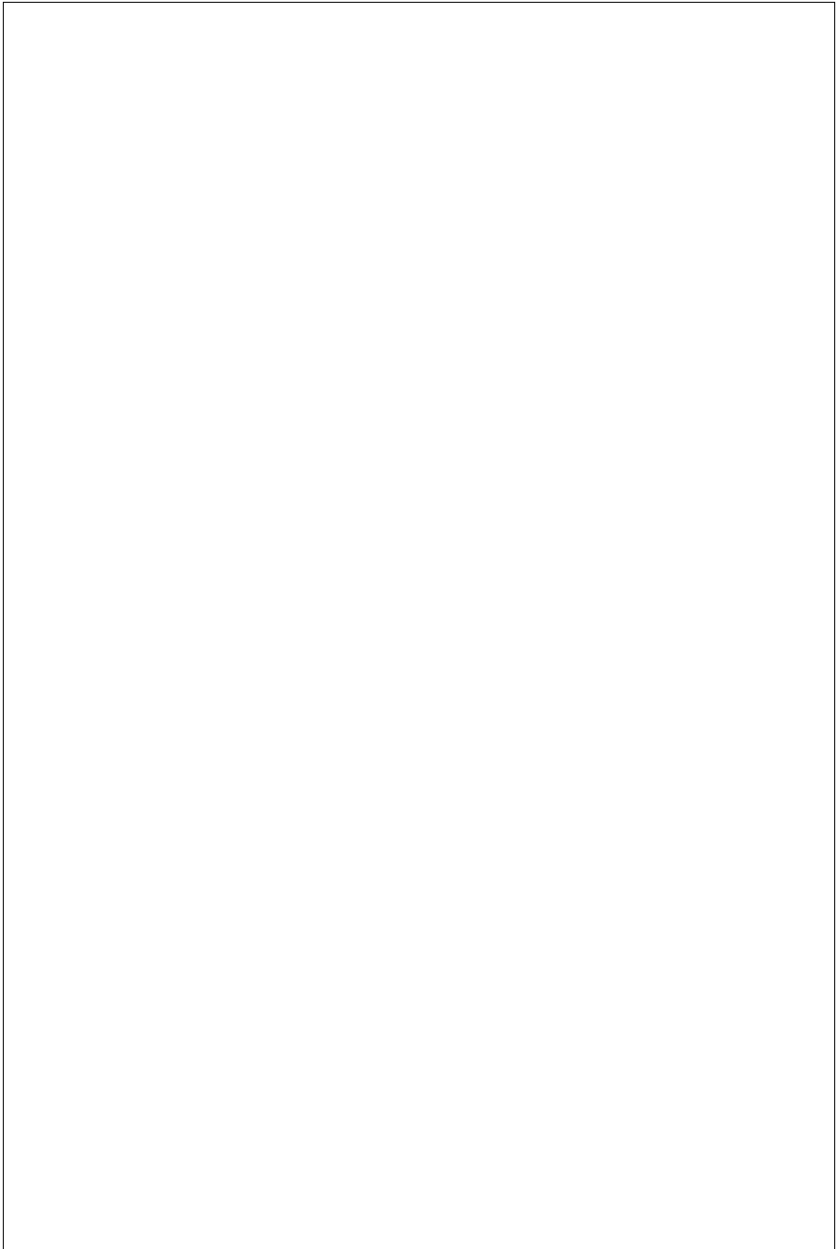

รายงานการวิจัย

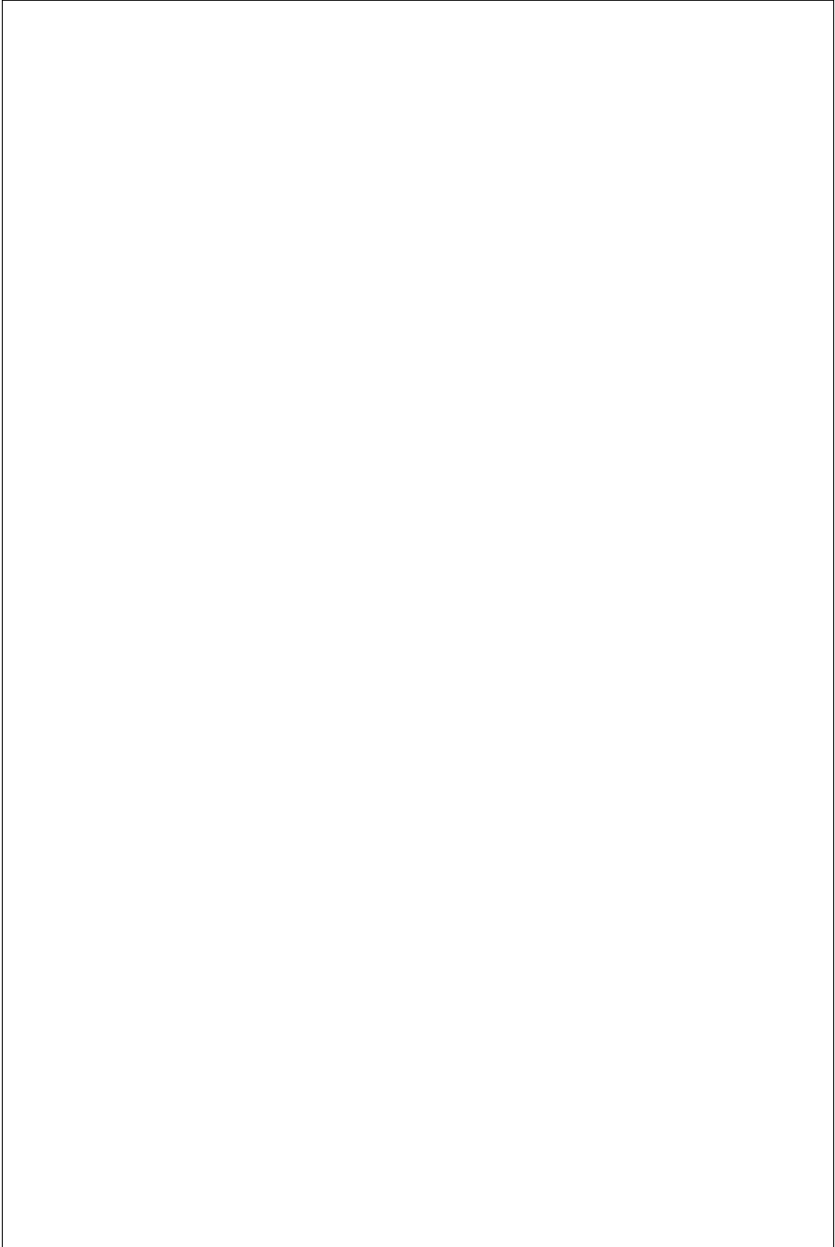
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

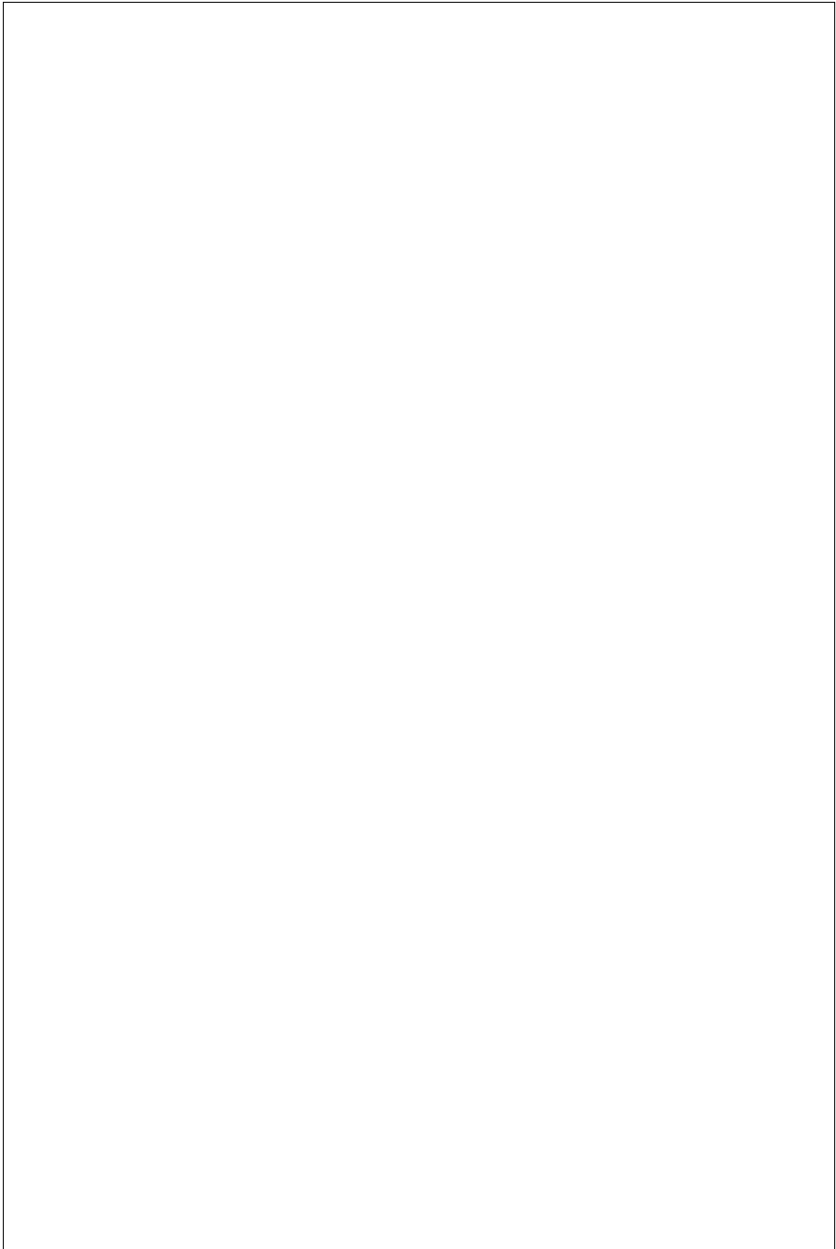

รายงานการวิจัย

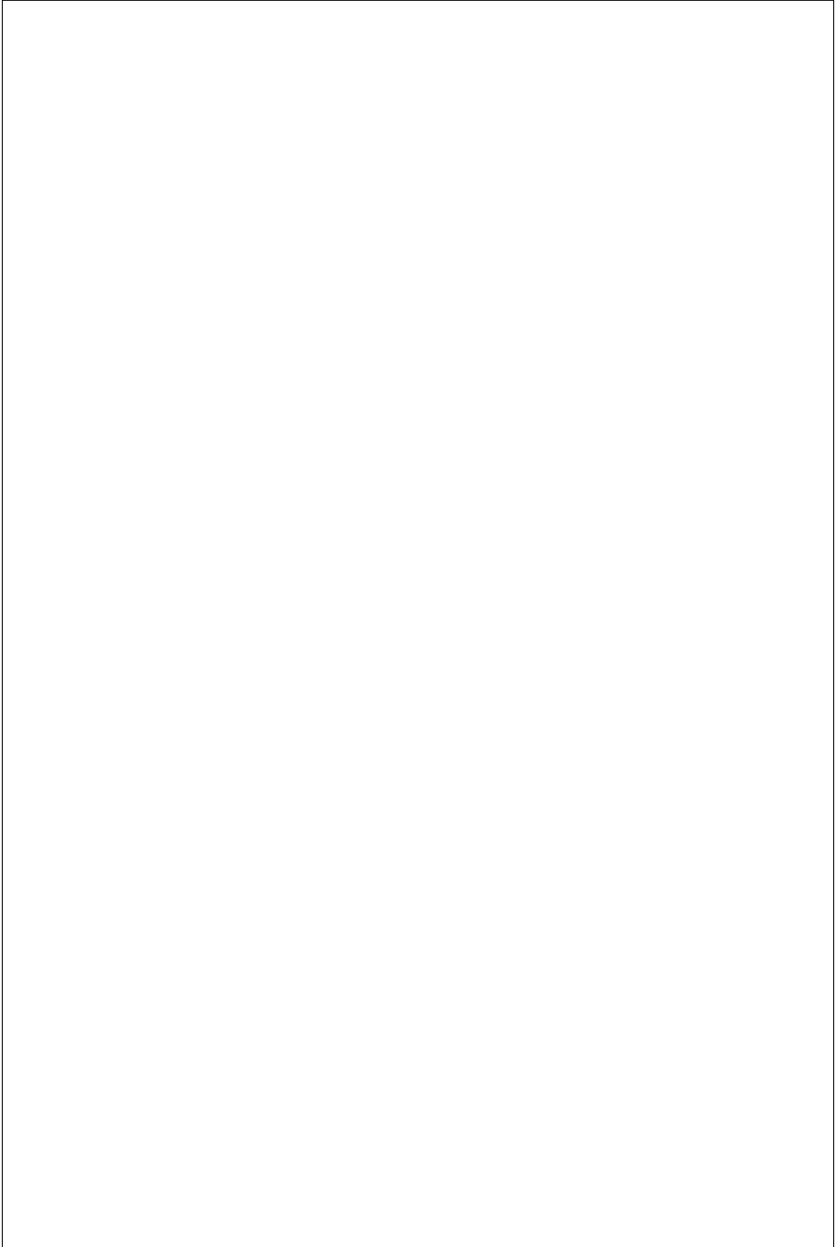
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

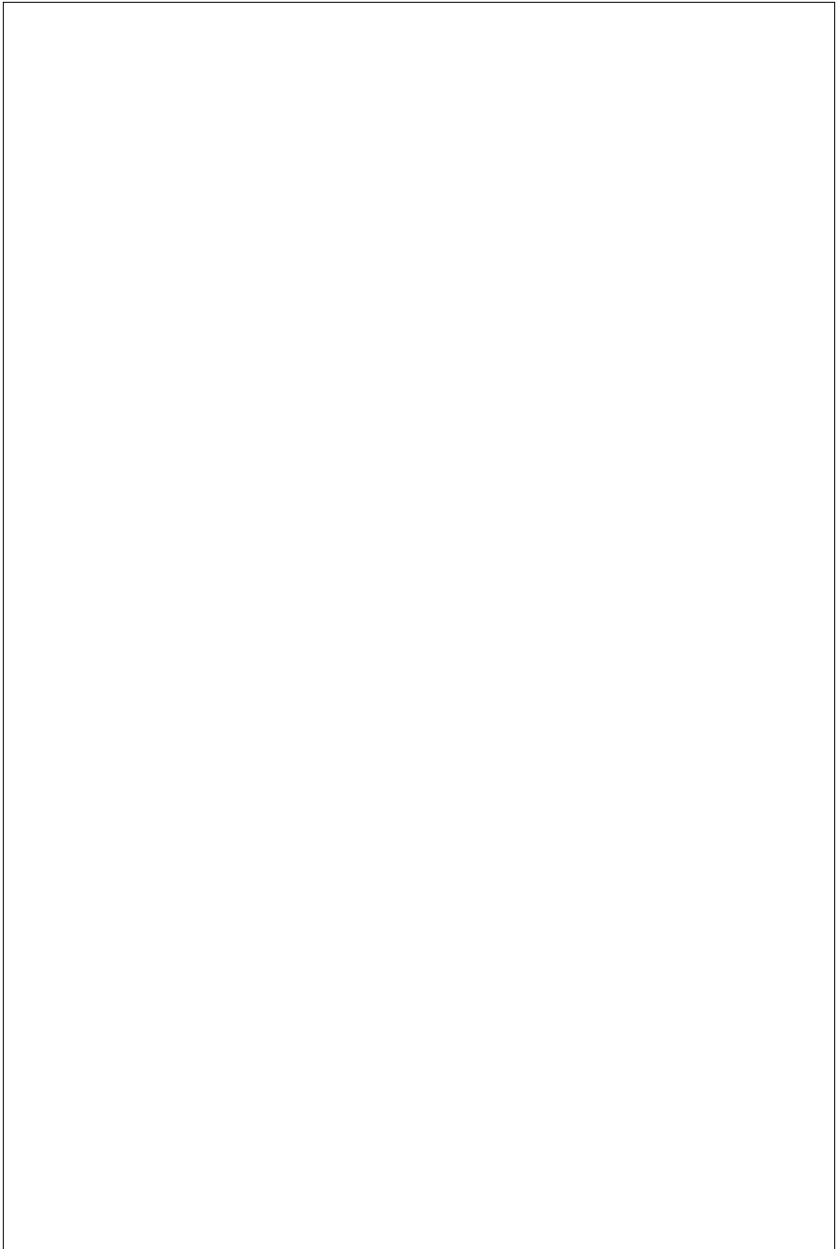

รายงานการวิจัย

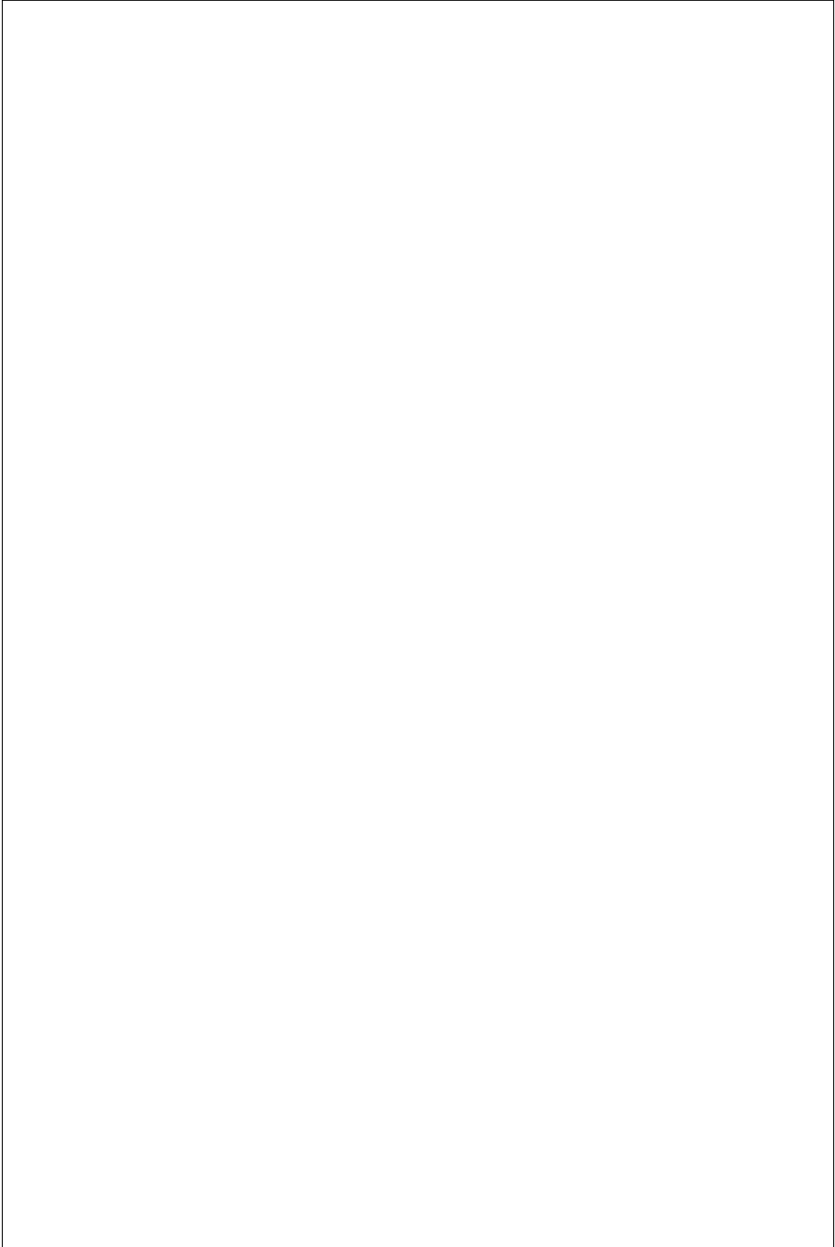
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

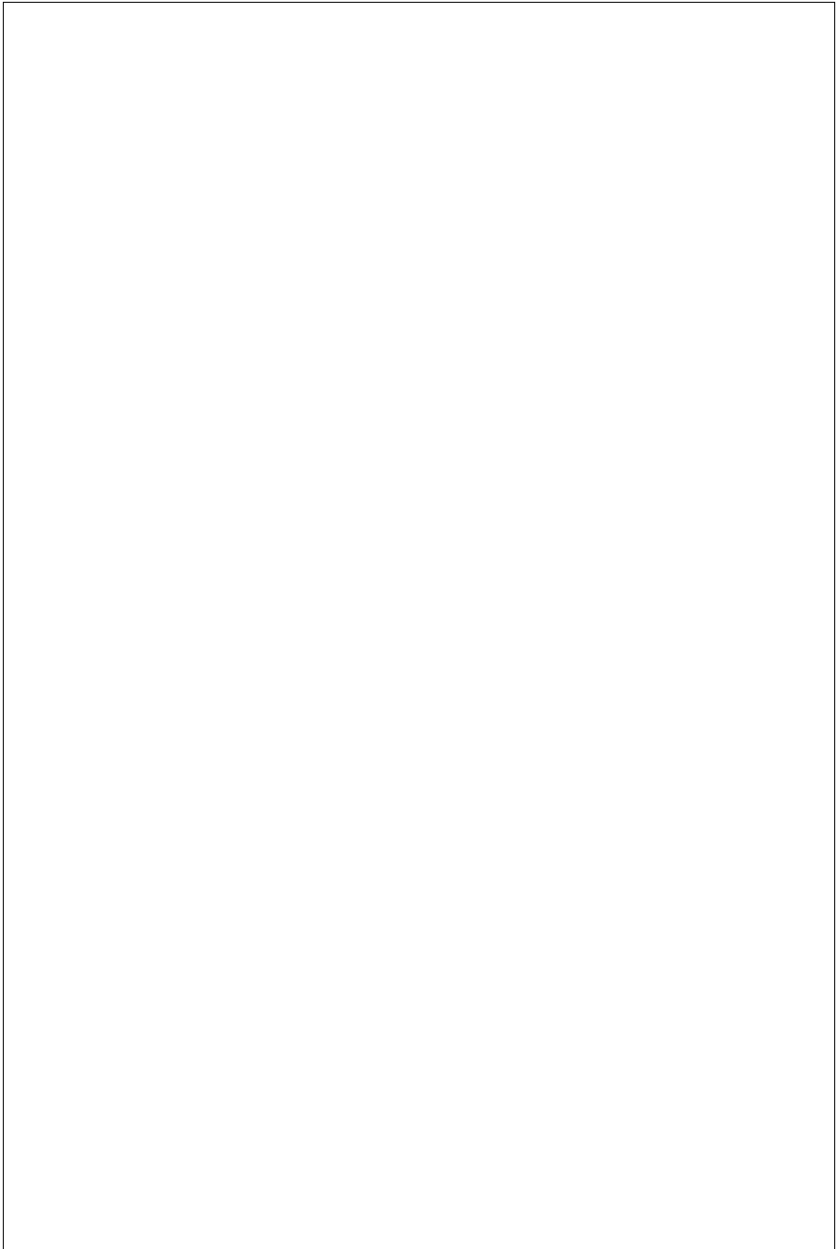

รายงานการวิจัย

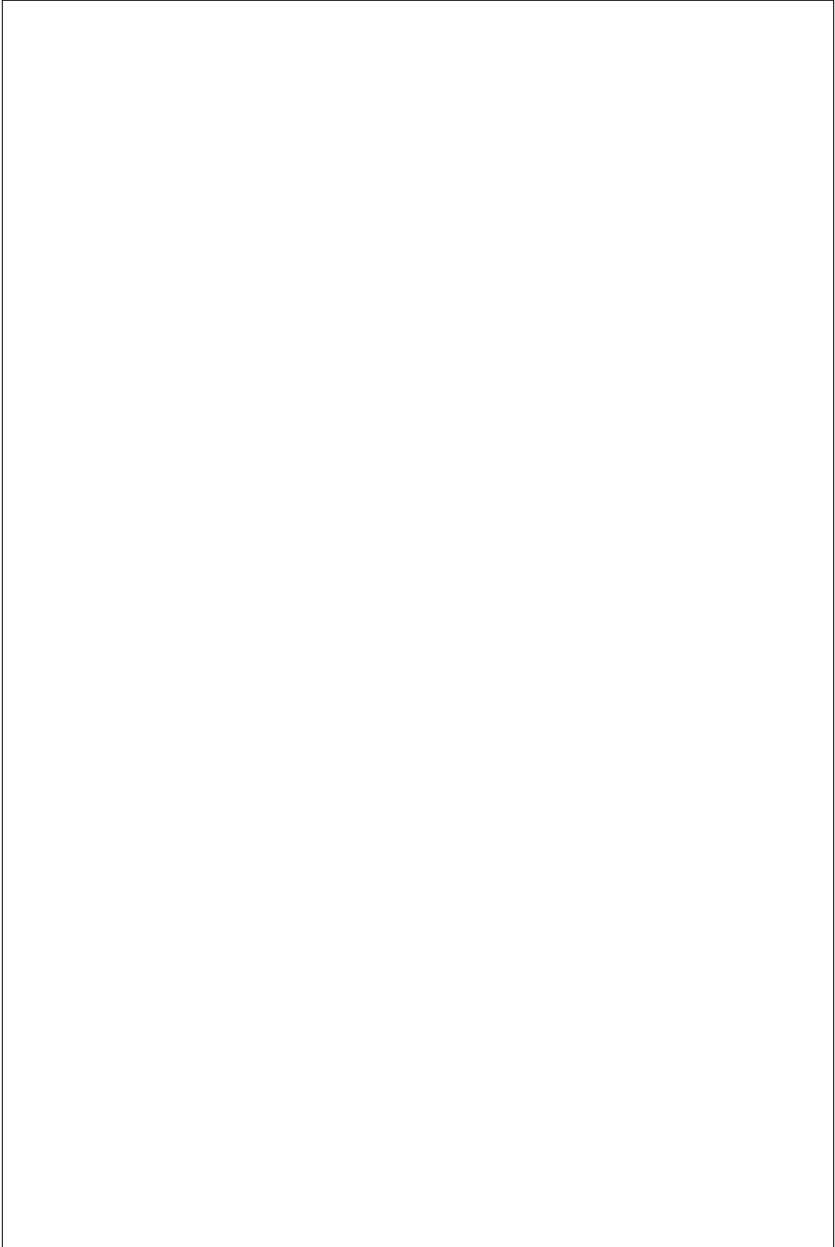
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

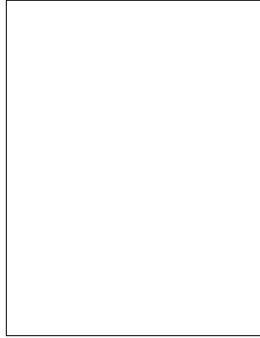

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

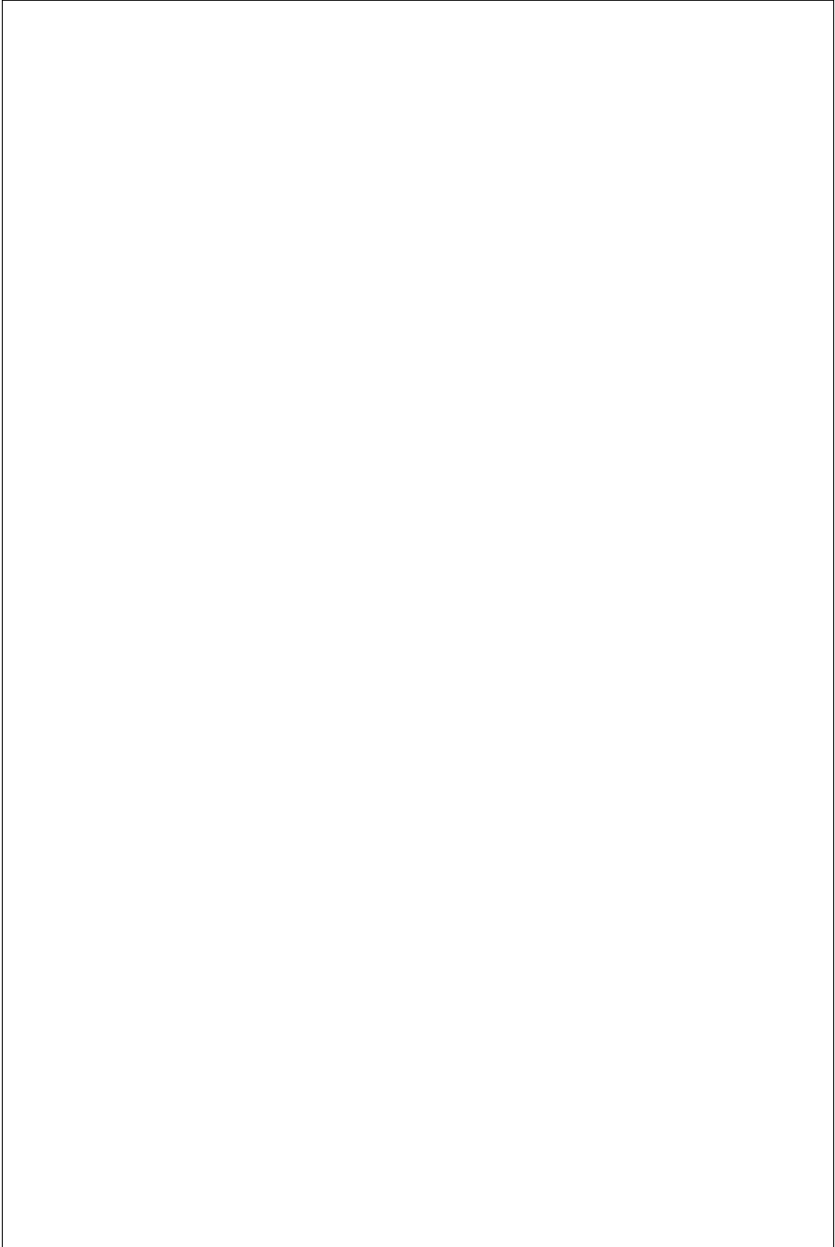

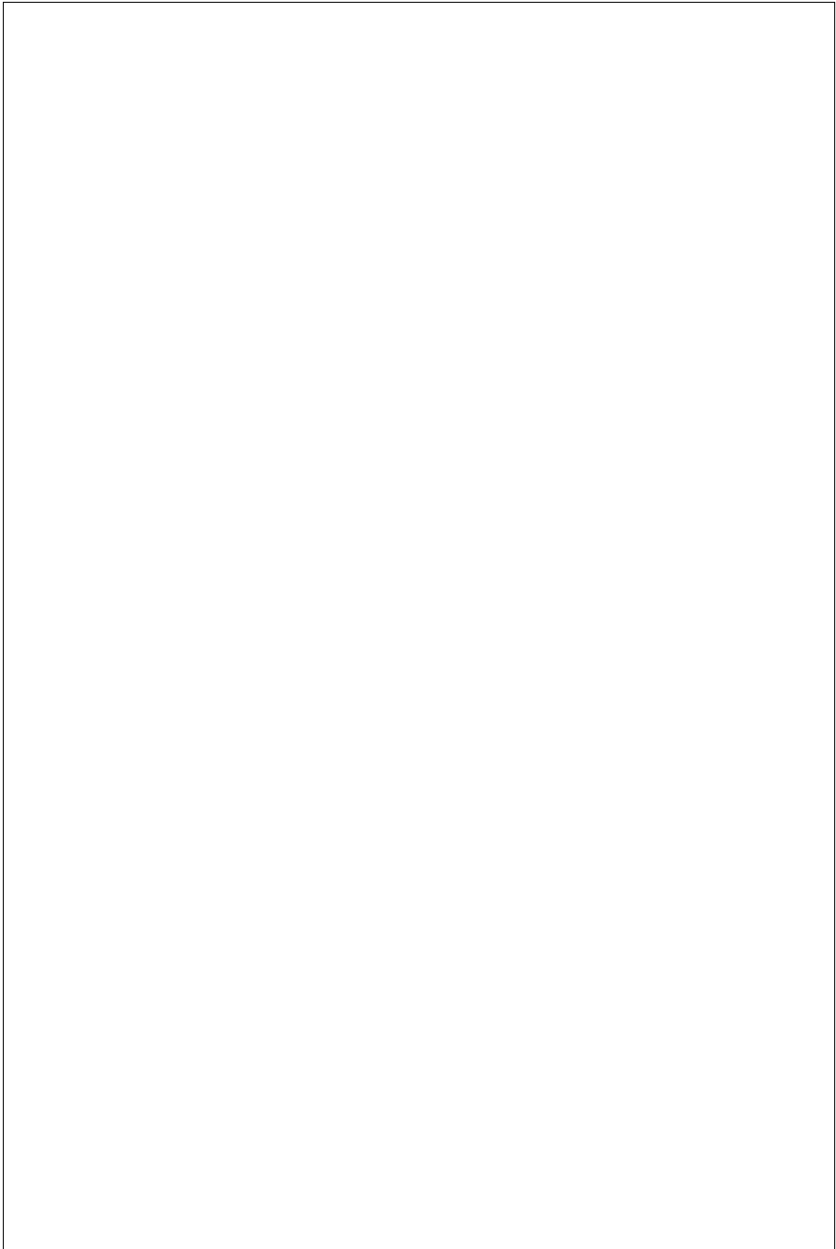
ตัวอย่างทำเนียบนักเรียน

รายงานการวิจัย

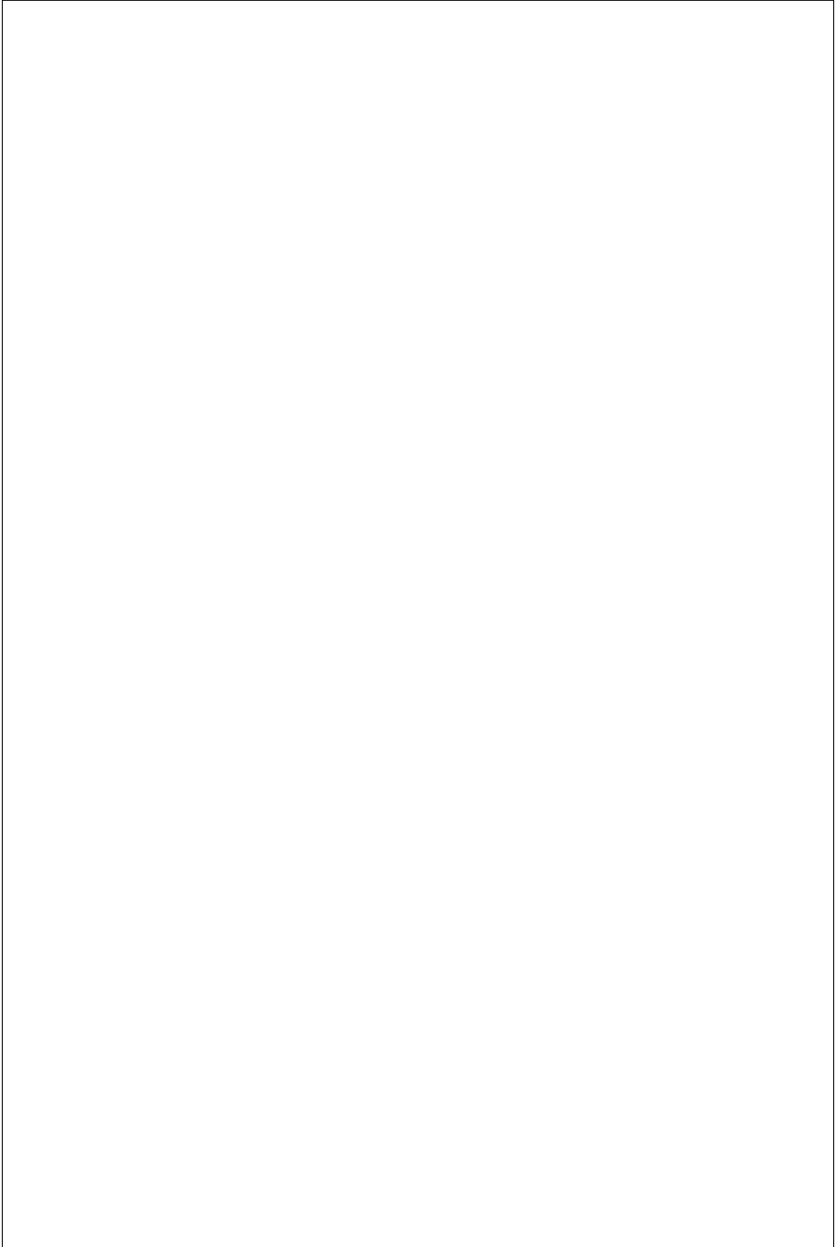
การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

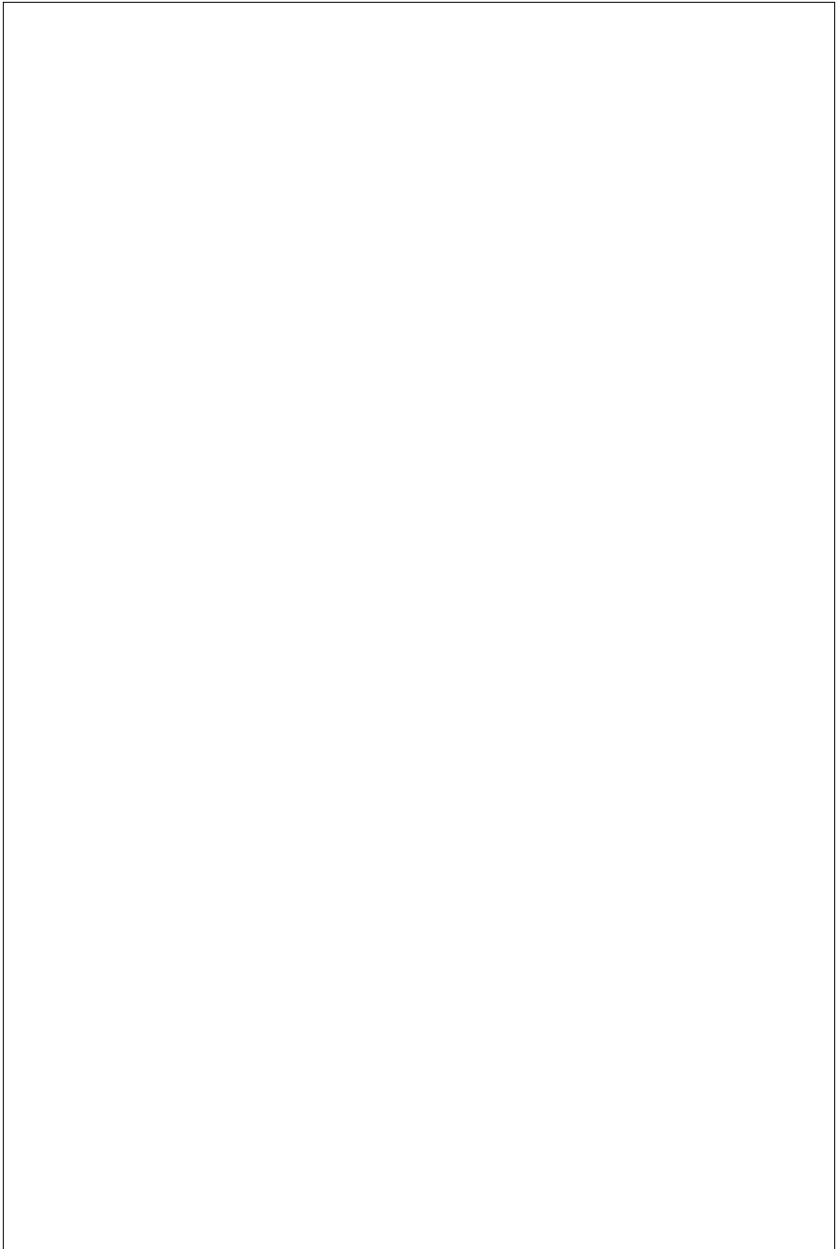

รายงานการวิจัย

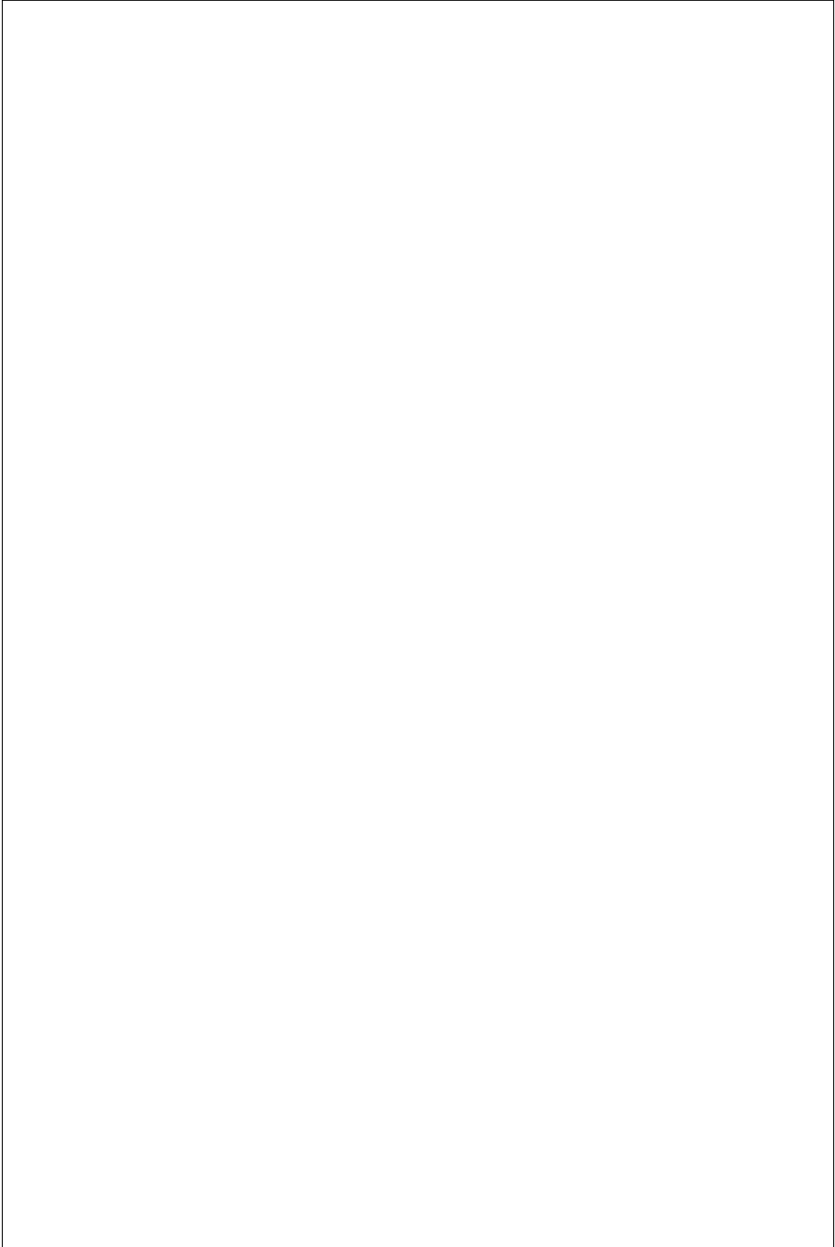
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

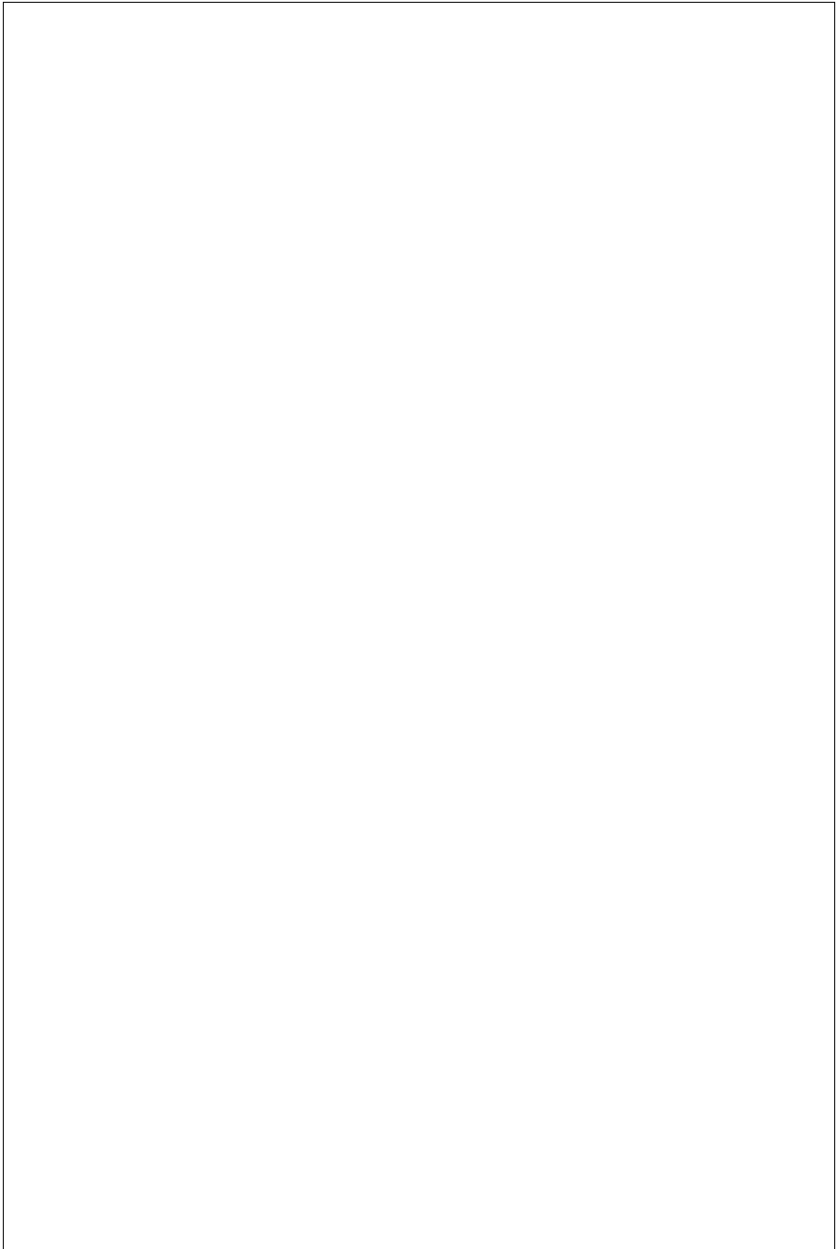

รายงานการวิจัย

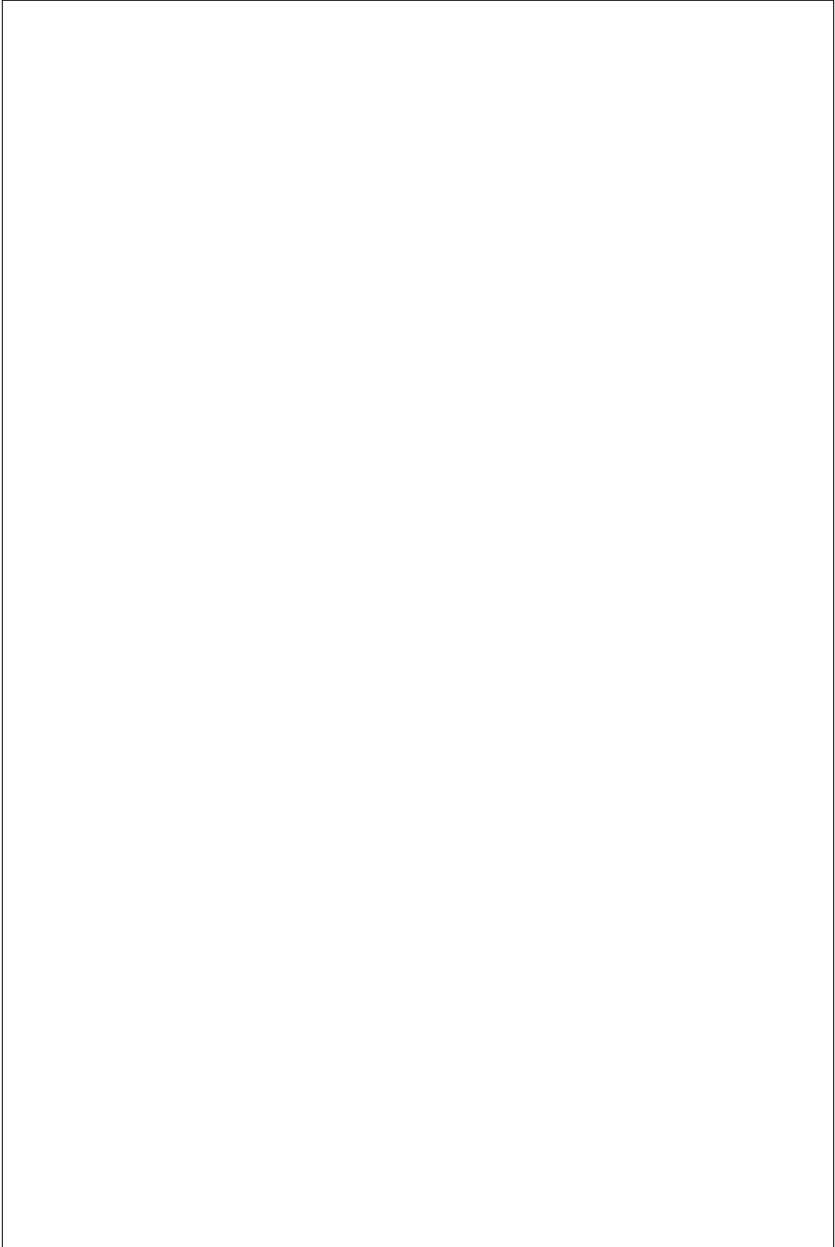
การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

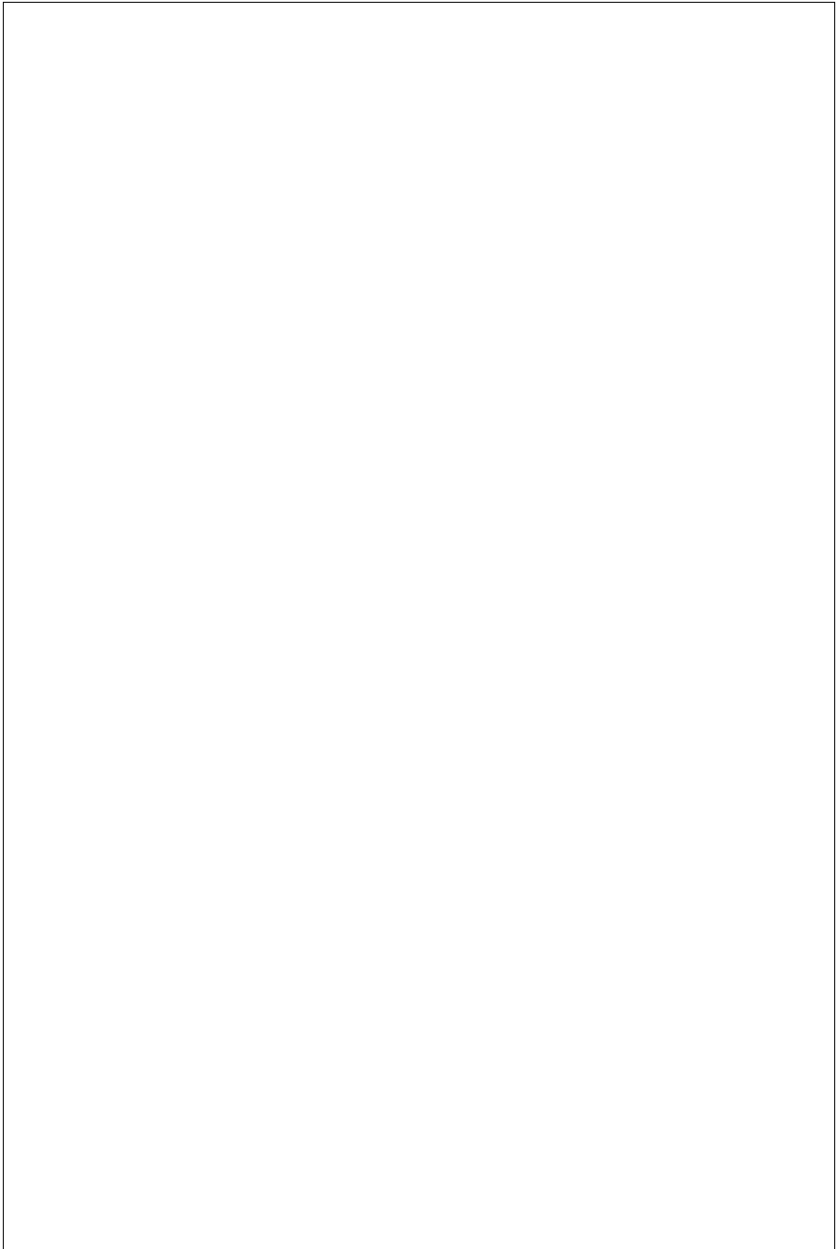

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

1. **กิจกรรมเขาวงกต (maze)** เป็นกิจกรรมฝึกทักษะการแก้ไขปัญหา ผู้แก้ปัญหาจะต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกทางใดทางหนึ่ง บางครั้งทางเลือกที่ตัดสินใจเลือกไปอาจนำกลับมาสู่ทางเลือกเดิม และบางทางเลือกก็นำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้

นักเรียนในโครงการได้สร้างกิจกรรมนี้ขึ้นตามแนวทางการเขียนเรื่อง maze และนี่คือผลงานที่นักเรียนรังสรรค์ขึ้น

ตัวอย่างงานที่ 1: Chatting isn't only chatting

1. You are an eighteen-year-old girl who likes using the Internet very much. Everyday when you arrive home, you go straight to the computer immediately. And this day, you are chatting. There are three people. But you want only one to chat with you. Who are you going to choose?
 - (4) A man, aged twenty-two
 - (5) An American girl, the same age as you
 - (10) A working woman, about thirty

2. “That’s all right” he says. He pays all and asks you to travel around Bangkok. You’re very pleased. On the way, you exchange your idea and thoughts about Thailand’s culture with him. You try to talk the most you can to him. Actually you’re very good at English but you want to be better. And what happens next?
- Find out

Go to 18

3. “Oh! It’s the strangest tradition I’ve ever known” says he. He really believes you. So he pays for that meal. And while waiting for the change, he says that he has an American girlfriend. He met her last year in England. And now he gets in touch with her by chatting on the Internet. He’s going to visit her on Christmas Day. You want to know her so you decide to chat with her tonight.

Go to 5

4. You say hello to him and tell him what your name is. You ask him some questions and he also wants to know about you. You think that he’s quite friendly. He is a student of a well-known university in England. His mom’s Thai and he’s lived there since

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

he was five. You are interested in him. But now it's rather late. What do you decide to do?

(8) *continue chatting and ask him more.*

(13) *stop and make an appointment to chat again tomorrow.*

5. You would like to know friends of the same age. She also has a few pen-pals in Thailand. The topics of chatting are such as music, singers, movies, actors and fashion. You and her exchange personal photos of each other as well. And she says that she feels very lonely. She hardly has any friends. What do you suggest she should do?

(9) *You say that she doesn't have to get lots of friends - you are enough.*

(12) *You say that she should improve her behavior and make herself more approachable.*

6. You are very bored. It isn't fun at all. You don't understand what she says. She's quite out of date. So you decide to chat with others.

Go back to 1

7. When she gets that e-card, she is very frightened and angry. Although it's just a joke. But she doesn't like this, so you have to...

Go to 17

8. You chat with him for a long time. He tells you he's visiting Thailand next month he doesn't know anybody in Thailand. So you

(14) decide to pick him up at the airport and be a good tour guide.

(16) decide not to go to see him.

9. You always use the Internet to chat with your friends although you have plenty of homework. But one day your computer is out of order. You might have been using it too much. And it will take two weeks to fix. Your mom won't give you permission to go to the Internet café near your home. So by the time your computer is working, your friends have disappeared. You have to chat with others.

Go back to the start again

10. You decide to choose a person older than you. You think that she can give you some suggestions. But

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

she's an adult and you're a teenager, and maybe your and her thoughts or attitudes are very different. What do you think?

(6) *You think you'll give up this chatting.*

(22) *You think she has something that you should learn.*

11. She thanks you and also likes that e-card. It's very nice. You ask her some questions, especially about her work. Because you want to be a DJ or a reporter but you don't know what you should do.

Go to 21

12. She follows your suggestions. And yes! She has many more friends than before. She tries to get on the bus, has lunch in small places and does things that she's never done. You chat with her everyday. You and she become close friends. Your English gets better. And this is a very good thing that has happened for you.

Go to 18

13. He told you he would chat to you at 6 PM. And you wait for him until 7 PM. But nothing happens - maybe he forgets. You feel quite angry because you don't

like people who don't keep their promises. So you decide to make a new friend.

Go back to 1

14. You go to the airport about forty minutes before the plane lands. You make a big card with his name on so that it is easy to see. Then a tall man, with white skin and brown hair walks up to you. You greet him and lead him to a popular Thai food restaurant - yes, now it's time for lunch. He likes Tom Yum Kung, Som Tum and Yum Pla Duk Foo very much even though they're quite spicy. When this meal has finished, you leave the restaurant and find that your purse isn't in your handbag. "I think, I left it on the table" You think to yourself. What do you do now?

(2) *Your tell him the truth. And say sorry to him.*

(3) *You say it's the tradition that foreigners have to pay for the meal.*

15. Now you feel terrible and also scared because you don't know anybody at all. You try to cheer yourself up. "I'm not hopeless" you keep thinking to your-

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

self. The taxi driver has driven for a long time. Finally he finds the house.

Go to 19

16. Your mom's told you lots of times not to trust anybody so much, especially friends from the Internet because you are a girl. You must be careful! So you decide to get in touch with him on the Internet. You think this is the best way.

Go to 19

17. Say sorry to her and promise that you won't do this again. You have to change topics immediately, because it's quite serious now. What kind of topic will you choose?

(21) A topic about her boyfriend.

(23) A topic about her work.

18. One day you receive a letter from an exchange student organization that you have passed an exam. You can study in America for 1 year for free. You decide to go because it's really very good a chance for you to practice English.

Go to 20

19. It takes 2 and a half hours to arrive. You feel so excited. You get out of the taxi and someone walks up to you. The person is a cute girl. You stare at each other. "Oh! What a small world!" She is your American friend from the Internet. You feel so excited. She's also very glad to see you. You and she talk for a long time. Now you are not lonely any more. You're so happy to stay there for 1 year. You are out of this maze! **Give yourself a big hand.**

20. Your parents also agree with you. So you fly to America and you wait for your host family at the airport. You lose the way and nobody picks you up. What do you do now?

(15) Catch a taxi to their home because you have their address.

(24) You see another host family so you decide to ask to stay with them.

21. You think it's very interesting. You want to know so much. You ask her many questions, such as how old he is, what he does, or whether he is handsome. And yes - she isn't satisfied at all. She doesn't want to get involved with anybody. Now you are bored.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

You think that next time you won't chat with any adults.

Go back to the start again.

22. So you continue chatting. And you're quite interested in her. She is a reporter of English news for Channel 3 at night. And tomorrow is her birthday. What about the e-card that you'll send to her?

(7) You'll send her a ghost picture e-card.

(10) You'll send her a baby picture e-card

23. You tell that host family the truth. And she's pleased to help you. Now you feel much better. Then you get in their car with a Korean exchange student, a sixteen-year-old girl. On the way home, the mother of the host family asks you about your family. She says she has only one daughter, aged eighteen and she'll introduce her to you when you arrive at her home.

Go to 19

24. She gives you some suggestions that these jobs aren't too difficult. But you have to be good at English by practicing for example reading lots of books, watch-

ing movies, listening to music, being a guide for foreigners, etc. You follow her and these are benefits for you. To find out what happens next.

Go to 18

Developed by Nattawee Hasitpanichkul

Piyanun Assavasuwannakit

Rachavee Muangklam

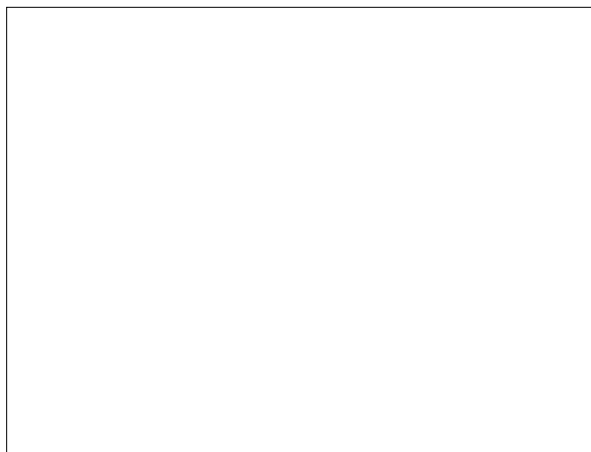
Supawin Niyamanon

Sathida Subsongsaeng

Ratiros Chiaya

Satree Wittaya School

J K J K J

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวอย่างที่ 2:

1. Today is Saturday morning. It's a sunny day. You're trying to wake up but you've got a little headache. You have an English course at Siam. What should you do?
 - 2) *Ignore the English course and get some more sleep*
 - 4) *Ask your mother to stay at home*
 - 5) *Wake up and go to Siam for study*

2. You feel so tired and the weather is so fine. You decide to continue sleeping because you think that it can make you feel better when you wake up. While you are sleeping, the alarm comes off. What should you do?
 - 3) *Wake up immediately*
 - 6) *Turn off and continue sleeping.*

3. You think that you have rested enough. You wake up immediately. Then prepare yourself to go to study at Siam.

Go to 5.

4. You don't feel right when you wake up. You think that you're not ready to do anything. You ask your mother if you could stay at home but she doesn't trust you. She thinks that you can do something. She asks you to help her to do the housework. What do you do?

7) *help her do the housework*

5) *go to Siam to study*

5. On your way to Siam you don't feel right again so..

10) *you decide to skip class*

5) *you go to study*

6. When the clock rings, you still feel sleepy. You turn the alarm off while it's ringing. Now it stops ringing. You're going to continue sleeping.

Go to 8.

7. You do the thing that your mother wants you to do. Today your house seems to be messy. You have to clean everything. "How can I do this?" you asked. It's a big job it's hard for you to do it alone. Now you don't want to do this. You decide to...

Go to 5.

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

8. You're slept for 15 minutes. Your mother opens the door and she wakes you up. Now it's time to study so

5) *you go to Siam to study*

4) *you ask your mother to stay at home*

9) *You go to see the doctor*

9. You don't want to endure this feeling. You feel horrible. Then you choose to go to see the doctor. The doctor tells you about your condition. There is nothing to worry about. He wants you to take a lot of rest. So you

11) *take a rest at home*

15) *take a rest at the hospital*

10. Now you arrive at Siam Square and you're so bored with the class. You want to do something that can make you feel better. What do you do?

12) *play computer games*

14) *go to see a movie*

11. You decide to take a rest at your home and don't do anything. A few weeks later you feel better and better. So finally you're recovered from your illness.

Congratulations! You're out of the Maze!

12. You walk around Siam Square to find the activities that you want to do. You remember what you want to do and you go to play games at the computer game center. But while you're playing games, your mother sees you. She tells you to go back to study.

Go to 13.

13. While you're going to study, it starts to rain, and you don't want to get wet

Go to 11.

13. Last night you saw an advertisement on TV about a movie (Mummy) and it was an interesting movie. Now you want to see "Mummy." But there aren't any tickets left. So you go to play computer games instead.

Go to 12.

*Developed by Sookamon Sukontatarm
Jakkrapong Phaibulvadhanapong
Kritsada Laukitnun
Bangkok Christian College*

J K J K J

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. กิจกรรมการเขียน: นักเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ไปทัศนศึกษาที่จังหวัดสระบุรีและพระนครศรีอยุธยา และได้รับมือหมายให้เขียนความประทับใจจากการทัศนศึกษา

APPRECIATION

Both Saraburi and Ayutthaya are fantastic places to visit, not only because they are part of our subjects in Thai and History but also because these places have marvelous view and spots. In addition, they are not too far from Bangkok, so we can travel by coach within a day. This is why we were so excited about this trip and looked forward to it. After preparing ourselves for this trip and planning for our report, we didn't forget to make sure that this trip would provide us a lot of joy, fun, knowledge and valuable experiences.

We learned about places in our lessons at school, sometimes in the movie like "Bangrajan", which were beautiful. However, to see them with our own eyes, to stand on the very same spot that our ancestors once have, were something far more wonderful. They were

elegant in their own way, even though they quite ruined, especially Wat Phra Si Sanphet and the Royal Palace which were destroyed in the last period of Ayutthaya. These places reminded us of the heroes in those days and what we had to go through to win the wars. It would be heartbreaking if we are to lose our pride should we not be able to survive through the present economic crisis. So when we look at these places, it gives us some strength and encouragement to fight this economic war, and hopefully we should be able to overcome all obstacles encountered.

At Phra Buddha Bat and in Ayutthaya, there were also a number of tourists who showed a lot of their interests in the places. It comes to our mind that though there is a certain group of Thai teenagers nowadays who know very little about Thai history, we are glad that our class and the majority of Thai people are patriotic and proud to be Thais.

The sight of tourists taking photographs of an old lady wearing a hat made from palm leaves, together with the way she was dressed in and the way she smiled, was very impressive which would be remem-

bered by foreigners as the image of Thailand for its culture and people. Perhaps this is why Thailand is known as “A land of smile”. We also received very warm welcomes from the local people, officers or even vendors, and were grateful for the information and stories they told us. We also learned that rural people are different from us, by way of thinking and speaking but no matter which part of Thailand they come from, we can always be friends.

We then stopped at some tourist groups with Thai tour leaders to listen to their explanation. It was great to notice all the development and changes made to improve the various facilities for these to tourist spots after the Amazing Thailand year in 1998-1999 and consequently we hope to have more employment and foreign exchange in the country.

First we thought that it might be boring spend hours in a coach but this is one of the best part in this trip because we were able to look out of the coach and enjoy the view. We passed fields and orchards so we knew that people around this area work as agriculturists, moreover, the factories we saw, most in Saraburi, was

well developed and improved. The first rice mill of Thailand was built in Saraburi and there are still many of them now.

The next thing we learned was the friendship. We got to know each other a lot more and we saw things that we never would at school, we saw smiles, we heard laughter from our very quiet friends and these showed us that they could ever be funny. From this trip, we also learned the other part of each person, be it the sad, the happy or even the sleepy.

We learned what friends are for and we helped one another all the time. We were loved and cared, and could feel the bond inside all of us. It's good to spend a whole day with friends outside school. We also felt safe the entire trip because of our teachers who took care of us like our own mothers.

This trip was a good relaxation and we gained a lot of experiences. It helped us understand our lessons clearly and we learned to be patient, helpful and flexible in every little thing. Trying to find solutions for all the problems made us strong and capable, at the same time we learned

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

how to live in different groups of people.

We were so happy and wish to have opportunity like this again because every single second we spent was precious moment.

By : *Budarat Chetchotasak*
Kaniya Issariyaprachha
Monjira Sribuathong
Bodindecha (Sing Singhaseni) School

ผู้ดำเนินกร

ที่ปรึกษา :-

ดร. รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร. ลีริพร บุญญานันต์

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

คณะนักวิจัย :-

รศ. สนธิดา เกยรวงศ์

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

รศ. นราพร จันทรโอชา

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รศ. สุชาดา นิมมานนิตย์

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผศ. เฉลียวศรี พิบูลชล

คณะมนุษยศาสตร์ มศว.

นางสาวจิตรา พุ่มสุวรรณ์

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

นางนิภาภรณ์ ศรีประไหม

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

นางสาวปิยนุช คล้ายอ่วม

โรงเรียนสตรีวิทยา

นางสุพัฒนา ใจรักษ์พงศ์

โรงเรียนสตรีวิทยา

นางอรรวรรณ บุญเรือง

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

นางสาวโกสุม รุ่งลักษณะศรี

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

นางสาวกัลยา บุญยีน

คณะมนุษยศาสตร์ มศว.

ผู้รับผิดชอบโครงการ :-

ดร. รุ่งเรือง สุชาภิรมย์

หัวหน้าโครงการ

นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญาประจำโครงการ

นายสมชาย บัวเล็ก

ประจำโครงการ

นางกนกพร ถนอมกลิ่น

ประจำโครงการ

นางเนตรนิล หนูชูแก้ว

ประสานงานโครงการ

รายงานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ
ด้านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณาธิการ : -

นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา
นางกนกพร ถนอมกลิ่น

ผู้ประสานงานการพิมพ์และพิสูจน์อักษร :-

นางสาวบุญเทียม ศิริปัญญา
นางกนกพร ถนอมกลิ่น

เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรของชาติให้คุ้มค่า
หากท่านไม่ใช้หนังสือเล่มนี้แล้ว
โปรดมอบให้ผู้อื่นนำมาใช้ประโยชน์ต่อไป

สำนักพัฒนาการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.)
ถนนสุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0 2668 7123 ต่อ 2526 โทรสาร 0 2668 7329

หากท่านต้องการเอกสารฉบับนี้ สามารถ Download ได้จาก
Website : <http://www.onec.go.th>